

Kansanääni

Nro 4/08

Syyskuu - Lokakuu

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero 1,70 €
7. vuosikerta

Julkisten palvelujen puolesta

STP valmistautuu kunnallisvaaleihin kampanjoimalla oikeudenmukaisen tulonjaon puolesta. Tämä toteutuu tuottamalla kunnallisten organisaatioiden kautta asukkaiden palvelut ja yhteiskunnan tarvitsemat välttämättömät työt. Varoja meillä olisi kehittää mm. terveydenhuoltoa, opetusta, ympäristönsuojelua yms., mutta nyt ne ohjataan suuryritysten taskuihin. Oikeudenmukaisuus syntyy siitä, että palvelut otetaan takaisin kuntien vastuulle, rahavirrat ohjataan uuteen suuntaan kasvattamaan kuntien yleishyödyllisiä toimintoja ja luomaan tätä kautta työpaikkoja.

keskiaukeama sekä sivut 6 ja 7

Rahavirrat sinne missä niitä eniten tarvitaan

Budjettiriihen alla lukuisat kansalaisjärjestöt järjestivät mielenilmauksen, jossa ne muistuttivat hallitusta petetyistä lupauksista, heitteille jätetyistä kuntapalveluista sekä tarpeesta korjata pienituloisten eläkeläisten ja palkansaajien asemaa. Elinkustannusten nousun pysäyttämiseksi, työllisyyden parantamiseksi ja tulonjaon korjaamiseksi tarvitaan nykyistä radikaalisti järeämpiä toimia.

sivut 2, 3 ja 5

Mieluimmin kotimaassa tuotettuja elintarvikkeita

Tanskalaisen Daniskon myyttyä nyt osuutensa sokerituotannosta saksalaiselle Nordzuckerille on sokerituotannon säilyminen Suomessa yhä epävarmempaa. Vaivoin saimme vuosi sitten EU:n kanssa käydyissä neuvotteluissa säilytettyä maassamme yhden sokeritehtaan Säkylässä. Vain irtaantuminen EU:n holhouksesta voi pelastaa maamme maatalouden ja elintarvikkeiden omavaraisuuden.

Sivu 5

Sivu 2:

- * Suomi, EU ja Georgia-tiedotus
- * Kataisen budjettiesityksessä valtiontalous jatkaa entistä linjaansa

Sivu 3:

- * Välttämättömyyselintarvikkeiden, joukkoliikenteen ja asumisen arvonlisävero nollassi
- * Pettäjän tie

Sivu 4:

- * Inflaatio i köyhät kyykkyyn

Sivu 5:

- * Helsinki on rikas kuin Kroisos!
- * Suomalainen sokerituotanto myytiin Saksaan

Sivut 6-7:

- * Vaaliehdokkaiden painotuksia

Sivu 8:

- * ñVisiiri auki Eurooppaan!
- * Touhulan tarinoita

Sivu 9:

- * Kahdeksan riittää
- * Matti se maailmalle lähti puhumaan ihmisoikeuksista!

Sivu 10:

- * Suomen sota 1808-09

Sivut 12-13:

- * Keskustelua työväenliikkeestä

Sivut 13-15:

- * Kosmologia, yhteiskunta, ihminen

Sivu 16:

- * Viiden päivän sota

Sivu 17:

- * Venezuelan sosialismista

Kaikkien maiden proletaarit -liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki syyskuu 2008

Suomi, EU ja Georgia-tiedotus

Olympiakisojen avajaispäivänä 8.8.08 Georgian presidentti Mihail Saakashvili aloitti sodan Etelä-Ossetiaa ja sen rauhaa turvaavia venäläisiä joukkoja vastaan. Sota päättyi hyvin lyhyeen, muutamassa tunnissa tai korkeintaan päivissä georgialaiset olivat jätetty Etelä-Ossetiasta pois.

Sen jälkeen alkoi sodan vatvonta suomalaisissa tiedotusvälineissä ja läntisissä maissa. Kaikki tuomitsivat kurkkua suorana Venäjän, etunenässä Ruotsin entinen pääministeri Carl Bildt ja Englannin pääministeri Gordon Brown. EU:n uudet jäsenvaltiot, Baltian maat Viro, Latvia ja Liettua samoin kuin Puola ja Ukraina haukkuivat Venäjää kuin parhaakin dobermannin. Suomen tiedotusvälineet syyttivät Venäjää ihmisoikeusvoimankäytöstä. Mikään näistä tahoista ei muistanut mainita konfliktin todellista konnana, sodan aloittanutta Mihail Saakashviliä.

Mistä kaikki tämä johtui? Neuvostoliiton kaaduttua Venäjä joutui totaalisen rappion tilaan. Venäjää ruvettiin Jeltsinin kaudella hajottamaan. Entisestä Neuvostoliitosta irtosi lukuisia tasavaltoja, kärkeä Baltian maat ja Ukraina; Baltian maat liittyivät Natoon, Ukraina vielä yrittää sitä, samoin nyt kovaanoinen Georgia ja entinen Gruusia. Suunnitelmissa oli jopa itse Venäjän hajottaminen pienempiin osiin. Länsivallat, USA ja EU halusivat Venäjän raaka-ainelähteille, öljy ja muut luonnonvarat houkuttivat, eikä siinä Venäjän kansalta kysytty mitään.

Putinin tultua Venäjän johtoon Venäjä kuitenkin alkoi tavoitella takaisin asemaansa maailmassa suurvaltana, tosin kapitalistisena suurvaltana. Kansallismielisyys alkoi Venäjällä pikkuhiljaa nousta. Putin kansallisti Venäjän tärkeimmät öljy-yhtiöt ja sen myötä Venäjän valtiolle on alkanut virrata öljytuloja. Venäjä on vahvistunut ja se on jo pystynyt paremmin torjumaan länsimaiden imperialistiset pyrkimykset raaka-ainevarojen hyödyntämisessä.

Kuitenkin yritykset murentaa Venäjää ovat jatkuneet aivan viime päiviin asti, esimerkiksi Bushin hallinnon suunnitteleman ohjus- ja tukka-asemat Puolaan ja Tshekkiiin. Bush sanoo niiden olevan Iranista tulevaa uhkaa vastaan, mutta Kreml tulkitsee ne yksiselitteisesti myös Venäjää vastaan suunnatuiksi. Georgian suhteen tilanne on aivan sama. Saakashvili on USA:ssa koulutettu ja sieltä eväänsä saanut USA:n marionetti, samoin kuin on Viron presidentti Toomas Hendrik Ilves.

Nyt Venäjän mitta tuli täyteen. Se ei ollut enää ollenkaan sama Venäjä kuin vielä 10 vuotta sitten. Viimeinen pisara oli nuo Puolan ja Tshekin ohjusasemat. Georgian älytön hyökkäys antoi Venäjälle mahdollisuuden muuttaa kansainvälistä voimatasapainoa omaksi edukseen ja vastaamaan nykyistä todellista tilannetta.

Tämähän sitten heitti maailmankirjat sekaisin. Venäjää syytettiin kohtuuttomasta voimankäytöstä, mutta varmasti jokainen Suomenkin Sotakorkeakoulun eversi tai ylempi upseeri olisi toiminut Venäjän tilanteessa aivan samoin. Jokainen, joka on sotien historiaan vähänkin tutustunut tietää, että sodilla on tietty poliittinen ja konkreettinen tavoite. Venäjän hyökkäyksellä Georgian oli poliittinen tavoite turvata Etelä-Ossetian ja Abhasian alueet. Tällaisessa turvaamisessa ei paljon rajoja katsella. Kun tavoite on saavutettu, voidaan sota lopettaa. Typerys Saakashvili sen sijaan hehkutti sodan jälkeen, että he voittivat, kun Venäjä ei vallannut koko Georgiaa ja ei vallannutkaan, kun sen ainoa tavoite oli turvata noiden autonomisten alueiden turvallisuus.

Suorastaan koomiseksi sodan vielä teki se, että kun Venäjä oli sodan jälkeen suorastaan pakotettu tunnustamaan Etelä-Ossetian ja Abhasian itsenäisyys, niin siitä seurasi varsinaiset kansanjuhlat näissä maissa. Sehän oli lännen mielestä varsinaista demokration loukkaamista se.

Baltian osalta voidaan vielä todeta, että näissä maissa venäläisen kansanosan poliittiset oikeudet ovat kehnot ja Venäjän uusi vahvistuminen on nyt uhka niille. Niiden on korjattava venäläisen kansanosansa asema.

Suomella ei ole mitään pelättävää Venäjän suhteen, jolleme rupea itse asevoimin valtaamaan Karjalaa takaisin. Silloin teillemme saattaisi ilmestyä rekkajonojen sijasta tankkijonoja tulemassa päinvastaiseen suuntaan, idästä länteen. Muuten meillä ei ole mitään hätää Venäjän kanssa, kunhan osamme myös visusti välttää kaikenlaiset Nato-haaveilut. Ja rekkajonoistakin selviämme varmasti neuvottelemalla asiasta Venäjän kanssa tai alkamalla verottaa tätä liikennettä. Puutulleista sen sijaan emme selviä, koska halvan puun tuonti Venäjältä oli samanlaista Venäjän luonnonvarojen imperialistista hyväksikäyttöä, johon heikko Venäjä antoi mahdollisuuden.

Kataisen budjettiesityksessä valtiontalous jatkaa entistä linjaansa

Valtiovarainministeri Jyrki Katainen antoi ministeriönsä budjettiesityksen vuoden 2009 osalta heinä-elokuun vaihteessa. Elokuun lopulla pidettiin hallituksen ns. budjet-tiriihi, josta valmis budjet-tiesitys viedään syyskuun puolivälissä eduskunnan kä-sittelyyn. Valmiiksi budjetti saadaan joulukuun puolella.

Kataisen budjetti jatkaa aikaisempien vuosien linjaa. Ehkä kuitenkin vähän hallitus on livennyt kymmenisen vuotta sitten harjoitetusta kaikkein kovimmasta linjasta, vaikka kyllä nykyin köyhiä kyykyyn laitetaan aivan härskesti. Kovimmillaan valtion budjetit merkitsivät rajua leikkauksia budjettiin ja sen loppusumman painamista mahdollisimman alas. Periaatteena oli, että kaikki mikä menee julkiselle taloudelle, on yksityisestä bisneksestä ja voiton-tavoittelusta pois. Nyt suoranaisia leikkauksia ei enää ole tehty, mutta eipä budjettia ole saatu palautet-taakaan aikaisemmalle 1980-luvun lopun tasolle. Entinen valtio-varainministeri Sauli Niinistö tosin oli heinäkuussa ennen hallituksen budjettiesityksen julkistamista kovasti huolissaan budjetin ippaisu-misesta.

Hiukan budjetin loppusummat ovatkin kasvaneet. V. 2003 budjetin loppusumma oli 35,7 mrd. euroa, 2005:n budjetin loppusumma oli 37,6 mrd. euroa, v. 2007:n budjetin loppusumma oli 40,5 euroa ja nyt annettu budjettiesitys vuodelle 2009 on 45,8 mrd. euroa. Budjetti on 158 miljoonaa ylijäämäinen.

Kataisen budjetin punaisena lankana on ollut verohelpotusten ajaminen läpi. Budjetti lähtee väärästä päästä liikkeelle, kun se ensin leikkaa veroja ja katselee sitten, jalkoi julkiselle sektorille mitään jäljelle. Lähtökohdan tulisi olla aivan päinvastainen; ensin katsotaan puutteet ja paljonko rahaa tarvitaan. Sitten rahat hankitaan verottamalla lähinnä suuria tuloja ja yritysten voittoja. Vasta lopuksi olisi vuorossa verotuksen tarkastelu. Pieni- ja keskituloisten verohelpotuksiin varmaan varaa

jäisikin, jos rahat otettaisiin sieltä, missä rahaa on.

Katainen mainosti verohelpotus-linjaansa itäsa-arvoisuudella, koska se kohdistuu samansuuru-sena kaikkiin tuloluokkiin. Niinhän se kohdistuukin, mutta vain prosentteissa laskien. Sen vaikutus on 0,8 i 0,9% kaikissa tuloluokissa. Köyhälle siitä jää käteen muutama kymppi, jos sitäkään. Kaikkein hyvätuloisimmille se merkitsee useiden satojen eurojen kuukau-sittaista lisätuloa. Kataisen budje-tissa veronkennyksiin varataan 870 miljoonaa euroa, mutta lisäksi varataan veroasteikkojen korjauk-seen 160 miljoonaa euroa ja vielä senkin päälle varataan 370 miljoonaa verotuksen inflaatiotarkas-tuksiin. Kaikki nämä veroasteik-kojen ja inflaatiotarkastukset palvelevat nimenomaan kaikkein hyvätuloisimpia.

Poliittisessa keskustelussa on paheksuttu Kataisen pienituloiset hylkäävää verolinjaa. Yhtenä keino-na pienituloisten aseman paran-tamiseksi mm. Vasemmistoliitto on esittänyt kunnallisverotuksen perusvähennyksen nostamista 3000 euroon.

Jo kesällä hallitus antoi merkit-tävän lahjan metsänomistajille. Metsäkaupan vauhdittamiseksi heille annettiin 50% verohelpotus myyntituloista jopa takautuvasti. Verohelpotuksen saa käyttää 1. huhtikuuta 2008 lähtien. V. 2010 huojuunus laskee 25%. Budjet-tineuvotteluissa Katainen kuitenkin perui osittain näitä helpotuksia, joka sai metsänomistajat melkein myyntilakon partaalle.

Kuntien asemaa Kataisen budjet-ti ei juurikaan auta. Kunnat menet-tävät näissä veronalennustalkoissa Kuntaliiton laskelmien mukaan 400 miljoonaa euroa. Valtio korvaa menetyksen kyllä täysimääräisenä korottamalla vastaavasti valtion-osuuksia smalla mitalla. Kuitenkin kunnat menettävät lisää tuloja veropohjan heikentymisen myötä, ja tätä valtio ei korvaa. Kun siis nyt juuri kuntavaalien edellä vaadimme tarpeellisia resursseja julkisen

talouden henkilöstön määrään ja palkkaukseen, ei Kataisen budjetti sille anna mitään mahdollisuuksia.

Jotakin yksityiskohtia budjetista

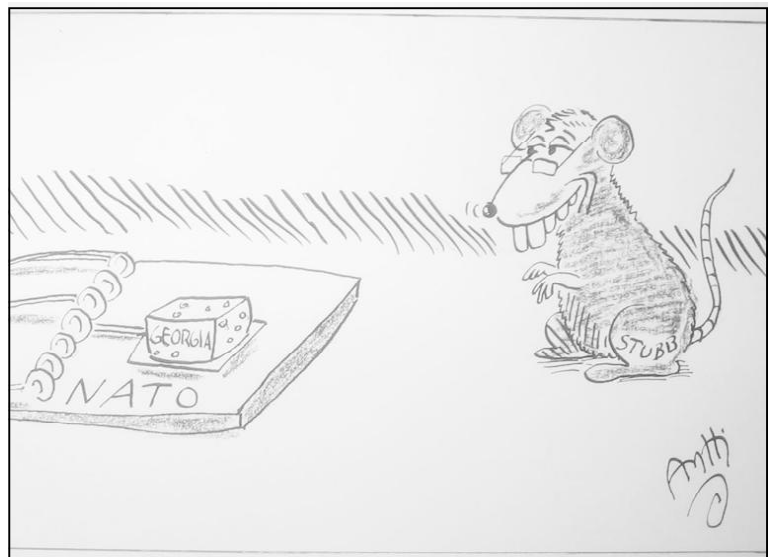
Ruuan arvoväveron laskemista ei aikaisteta. Arvonlisävero laskee 17%:sta 12%:iin vasta vuoden 2009 lokakuussa. STP:n kanta on, että ruuan arvovävero pitäisi poistaa kokonaan. Sensijaan demarit iskevät kirveensä kiveen tässä kysymyksessä väittäessään että veron laskusta tuleva hyöty menee kokonaisuudessaan kaikenlaisille väliporaille. Niin voi tapahtuakin nykyisessä tilanteessa, jossa kau-paan keskittymisen seurauksena alaa hallitsevat kaksi suurta ketjua. Jos kaupan alalla vallitsisi todellakin vapaampi kilpailu, hyöty arvovä-riäveron alennuksesta tulisi paljon suuremmalla varmuudella taval-lisille kuluttajille.

Hallitus nostaa kotitalousvähennyksen 3000 euroon kun se nyt hoivapalveluissa on 2300 euroa ja muissa kuten remontissa 1150 euroa. Kotitalousvähennyystä on käytetty paitsi hoivapalveluihin myös kaikenlaisiin muihinkin kotona tehtäviin korjauksiin kuten remonteihin. Jotain myönteistäkin siis budjetista löytyy. Hallitus nostaa myös työtulovähennystä enintään 600 euroon. Alkoholiverot hallitus jättää entiselleen ja jää katselemaan, miten liikaa alkoholia juoville oikein käy. Tupakka-verotusta budjetti nostaa 10%.

Rahaa budjetissa kuluu etenkin suuriin liikennehankkeisiin yht. 549 miljoonaa euroa; on Venäjän liiken-teen rekkajonoja ja niille tarvitaan parkkialueita ja lisäkaistoja, kehä-rataa aletaan rakentaa pääkau-punkiseudulle, Seinäjoki i Vaasa rataosuus sähköistetään jne

Tavalliselle pienituloiselle bud-jetti ei anna oikeastaan mitään, kun otetaan huomioon hallituksen jo aikaisemmin tekemät terveys-keskumaksujen ja lasten päivä-hoidon lähemmäs 20% korotukset.

Reijo Katajaranta

Välttämättömyyselint arvikkeiden, joukkoliikenteen ja asumisen arvonlisävero nollaksi

Pekka Tiainen, STP:n ehdokkaana Helsingissä

EU-jäsenyyden yhteydessä luvattiin alentaa ruoan arvonlisävero 17 %:iin. Tästä on kulunut aikaa 13 vuotta ja nyt se on vihdoin tapahtumassa, vaikkakaan ei etuajassa vaan vasta v. 2009 lokakuun alusta.

Se ei kuitenkaan ole riittävä toimenpide. Arvonlisäveroa lisättiin EU-jäsenyyden yhteydessä moniin elintarvikkeisiin, joissa se oli aiemmin nolla prosenttia tai sitä nostettiin sellaisissa, missä se oli 7 %. Samoin se lisättiin bussi-, metro-, juna- ja raitiovaunujen lippujen hintoihin 8 %:n suuruisena. Täytteenä se lisättiin asumisen vesi- ja jätevesimaksuihin, huoltopalveluihin ja lämmitykseen.

Hintojen nousun kiihtyminen on perusteltu syy karsia näitä veroja pois ja estää elinkustannusten nousua. Karsimisella ovat muutkin

perusteensa. Joukkoliikenteen kohdalla ympäristösyöt ovat keskeinen peruste, koska liikenteen ympäristöhaittojen vähentämiseksi ja energian kysynnän ja hintojen nousun hillitsemiseksi on tärkeää, että kasvatetaan joukkoliikenteen osuutta liikenteessä.

Arvonlisävero luo epätasa-arvoa

Tärkeä peruste arvonlisäveron alentamiselle välttämättömyyselintarvikkeissa, asumisessa ja joukkoliikenteessä ovat tasa-arvoja tulonjakosyyt.

Työväenliike on perinteisesti vaatinut progressiivista verotusta tuloerojen lievittämiseksi, jolloin suuremmista tuloista maksetaan suhteessa enemmän veroa. Arvonlisävero ei ole progressiivinen vaan prosentti on sama kaikille. Se on lisäksi kulutusvero. Kulutuksen osuus tuloista on sitä suurempi mitä pienemmät ovat tulot. Tästä syystä pieni- ja keskituloiset maksavat tuloistaan suuremman osuuden kulutusveroa, kuin suurituloiset.

Tästä syystä arvonlisävero on progressiivisen veron vastakohtana regressiivinen vero. Regressiivistä veroa maksetaan sitä suuremman prosentin mukaan mitä pienemmät ovat tulot.

Kun progressiivista tuloveroa kevennetään ja regressiivistä kulutusveroa lisätään, verotuksen rasitus siirtyy kaksinkertaisella

painolla pieni- ja keskituloisten suuntaan. Näin on pitkään tapahtunut. Tätä verotuksen eriarvoisuutta on lisännyt se, että varallisuusvero on poistettu ja se suosii rikkaita. Auto- ja alkoholi- verokevennyksiä on ollut, mutta elintarvikkeita on verotettu raskaamman päälle.

Hallituksella on ratkaisun avaimet

Seuraavassa budjetissa alennetaan tuloverotusta ja elintarvikkeiden veroa vihdoin. Samalla kuitenkin on varoiteltu vuokrien ja energialaskujen 20 %:n korotuksista. Polttoaineen hintojen nousu on ylittänyt sietokyvyn rajan ja tuo veroina valtion kassaan lisää rahaa. Korkoja on nostettu. Elintarvikkeiden hintoja uhkaavat paljon suuremmat korotukset kuin mitä verokevennys korjaa.

Palkkoja alennettiin 1990-luvun laman aikana ja korotuksia on sen jälkeen pidetty pitkään hillittynä. Työtulojen osuus kansantuloista on kuitenkin jäänyt alle lamaa edeltäneiden vuosikymmenien tason. Tämä johtuu alentuneesta työllisyydestä.

Voittojen maksimointi johtaa inflaatioon

Työllisyyden parantuaessa asioissa on alkanut tapahtua korjaantumista, vaikka työttömyys on edelleen sietämättömän korkeaa. Voittojaan puolustamiseksi hintoja

on nyt alettu korottamaan. Tällä on haluttu estää tulonjaon korjaantuminen palkkatyön kannalta oikeudenmukaisemmaksi. Lisäksi on tullut raaka-aineiden ja energian hinnan nousu, joka on haluttu siirtää suoraan kuluttajaintoihin, kuten myös koron korotuksen vaikutus.

Toimenpiteet pieni- ja keskituloisten elinkustannusten nousun pysäyttämiseksi eivät ole lähellekään tarpeeksi järeitä. Välttämättömyyshyödykkeiden suuremmat veron kevennykset ovat välttämättömiä ja hinta- ja vuokrasulut on otettava käyttöön. Eivät esimerkiksi Helsingin Energian kustannusten nousut perusteella huikeita hintojen korotuksia.

Huolestuttavia ovat suunnitelmalliset työvoimatoimistojen henkilöstön vähentämisestä 1000:lla eli kolmanneksella. Massatyöttömyys on tehnyt henkilökunnan työstä raskasta. Nyt kun työttömyys on alentunut, olisi tilaisuus parantaa palvelua ja paneutua enemmän kuhunkin työnhakijaan ja saada lisävahtia siihen, että työttömyys alenisi ja saataisiin mahdollisimman monen kohdalla estetyksi. Säästöt tähän kohdistuvat väärin kuten monet muutkin valtion tuottavuusohjelmalla perustellut. Tuottavuus ei parane vaan toiminta heikkenee. Tarpeellisiin asioihin tulee budjettirahoitusta löytyä.

Pekka Tiainen

Edes luomutuotantokaan ei taida nykyisen politiikan raameissa pelastaa maamme elintarviketuotantoa. Poliitiikkaa on muutettava. Välttämättömyyselintarvikkeiden arvonlisäveroa ei tule alentaa 12 %:tiin vaan se on poistettava kokonaan.

Pettäjän tie

Tangolaulaja Taisto Ahlgren teki 70-luvulla hitin laululla **Pettäjän tie**. Se istuisi suorastaan hienosti hallituksen ja eduskunnan tunnusmelodiaksi. Siellä kun on harrastettu kaikenlaista kämmintää ja kun ne ovat vetäneet kansaa huulesta menen tullen. Lakikaan ole ollut mikään haitta ja jos on ollut, tehtiin jälkehenpäin uusi, jolla laittomuus muuttui lailliseksi.

Vanhasen toinen hallitus rakentaa parhaillaan uutta budjettia. Sen yleispiirteensä näyttää olevan, että hallitus ampuu todella kovilla. Siinä ei sinänsä ole mitään uutta. Presidentti Koivisto (sd) hyväksyi, taustavoimien tekemän pitkän aikavälin suunnitelman, jonka linja pitää edelleen. Sitä ovat orjallisesti noudattaneet Sorsan, Holkerin, Ahon, Lipposen ja Vanhasen hallitukset. Niille kaikille on yhteistä Suuren Rahan etu, jota on toteutettu, kun ei ole muuta mahdollisuutta!

Valtionvarain ministeri Jyrki Katainen on nykyään presidenttiehdokas Sauli Niinistön suojissa oppinut muutaman uuden fraasin. Ne hän on opetellut ulkoa sillä ne sopivat joka lähtöön. Katainen puolustaa

härskiä politiikkaansa väittämällä, että ne kannustavat työntekoon, palkitsevat ahkeria ja tukevat työllisyyttä. Jos näiden hokemien kanssa tulee vaikeuksia, niin aina voi väittää, että ei ollut eikä ole muuta vaihtoehtoa. Helppoa ja kätevää.

Tulevan vuoden valtion budjetitietä Kataisen tärkein viesti oli, että ensi vuonna ostovoima kasvaa. Palkat nousevat 5,1, josta inflaatio vie 2,8, mutta veronkevennykset tuovat 1,2, joiden jälkeen tulojen reaaliarvo on 3,5 prosenttia. Katainen kertoi asiansa ihan toisinaan ja vakavalla naamalla ilman epäilyksen häivää i hirmuinen inflaatiokin on vain ohimenevä piikki.

Ministeriä on johdettu harhaan tai hänellä pokka piti, vaikka hyvin tiesi harrastavansa pelkkää huulenhaittoa. Takapirut nimittäin tietävät, että hallituksessa ei ole valmisteilla lakeja, jotka takaisivat palkkojen reaaliarvon ja pysäyttäisi inflaation. Päinvastoin! Seitsemän viimeistä hallitusta ovat harjoittaneet määrätietoista kahden käden politiikkaa; oikea ohjenta ja vasen vastaanottaa. Hallitus antaa toisella kädellä ja ottaa toisella saman takaisin ja korkojen kanssa.

Vanhasen hallitus kulkee edeltäjänsä viitoittamaa pettäjän tietä.

□ □ □

Katainen oli sanomisessaan ehdoton, siis ehdottoman epärehellinen. Hän on moneen kertaan korostanut, että kaikki työ on yhtä arvokasta. Selvä, siitä voi olla yhtä mieltä. Kuitenkin kolme neljäsosaa saa palkkana alle 3000 euroa kuukaudessa. Heillä (2006) keskitulopalkka oli vain 8,25 euroa. Jos kaikkien työ on yhtä arvokasta, silloin jokaisen nokaan palkan olisi pitänyt olla 16 euroa ja 40 senttiä tunnissa. Eipä ollut!

Sanomattakin on selvää, että Katainen ei mene selittämään Liliukselle ja muille tuhansien eurojen tuntipalkkojen vetäville, että kaikki työ on yhtä arvokasta. Sen enempää Kokoomus, Kepu kuin muutkaan eduskuntaapuolueet eivät halua irti paskan jauhamisesta. He jatkavat matkaaansa Pettäjän tiellä.

Katainen on selittänyt, että kun kaikki työ on yhtä arvokasta, on veronalennuksenkin oltava yhtä suuri 1,2 prosenttia kaikille. Hallitus on toittottanut, että 800 miljoonan veronalennus annetaan kaikille palkansaajille ja eläkeläisille. Kuinka lopulta käy?

Viimeisen verotilaston mukaan alle 2 916 euroa sai 82,7 prosenttia tulonsaajista. Heidän veronalennuksensa olisi 1 - 35 euroa, keskimäärin noin 15,0 e/kk. Toisen ryhmän, jossa oli 17,9 prosenttia tulonsaajista, tulot ovat 2 917 - 24 999 euroa. Heille veronalennusta tulee 35 - 300 euroa, keskimäärin

47,46 e/kk. Kolmannessa ryhmässä oli 0,1 prosenttia tulonsaajista. Heillä veronalennus on vähintään 300 euro kuukaudessa ilman ylärajaa.

Pienituloisia on siis **yli neljä viidesosaa**. Tasaprocentin mukaan he saavat jaettavaa alennuspotista 306 miljoonaa euroa (38 %) ja suurituloisten **vajaa viidennes** saa 494 miljoonaa euroa (62 %). Kataisen alleiviivaama väite, että suurituloisten verojen alennus ei maksa valtiolle paljon mitään, on siis raakaa petosta.

Kevennyksen toimen julma juoni on siinä, että em. pienituloisia on yli 3,5 miljoonaa, joista lähes 1,4 miljoonaa tulonsaajaa (32,1 % kaikista tulonsaajista) joiden tulot ovat niin pienet, että he maksoivat vain kunnallisveroa. Yli neljänsadantuhannen tulonsaajan (10,1 % kaikista tulonsaajista) tulot olivat vieläkin pienemmät. Heiltä ei peritty lainkaan veroa. Veronalennuksen ulkopuolelle jää pienten tulojen saajista yhteensä 1,8 miljoonaa henkeä (42,2 % kaikista tulonsaajista). Tässä on törkeyden huippu!

Valtaviksi paiseista tuloroista piittaamatta hallitus vaatii, kuten pääministeri Vanhanen on taas kerran julistanut, että alhaisilla palkkasopimuksilla (ei siis Kataisen 5,1 % korotuksilla!) ensivuonna katkaistaan inflaatio. Hallituksen veropolitiikalla vedetään köyhää turpiin ja annetaan vauhti tuloerojen kasvulle.

Totuus on, että verot eivät ole kansan ongelma i sitä ovat vain liian pienet palkat ja eläkkeet. Sitä ei korjata millään veronalennuksilla.

□ □ □

Muutaman euron valtionveronalennuksilla kukaan ei tee mitään varsinkaan, kun valtio ottaa, ja nopeasti, ne eri tavoin takaisin. Tästä on kokemusta vaikka millä mitalla. Tuoreena esimerkkinä on, että kun valtio pakotti kunnat nostamaan palvelumaksuja 60 miljoonalla eurolla, niin saman rahan se ottaa itselleen alentamalla valtionosuuksia.

Jos kunnille olisi annettu koko veronalennuspotti ja valtionosuudet olisi pidetty ennallaan, kunnat olisivat saaneet 860 miljoonaa euroa. Sillä rahalla kunnat olisivat voineet tehdä kummia, vaikkapa palkata 35 000 uutta työntekijää.

Valtio ja sen Vanhanen, Katainen ja kumppanit, nuo Pettäjän tien kulkijat, ovat kaiken pahan alkua ja juuri. Tulevissa kunnallisvaaleissa heille on annettava sellainen potku persuksille, että muistavat sen ja muistavat pitkään.

Kai Kontturi

Inflaatio i köyhät kyykkyy

Kova pääomapiirejä hyödyttävä ns. uusoikeistolainen politiikka on nykyisen inflaation todellinen syy. Vain STP:n liittolaistensa kanssa ajama politiikan suunnan muutos tekee mahdolliseksi todellisen sosiaalisen oikeudenmukaisuuden.

Jokainen tuntee kukkarosaan, että tulot eivät tahdo riittää, kun hinnat nousevat ja nousevat. Tämä hintojen karkaaminen on inflaatiota. Se on kapitalismin kuuluva ilmiö, jolla duunarit ja muut köyhät lyödään kyykkyy. Kapitalismissa on yleisesti omaksuttu ajatus, että vasta hintojen työn tuottavuutta nopeampi kasvu tarkoittaa inflaatiota. Se ei ole totta.

Kokemuksestaan kaikki tietävät, että hintojen tuloja nopeampi nousu on inflaatiota. Se laskee kansan elintasoa. Sanotaan, että inflaation syy on työläisten palkan korostus, ei kapitalistien. Inflaatio koskee erityisen raastavasti niihin, joiden tulot ovat vähentyneet tai vähenevät samanaikaisesti hintojen kovan nousun kanssa. Jo nyt työttömyyden ja pätkätöiden kiertäessä elävien joukko on yli puolet työvoimasta. Heihin inflaatio iskee todella kovalla kädellä.

Inflaatioprosentti ei kuulu meille tarjoutuista tiedoista kaikkein luotetuimpiin, sillä se lasketaan vain ennalta sovitusta tavarasta. Niistä saadaan tavarakori, jonka hinnan muuttumista seurataan. Rajoitettu menetelmä ei ole kovin vakuuttava.

Tavarakoria parempi kuva saadaan, kun verrataan koko kulumismenojen hintojen muutosta. Sen mukaan kaudella 1981-1990 inflaatio oli keskimäärin 6,5 prosenttia ja 1991-2006 keskimäärin 2,1 prosenttia vuodessa. Tällä hetkellä virallinen yli neljän prosentin inflaatio hamuilee jo 80-luvun tasoa, sillä kaikkien tilastokikkojen vuoksi todellinen hintojen nousu voi olla, ja on tuntuvasti virallista lukua suurempi. Kun hintojen nousu välttämättömyystavaroissa on muita tavaroita suurempi, silloin kädessä suuhun elävien pienituloisten inflaatiokin on keskimääräistä korkeampi. Kun pienituloisten inflaatio on muita suurempi, silloin elintason laskukin on muita rajumpi.

Ristiriidat ja inflaatio

Palkkatyöläisille on aina oheutta, että palkkojen korotukset aiheuttavat inflaation. Yhtä kauan laitasemmistosta on osoitettu, että väite on pelkkää pötyä. Vuosi 2006 kävi esimerkiksi. BKT:stä palkkojen osuus laski 1,3 prosenttia. Myös sen muiden osien osuus laski 1,6 prosenttia, mutta voittojen osuus kasvoi 4,7 prosenttia. Näin

yksin voitot aiheuttivat tuntuvan 1,8 prosentin inflaation. Työmarkkinoilla ei ole kysymys inflaatiosta vaan tulonjaosta.

Lienee sanomattakin selvää, että markkinoilla kapitalistit myyvät tavaroita niin korkealla hinnalla kuin suinkin mahdollista. He haluavat tavarostaan kunnan voiton palloista riippumatta. Kapitalistinen aiheus on inflaation tärkein tekijä.

Inflaatioon vaikuttaa sekin, kuinka paljon kapitalistiset keskuspankit painavat (uutta) rahaa. Kapitalisteista riippuu myös kysynnän ja tarjonnan tasapaino, jonka järkkäminen synnyttää inflaatiota tai sen vastakohtaa deflaatiota. Kansan ostovoimakkin riippuu kapitalisteista. Hintoja korottamalla kapitalistit saavat enemmän voittoa, mutta se lisää inflaatiota. Inflaatiota syntyy siitäkin, että voittoja kasvatetaan heikentämällä laatua ja pienentämällä määriä hintoja alentamatta. Nämä ristiriidat kuuluvat kapitalismin. Ne ovat inflaation ja väestön elintason alentamisen lähteitä.

Inflaatio ilmaistaan vain yhdellä prosenttiluvulla, vaikka sen vaikutukset ovat erilaiset eri tuloryhmissä. Tuntuvatkaan hinnankorotukset eivät juuri vaikuta suuri- ja hyvätuloisten elintasaan. Heillä on pelivaraa. Kolme neljäsosaa tulonsaajista on keski- ja pienituloisia. Heillä ei ole pelivaraa. Siksi alhaisenkin inflaatio voi ylittää heidän tulojensa kuvitellun tai mahdollisen kasvun ja elintaso laskee. Pienempiin tuloihin jokainen inflaatioprosentti on liikaa.

Matalan inflaation kausi

Kuten edellä nähtiin, niin kautta 1990-2007 voidaan pitää matalan inflaation kautena. Sitä leimasi kaksi tekijää, joiden seuraukset ulottuivat koko kansantalouteen.

Ensimmäinen radikaalisti vaikuttanut tekijä oli 90-luvun alussa voimaan tullut tavaroiden ja palveluiden vapaa liikkuminen. Sen seurauksena talouden rakenne muuttui merkittävästi. Vuonna 1990 tuonnin osuus tuotannosta oli 25, viennin 22 ja kotimaan 53 prosenttia. Vuoden 2006 lopussa osuudet olivat 39, 48 ja 13. Kotimarkkinatuotanto ei pystynyt kilpailemaan ulkomaisten suuryritysten halpatuontia vastaan. Niinpä tuonnin osuus kasvoi, 14 prosenttiyksikköä (56 %). Tuonnin kasvun vuoksi 50 000 yritystä

lopetti toimintansa ja omavaraisuudesta menetettiin 40 prosenttiyksikköä (75 %).

Suuryritysten kilpaileva halpatuonti piti hintoja suhteellisen alhaalla. Samaan aikaan työttömyys räjähti käsiin. 200 000 työttömän lisäksi työpaikkojen häviämisen vuoksi tuli vielä 350 000 uutta työttömää. Siitä seurasi työvoiman halpamyyni. Nolla tai muuten heikot tupot jarruttivat palkkakehitystä ja vauhdittivat kapitalistien voittojen kasvua. Työvoiman halpamyyni on merkinnyt aiemmin epätyypillisten työsuhteiden muuttumista tyyppilliseksi, kun yli puolet työvoiman työsuhteista muuttui osa- ja määräaikaisiksi, pätikäysuhteiksi. Niillä on lisäty voittoja ja toisaalta poljettu palkkoja, kiristetty työvahtia, synnytetty huolia ja näköalattomuutta.

Työn tuottavuus ja työn voima-eräisyyden raju koveneminen on kiihdyttänyt voittojen kasvua. 1980-luvulla työn tuottavuus kasvoi 0,7, mutta 1990-luvulla hurjat 21,4 prosenttia tuotantoa nopeammin. Se on tuonut voittoa ilman merkittäviä hinta- ja inflaatiopaineita.

Toinen tekijä oli pääomien vienti. Pääomien vapauttaminen tapahtui asteittain 1980-1990. Sen ensimmäinen seuraus oli, että pankit ottivat lyhyessä ajassa merkittävät määrät ulkomaista velkaa. Tätä velkaraahaa pankit antoivat jokaiselle halukkaalle. Pankit odottivat suuria korkovoittoja. Mutta kun tavaroiden liikkumavapaus tuhosi yrityksiä ja aiheutti työttömyyttä meni velallista maksukykyä, josta seurasi pankkikriisi.

1990-luvun puolivälin jälkeen pääomavirta kääntyi. Sen maastavienti sai uutta vauhtia, kun voittoja ei investoitu kotimaahan ja kun suomalaisia yrityksiä myytiin ulkomaalaisomistukseen. Vuonna 1990 suomalaisia pääomia oli ulkomailla 27,5, mutta 2006 niitä oli 342,2 miljardia euroa. Pääomien vienti kasvoi yli 1.144 prosenttia!

Mitättömiksi vakiintuneiden investointien, kotimarkkinatuotannon ja ulkomaisen tuonnin sekä heikkojen tulojen ja työn voima-eräisyyden kasvun seurauksena inflaatiopaineet ovat pysyneet mallittilaisina. Nyt näyttää siltä, että näiden tekijöiden yhteisvaikutus voittojen nopean kasvun takajana on pääosin kuljettu. Siksi voi pelätä,

että tuonnin (raaka-aineet, energia) kallistuminen ja enimmäisvoittojen hankkiminen vaatii hintojen korotamista. Yhdessä ne enteilevät matalan inflaatiokauden päättymistä.

Keinottelu ja inflaatio

Inflaation tekijöihin kuuluvat myös pääomilla keinottelu. Yalen yliopiston professori Immanuel Wellerstein toteaa, että 1400-luvulta alkaen Länsi-Eurooppa ja Yhdysvallat hankkivat valtavia voittoja hyödyntämällä (!) mm. Afrikan köyhimpien maiden raaka-aineita. Nyt kapitalistinen järjestelmä on menettämässä tehoaan, sillä entisen kaltaisia suuria voittoja saa enää vain keinottelulla, jossa rahalla tehdään rahaa. Wellerstein toteaa, että se ei pitkälle kann!

Maailmanlaajuinen keinottelutalouden on saavuttanut uskomattomat mittasuhteet. Maailman tuotantovälineiden (2005) arvo, johon sisältyy maa- ja vesialueet, on 300 400 tuhatta miljardia dollaria. Mutta jo viimevuonna maailmalla liikkui joutilasta keinotulorahaa noin 500 tuhatta miljardia dollaria! Se on sijoitettu hyödykke-, osake-, luotto-, valuuttajon korkojohdannaisiin, joilla sijoittajat ja erilaiset rahalaitokset käyvät monimutkaista kauppaa (Pekka Tiainen, KÄ 3/07).

Keinottelussa on siis enemmän pääomia kuin tuotantovälineissä! Se on valtava kupla, kun sillä ei ole reaalista katetta. Tämän mielellään kuplan puhkeamisen seurauksia ei tiedä kukaan. Se on kuitenkin selvää, että aikanaan siitä tulevat mielettömät tappiot maksaa kansa. Niin on käynyt ennen ja niin käy vastakin.

Keinottelurahan määrä kasvaa vielä. Se kasvaa niin kauan, kun kapitalistit siirtävät sinne uutta rahaa, jota kertyy omaisuuden

myyntivoitoista, tuotannon voitoista, säästöistä, eläkerahastoista jne.. Kasvu jatkuu niin kauan, kun kapitalistit pystyvät keinotellulla nostamaan esimerkiksi jo nyt yliarvostettujen osakkeiden hintoja, mutta myös raaka-aineiden kuten ruuan ja öljyn hintaa ja hankkimaan siten uutta voittoa. Tämän maailmalaajuisen keinotellun aiheuttamat valtavat hinnannousut kuluttajat maksavat osin välittömästi, mutta myös välillisesti, kun nousseet (raaka-aine) hinnat siirtyvät muihin tuotteisiin. Inflaatio ja inflaatiopaine kasvavat. Lisäksi EU vaatii, että mm. öljytuotteiden hintoja nostavaan verotuloon otetaan mukaan ei saa koskea, joten sekään ei helpota inflaatiopainetta eikä jarruta inflaatiota.

Mikä neuvoksi?

Inflaation yksinomainen syy on kapitalistien rajaton voiton tavoittelu i kulut alas ja hinnat ylös. Nykyoloissa mahdollisuudet inflaation torjumiseksi ovat vähäiset. Inflaation kurjistavat vaikutukset voi kuitenkin pätevästi ja kätevästi torjua hintojen nousun (yli-)kompensoinnilla palkka- eläke- ja soutuindekseillä tai hintasäännöstelyllä. Sen suhteen on varmaa, että tästä kaikki vapaakaupan ja kapitalismin nimeen vannovat ylimielisesti parahtavat i mahdotonta!

Mutta mikään inhimillinen ei ole mahdollista. Kun inflaation torjumisessa ei auta kauniit puheet ei loitsu eikä rukous, on tehtävä se, mikä on tarpeen. Köyhien sijasta inflaatiopokein voi iskeä maan rakoon, jos palkkatyöläiset niin haluavat. Kysymys on luokkastaistelusta, joka vaatii, että työläisten on liityttävä yhteen i vain yhteisvoimin kapitalisteja suosiva tulonjakopolitiikka voidaan muuttaa palkkatyöläisiä ja koko väestöä suosivaksi.

Kai Kontturi

TONTINVUOKRAAJAT TAIVASALLA

Telttaleiri-mielenosoitus senaattintorilla 23.-24.9.2008

Päättunnuksena

ri Vuokraamme kaupungilta tonttimaata teltta-asumiseen

Tiistaina 23.9.

- Telttojen ja rekvisiitan pystytys sekä muut valmistelut alkavat noin klo 14. Telttoja voi tuoda iltamyöhäiseen saakka.
- Tapahtuman avajaiset klo 17
- Puhujaksi pyydytti kaupungin edustaja
- Julkistetaan valtuustoryhmien vastaukset Tontinvuokraajien esityksiin (Tontinvuokraajaliikkeen puheenjohtaja Heikki Tervahattu)
- Muuta ohjelmaa valmisteilla
- Yöpyminen senaattintorin telloissa

Keskiviikkona 24.9.

- Klo 14-18 kaupunginvaltuutetut ja valtuustoehtokaat kutsuttu tapaamaan kansalaisia (valtuuston kokous alkaa klo 18 senaattintorin liepeillä)
- Valtuustoehtokkailta kerätään sitoumuksia Tontinvuokraajien esitysten tueksi
- Valtuustoehtokkaille jaetaan halpaa tonttimaata erittäin arvokkaalta paikalta (arvaa mistä?)
- Muu ohjelma valmisteilla

Järjestää Tontinvuokraajat-kansalaisliike

Lisätietoja <http://tonttinvuokrat.wordpress.com>

Yhteydenotot (tiedot annetaan myöhemmin)

Helsinki on rikas kuin Kroisos!

Helsinki on rikas kaupunki. Siitä huolimatta se pyrkii nostamaan kaupungin tonttien vuokria asukkaille moninkertaisiksi sekä keräämään sosiaali- ja terveystoimelta perusteettomasti yhä kasvavia sisäisiä vuokria. Kuvassa kaupungin vuokratonttien vuokrankorotuksia vastaan kamppaileva kansalaisliike esittelemässä vaatimuksiaan päättäjille alkuvuodesta.

Helsingin kaupunginhallituksella enempää kuin kaupunginjohtajalla asiat eivät näytä olevan hanskassa, kun ne ilmoittavat terveyskeskuskasvusten tulevan käsittelyyn vasta budjetin yhteydessä ja että niiden suhteen nei vielä maanantaina ole tehty päätöksiä suuntaan tai toiseen (HS tiistaina 12.8.08). Kuitenkin 4.8.08 käynnistä terveysasemalla sain laskun, jossa jo oli 16,4 prosentin korotus. Kummallista!

Tässä asiassa ketunhantä on jonkun kainalossa tai joku on toiminut omavaltaisesti. Mahanpohjassa on hieman sellainen kutuina, että kyse taitaa olla molemmista. Tuntuu siltä, että hintoja halutaan nostaa, vaikka siihen ei ole mitään tarvetta. Helsinki on rikas ja sen ylijäämät ovat valtavat.

Kaupungin talous on kehittynyt todella mallikkaasti. Vuoteen 2005 verraten 2007 vero- ja toimintatulot ovat kasvaneet 555,4 miljoonaa

euroa (15,7 %), mutta toimintamenot, kuntalaisten hyvinvointimenot, vain 339,9 miljoonaa euroa (10,8 %). Näin kaupunki säästi palveluista ja kasvatti vuosikatetta 215,5 miljoonaa euroa (65,4 %). Viime vuonna koko vuosikatteen lisäksi ja rapiat päälle käytettiin investointeihin, jotka kasvoivat 225,4 miljoonaa euroa (53,3 %).

Kolmen viimevuoden aikana vuosikatetta ja satunnaisia tuloja kertyi 1 766,4 miljoonaa euroa ja omaisuuden myyntivoittoa tuli

754,5 miljoonaa joten kaupungin vapaasti käytettävien rahojen määrä kasvoi yhteensä 2 520,9 miljoonaa euroa. Siitä käytettiin investointeihin 1 638,2 miljoonaa, kun säästöön pantiin 882,7 miljoonaa euroa. Kaupungin omalaatuisten tuloslaskelmien mukaan ylijäämät (748,4 milj.e) ovat vähän pienemmät.

Kaupunki on omaksunut kirjanpitoavan, josta yksikään yritys ei uskalla nähdä edes unta. Yksikään yritys ei voi eikä uskalla kirjata pääomaansa kuluina tai poistoina poistettua omaisuutta. Helsinki uskaltaa. Se on maan tapa! Näin julkiset palvelut näyttävät todellista kalliimmilta, kun verorahoilla rakennetut ja velattomat kiinteistöt maksetaan kaupunkilaisilla yhä uudelleen ja uudelleen ajasta loputomaan iankaikisuuteen saakka.

Tästä voi esimerkkinä todeta, että vuoden 2008 Sivistys- ja henkilöstö- sekä Sosiaali- ja terveys- toimien maksavat tilojensa ylläpitokustannusten lisäksi perusteetonta sisäistä vuokraa noin 165 miljoonaa euroa. Sillä voisi esimerkiksi palkata 4 700 uutta työntekijää. Mutta ei, kun sisäisillä vuokrilla, kerätään rahaa säästöön ja investointeihin.

Katsotaan asiaa miltä kantilta tahansa, niin Helsingin virkamiesten ja toimielinten sekoilu ainakin terveyskeskuskasvuissa on aivan uskomatonta. Helsingillä ei ole mitään tarvetta säästöjen kasvattamiseen eikä terveyskeskus- tai muidenkaan maksujen korotuksiin.

Kai Kontturi
Helsinki

Suomalainen sokerituotanto myytiin Saksaan

Yhä harvemmassa tulevat näkymään syksyisin pelloillamme niin tutut sokerijuurikas aumat, jotka odottavat kuljetusta sokeritehtaalle. Monilla Etelä-Suomen alueella juurikas oli monelle viljelijälle merkittävä tulonlähde. Siitä on saatu nyt EU-politiikan johdosta luopua.

Eurooppalainen sokerituotanto on ollut myllerryksessä viimeiset vuodet. EU:n tavoitteena on ollut leikata sokerituotantoa EU:ssa 17-18 miljoonasta tonnista 13-14 miljoonaan tonniin. Uudistuksen myötä sokerituotanto keskittyy Keski-Eurooppaan, missä tuotanto-olosuhteet ovat suotuisimmat. Pohjois-eurooppalainen sokerin viljely ja valmistus häviävät vähitellen. Viimeisin liike tässä pelissä on ollut Suomen ainoan sokeritehtaan myynti saksalaiselle sokerijättille.

Suomen sokeriteollisuus juontaa juurensa viime vuosisadan alkuun. Vuonna 1919 aloitti sokeritehdas Salossa. Vuonna 1948 käynnistyi Turengin tehdas ja vuonna 1953 Kotka, Naantali sekä Säkö. Maamme sokeritehtaiden alasajo alkoi jo vuonna 1970, jolloin Kotkan tehdas lopetti toimintansa. 1990 luvun lopulla lopetettiin Naantalissa ja Turengissa ja 2000 luvulla Salossa. Viimeinen Suomes- sijaitseva sokeritehdas on Säkössä. Tanskalainen Danisco myi nyt kesällä osuutensa (80 %) saksalaiselle Nordzuckerille. Saksalaisyhtiö maksaa sokeritoimin-

noista 5,6 miljardia Tanskan kruunua eli noin 700 miljoonaa euroa.

MTK tyytyväinen

MTK:n mukaan Nordzuckerin tulo Sucrosin omistajaksi Daniscon tilalle turvaa suomalaisen juurikkaanviljelyn ja sokerintuotannon tulevaisuuden. Kauppa oli MTK:n mukaan suomalaisten juurikkaanviljelijöiden kannalta odotettu ja tervetullut. Kaupan myötä avautuu mahdollisuus tarkastella viljelijöiden osuutta suomalaisen sokeriteollisuuden omistajina, nykyisen raaka-aineen toimittajan roolin

lisäksi. Nordzucker on jo valmiiksi viljelijöiden omistama. Tilanne ei välttämättä ole kuitenkaan näin auvoinen.

Sokerintuotanto jatkaa keskittymistä

Danisco Sugarin oston jälkeen Nordzucker laajenee koko Itämeren alueelle. Se saa kaupan myötä tuotantolaitoksia Tanskan, Ruotsin ja Suomen lisäksi myös Liettuasta. Se saa myös markkina-alueita Norjasta, Latviasta ja Virossa, joissa ei ole omaa tuotantoa. Nordzucker kasvaa Euroopan toiseksi suurimmaksi sokeriyhtiöksi. Tällaisessa sokerijätissä Säkölään tehdas on mitättömän pieni tekijä, jota ei kannattane ylläpitää parintuhannen suomalaisen sokerijuurikkaan viljelijän vuoksi.

Saksalaisyritykset ovat kasvaneet ostanalla paljon teollisuutta Itä-Euroopan maista. Eurooppalaisen sokeriteollisuuden keskittymisen jatkuu. Pääsyy on Euroopan unionin sokeriudistus, jonka jälkeen sokerintuotanto on kokonaan loppunut jo Irlannissa, Latviassa ja Sloveniassa. Jäljelle jääneet eurooppalaiset yritykset joutuvat miettimään, miten ne vastaavat kasvavaan tuontipaineeseen.

Eurooppalainen sokeriteollisuus kasvaakin Euroopan ulkopuolella. British Sugar on investoinut Afriikkaan ja Kiinaan. Ranskalainen Tereos vastaavasti Brasiliaan.

Kaikki merkittävät eurooppalaiset sokeriyritykset tekevät jo lisäksi bioetanolia.

Suomen maatalous kuihtu?

EU:n peruseräpäätösten kanssa hyvin linjassa oleva toimintojen keskittäminen suurempiin yksiköihin palvelee osakkeenomistajien etuja. Suuremmissa yksiköissä tuotteista saatavaa hintaa voidaan alentaa voittojen silti kärsimättä. Tällä tavalla kilpailaan pois markkinoilta pien- ja vähän suuremmatkin yritykset. Syrjäseutujen, niin kuin Suomikin on EU:n vallan ytimessä katsoen, kohtalona on näivettyminen ja kenties raaka-aineiden tuottajan osa.

Suomen kannalta tilanne on huolestuttava. Tuotantorakenne yksipuolistuu, maaseutu autioituu ja huoltovarmuutta nakeretaan pala palalta. Riippumattoman valtion pitäisi pystyä itse tuottamaan merkittävä osa tarvitsemistaan elintarvikkeista. EU:n myötä tätä huoltovarmuutta on vuosi vuodelta menetetty. Nyt vaakaaludalla on sokeri. Jatkossa voi olla yhä vaikeampi kampeuttaa EU:sta takaisin itsenäisten valtioiden joukkoon. Mutta sehän tietenkin on EU-eliittimme tarkoituskin!

Juha Kieksi /KÄ

Pienhiukkaset tappavat

Antero Nummiranta, STP:n ehdokkaana Helsingissä.

Keväällä osallistuin Pasila-projektin asukastilaisuuteen pääkirjastossa. Siellä kerrottiin Keski-Pasilan suursuuntaisista rakentamissuunnitelmista. Aivan sivujuonteena luennointia mainitsi, että jos liikennemäärät lisääntyvät nykyiseen tahtiin, niin Mannerheimintien varrella asuminen tulee kieltää jo parin vuoden päästä. Asiahän kuulosti niin kamalalta, että tutkin hieman asiaa tarkemmin.

Kaikkillean on tuttua keväänä katupöly ja esimerkiksi Venäjän metsäpalojen henkeen käyvä katku. Savupiipputeollisuutta Helsingissä ei enää ole. Mikä sitten on niin vaarallista, että asuminen käy hengen päälle?

Pienhiukkaset ovat pahin ilman epäpuhtaus ihmisen terveydelle.

Autoliikennettä Mannerheimintiellä. Vaikka Helsinki on vielä suhteellisen pieni kaupunki todellisiin suurkaupunkeihin verrattuna, nousevat liikenteen hiukkaspäästöt täälläkin ruuhka-aikoina hengenvaarallisiin lukemiin.

Yhdyskuntailman saasteen vakavimmat haitat liittyvät nykytiedon mukaan pienhiukkasiin. Kansallisessa ympäristöterveysohjelmassa on arvioitu erityisesti pienhiukkasten aiheuttavan Suomessa vuosittain 200-400 ennen aikaista kuolemaa, 30 000 astmaoireiden pahentumista ja 30 000-40 000 lasten hengitystieinfektiota.

Pienhiukkasia tulee rajojen yli Baltiasta, Keski-Euroopasta mutta paikallisesti hiukkasia syntyy

liikenteen päästöistä.

Terveydelle haitallisia epäpuhtauksia ovat hengittävät hiukkaset ja pienhiukkaset, hiilimonoksidi, typpioksidi, rikkioksidi, hiilivedyt ja raskasmetallit.

Herkät hengitystie- ja sydänsairaat sekä pienet lapset voivat saada oireita. Astma, keuhko- ja sepelvaltimotauti sekä sydämen vajaatoiminta ovat pienten ja vastasyntyneiden lasten

ohella suuressa vaaravyöhykkeessä.

Toisin, kuin metsäpalosavut ja keväinen katupöly (hankalia nekin), pienhiukkaspäästöt eivät haise eivätkä näy, mutta ovat kuolemaksi jo nyt. Helsingin kaupunki ja YTV ovat avanneet nettisivut, joista voi seurata päivittäin ilmanlaatua mittauspisteissä. Vaaralliset ohjeet ylitetään jo nyt useita kertoja vuodessa.

Ohjearvot ovat ympäristösuojelun perusteella ohjeellisia eikä niihin sisälly automaattisia velvoitteita. EU:n raja-arvon ylitys velvoittaa raporttoimaan ylityksen syyt. Kokonaisuudessaan asia liittyy maapallon ilmastomuutokseen ja on elämän ja kuoleman kysymys.

Voimme vaikuttaa itse tupakoinnin lopettamisella paljon asiaan perhetasolla. Kosteus- ja homeongelmat ovat jo isompi kysymys mutta mitäpä mahdammee kaukaa, jo tuhansien kilometrien päästä tuleviin ilman epäpuhtauksiin.

Kunnallisella tasolla tulee mieleen liikenne ja kaavoitus, missä äänestäjä voi asioihin vaikuttaa.

-Joukkoliikenteen vuoroja lisätään

-Joukkoliikenne muutetaan maksuttomaksi

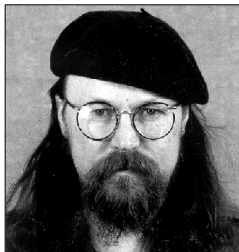
-Autoilua rajoitetaan keskustassa

Jotta Hämeentien ja Mannerheimintien varrella voisi vastikin asua, on toimenpiteitä puhtaan ilman puolesta neuvotettava ja tehostettava jo nyt.

Puhdas ilma NYT. Lipun hinnat alas. Tie auki joukkoliikenteelle.

Antero Nummiranta
lähteet: Kansanterveyslaitoksen, Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen ja YTV:n nettisivut ja tutkimusraportit

Kehitysvammaisuudesta

Matti Laitinen, STP:n ehdokkaana Helsingissä

Kävimme poikamme kanssa keksäyksessä erään viikonlopun aikana Kumpulän kyläjuhilla, syömässä armenialaisessa ravintolassa ja Maailma kylässä -festivaaleilla. Kohtasimme tuhansia ihmisiä. Kuuntelimme bändikoulun rokkia ja kansainvälistä musiikkia. Haiselimme etnisten ruokien tuoksua sekä tutustuimme kansalaisjärjestöjen esittelypisteisiin. Aurinko paistoi ja ilma huokui solidaarisuutta.

Poikamme on vaikeasti kehitysvammainen. Perheensä keskuudessa hän on ensisijaisesti sen jäsen ja vasta toissijaisesti kehitysvammainen ihminen. Hänen tietoyhteiskuntataitonsa ovat olemattomat. Viikonlopun aikana me näimme vain muutaman poikamme kaltaisen henkilön. Kätevätkö suomalaisten kehitysvammaisten omaiset lapsensa niin syväälle sydämiinsä, että heidän olemassaoloon on lähes mahdoton havaita?

Suomen puolustusvoimat lähettivät alkuvuodesta pojallamme

kirjeen, jossa häntä kehoitettiin käymään kutsuntoja varten lääkärin tarkastuksessa ja saapumaan sakon uhalli syksyllä 2008 kutsuntoihin. Me lähetimme kutsuntaviranomaisille B-lausunnon ja ilmoitimme poikamme soveltuvan huonosti tykistöön, panssarivoimiin, lennostoon ja laivastoon.

Suomi sijoittuu YK:n ylläpitämän Inhimillisen kehityksen indeksillä mitattuna 11. sijalle. Suomen sosiaaliturvajärjestelmä on eräs kehnoimpia Euroopan unionissa. Maastamme löytyy yli 600 000 köyhyydessä elävää ihmistä. Mielenterveyden häiriö on yleisin työkyvyttömyyseläkkeelle joutumisen/pääsemisen syy.

Ihminen ihmistyy ihmisyyhteisössä. Kehitysvammainen ei poikkea tässä muista ihmisistä. Suomessa elää yli 30 000 kehitysvammaista. Markkinataloudessa ihmisen tärkeimmät ominaisuudet ovat tuottavuus ja näyttävyys. Ihmisen menetettyä ensin mainitun attribuutinsa hän tulee tarpeettomaksi. Suomessa perusturvan karsinta- ja säästölinjaa edustaneet hallitukset ovat tukeneet toimillaan tehokkaasti tämän asian toteutumista.

**Matti Laitinen
Helsinki**

Matti Laitinen yhdessä poikansa Aarnin kanssa. Aarnilla on vaikea Downin syndrooma. Siitä huolimatta elämää ja vauhtia pojassa riittää.

Ruohonjuuritasolta näkee ruohonjuuritason ongelmat ja tarpeet

Rosa-Maria Keskivaara, STP:n ehdokkaana Helsingissä

Taas on kulunut 4 vuotta edellisistä kunnallisvaaleista ja ikäväkseni huomaan omalta osaltani - ja monien muiden osalta, että siinä ajassa on mm. oman asuinalueeltani onnistuttu alasajamaan perusterveydenhuollon palveluja lopettamalla terveysaseman toiminta Myllypurosta ja laskemalla asumistukea, nostamalla korkean lääketuen ikäkatkoa ja jättämällä pois monia lääkevalmisteita kokonaan pois Kelan korvauksen piiristä. Silti eläkkeet eivät nouse ja verohelpotukset, yllätys yllätys, eivät koske eläkkeitä edelleenkaan!?

Työssä ihmisten nimehustusta jatketaan ja näin tulee lisää ns. nuoria työkyvyt-

tömyyseläkeläisiä alkua 35 vuodesta. Ja nyt kun on muotia keskittyä pelkästään vanhuuseläkkeellä oleviin kunnioitettavan pitkän päivätyön tehneisiin, jäävät mainitsemani nuoret työkyvyttömät eläkeläiset uudeksi väliinpuotoajaryhmäksi. He jäävät ilman kunnollista kuntoutusta, fyysistä ja mielen-terveydellistä hoitoa ja kotiapua / kotisairaanhoidon palveluita niitä tarvittaessaan hyvinkin helposti, kun ulkoinen nuorekas olemus ja numerot ei riitä lakisääteisiin apuihin ym. Monesti häpeä näistä monista köyhyyden ilmentymistä estää avun hakemista.

Käyttäkää hyvät ihmiset viisaasti ääntänne. Muuten asiat eivät muutu! Ruohonjuuritasolla elävänä kunnallisvaaliehdokkaana olen todella motivoitunut etujen ajamisesta ja ongelmiin puuttumisesta.

**Mielenterveytyön ohjaaja /
taitelija
Rosa-Maria Keskivaara**

Matkani keskitettyjen palveluiden pariin

Anna Nevalainen, STP:n ehdokkaana Vantaalla

Tarkoitukseni oli kirjoittaa muutama sananen minulle tärkeästä asiasta. Istuin kynä kädessä ja mietin aihetta, mikä olisi kaikkein tärkein ansaitakseen palstatilaa.

Muutamia kuukausia sitten miellipidepalstat alkoivat kuhista pitkän hiljaiselon jälkeen.

Alkoi taisto siitä, kenellä on onnemme avaimet. Kuka on hän, kehen voimme luoda luottavat katset ja kasata suuret odotukset paremmasta huomisesta. Tuli kirjoituksia verojen keräämisestä ja keräämättä jättämisestä ja terveydenhoitopalveluiden yksityistämistä sekä muista tärkeistä asioista.

Palveluita keskitetään ja yksityistetään tuottavuuden lisäämiseksi. Keskityskeikaus tapahtui myös omalle pankkikonttorilleni, Nordea

pankille Hakunilan ostoskeskuksessa. Aikomukseni oli hoitaa rahasioitani tutussa konttorissa. Yllätykseni oli suuri, kun selvisi, ettei se enää onnistu Hakunilassa. Palvelut on keskitetty ja rahaliikenne hoituu Tikkurilassa. Kaikki tämä vain minun parhaakseni, minun palveluideni parantamiseksi?!

Jatkan siis matkaa keskitettyjen palveluiden pariin, hyppään bussiin 61. Anteenksi, menen tietysti bussilla 62, linjaa 61 kun ei enää ole sellaisena kuin ennen. Linja on nyt puolitettu, meidän matkustajien iloksi.

Nyt saan ajaa samalla rahalla kahdella eri bussilla: numerolla 62 Tikkurilaan ja 61 siitä eteenpäin. Onnekseni matkani määränpää oli Tikkurilassa.

Kuten aina, pankissa aikaa kului juuri niin mukavasti, etten enää päässyt samalla lipulla kotiin. Maksoin siis matkastani keskitettyjen palveluiden pariin 4,80e. Pienituloisena rahan käyttö on pitkälle suunniteltua. Niinpä tuollainen summa palveluiden puolesta tuntuu hieman liioittelulta, markeissa laskettuna 30 markkaa!

Kyllä, tiedän ettei enää saisi kääntää hintoja markkoiksi, elämehän eurojen aikaa. En kuitenkaan voinut vastustaa kiusausta, jälleen kerran, käydessäni terveyskeskuksessa. Hinnan korotuksen jälkeen terveyskeskumaksu oli

hieman alle 140 markkaa. Sillä summalla saa rutkasti tunteja varattujen puhelinlinjojen äärellä ja mukavaa odottelua terveyskeskuksen odotustiloissa, joissa voi fiilistellä lukemalla samat naisten lehdet yhä uudestaan ja uudestaan... Ei niin harmitta, jos jää juttu kesken, voihan sitä aina jatkaa seuraavalla kerralla.

Tämäkö takia keskitämme ja yksityistämme, minun parhaakseni. Kenenköhän kukkaroon tämä kaikki hyöty loven tekee?

Elämme aikaa, jolloin yhteiskuntien tavoittelemalla taloudellinen kasvu ajaa ihmiset pakkosuorittamiseen. onnellisuus ja hyvinvointi mitataan suoraan rahassa. Kiire ansaita rahaa elintärkeisiin menoihin vie aikaa perheeltä ja lähimmäisiltä, pelkäämme pysähtyä. Meillä ei ole aikaa pysähtyä.

Tämä näkyy herkästi lapsissa ja nuorissa. Lapset viedään tarhaan, koska rahaa kotihoitoon ei ole, pitäähän vanhempien tehdä töitä maksaakseen alati kallistuvat menot. Hoitoajat ovat pitkiä, kertyy helposti 10-11 tuntia vietytynä suurissa ryhmissä. On siinä lapsen työpäivällä pituutta! Nämä pienet tulevaisuuden toivot väsyttävät itsensä jo ennen kuin edes pääsevät työelämään.

Kääntämällä rahavirrat sinne missä niitä tarvitaan, pienituloisille lapsiperheille, työttömille ja van-

huksille luomme pohjan todelliselle talouskasvulle. Tuemme niitä, jotka ovat jo työnsä tehneet. Autamme niitä, jotka ovat uraltaan harhautuneet. Ja ennen kaikkea annamme rauhallisen lapsuuden niille, jotka eivät vielä tiedä työnteosta.

Kuten huomasitte, en osannut vielääkään päättää, mikä aihe on minulle tärkein, joten en voi kuin

kiittää matkaseurasta kohti parempia palveluita!

Anna Nevalainen

Kääntämällä rahavirrat sinne, missä niitä tarvitaan, pienituloisille lapsiperheille, työttömille ja vanhuksille luomme pohjan todelliselle talouskasvulle. Kuva Helsingin kaupungin palvelukeskuksen työntekijöiden mielenilmaisusta.

Pekka Tiainen kuntalaisaloitteesta Helsingin kaupungille 19.8.2008

Kyyttöjä, Itä-Suomen alkuperäiskarjaa poseeraamassa. Taustalla Miina Äkkijyrkkä.

Asia: Uutelan Skatan tilan kehittäminen kyyttökarjaan perustuvana arvokkaana maatilakokonaisuutena, jonka yhteyteen liitetään virkistys-, opetus- ja kulttuuri- sekä tutkimustoimintaa, koirapuiston siirto, kattojen korjaus ja muut välittömät käyttöä haittaavat toimet, sekä edellytysten turvaaminen ja tunnusluksen antaminen Miina Äkkijyrkän elämäntyölle taiteilijana, keskeiselle panokselle kyyttökarjan säilymiseksi sekä työlle Skatan tilan pelastamiseksi tuhoutumiselta

Uutelan kaava hyväksyttiin valtuustossa 24.10.2007. Se muokkaa alueella on maisemallisesti ja kulttuurihistoriallisesti arvokas maatilakokonaisuus, joka on varattu virkistys-, opetus- ja kulttuuri-toimintaan ja pienimuotoisen

maatilatouden harjoittamiseen. Kaava on laadittu siten, että läpikulku on siirretty kulkemaan tilan itäpuolelta ja koirapuisto on siirretty toisalle, jotta näistä aiheutuvat häiriötekijät voidaan poistaa. Kaava siten mahdollistaa nykyisenlaisen kyyttökarjaan perustuvan toiminnan ja sen kehittämisen. Liikenteellisten häiriötekijöiden poistaminen myös poistaa sellaiset esteet toiminnalta, joita on aiheu-

tunut liikenteestä karjan hoidolle. Se on omissa antamaan kiinnostavia näköaloja alueen kehittämiseksi.

Keskeinen asia tilan hoidossa on ollut kyyttökarja, jonka puolesta Miina Äkkijyrkkä on tehnyt uraauurtavan työn. Hänen työnsä ansiosta nykyisille ja tuleville sukupolville avautuu se, mikä merkitys tällä alkuperäiskarjalla on Suomelle ollut. Toiminnan sijainti pääkaupunkiseudulla tuo asian myöskin lähelle tämän päivän ihmisiä ja lapsia. Karjalla on myös ominaisuuksia, joiden ansiosta se tarjoaa hyödyntämismahdollisuuksia taloudelliselta kannalta. Hanke on osa maailmanmittaista alkuperäiskarjojen suojelua.

Kyytön pelastaminen ja Uutela Skatan tila

Helvi Tossavainen Kiuruvedeltä kuoli vuonna 1989. Hänellä oli Itä-Suomen alkuperäiskarjaa kyyttöjä navetassaan. Ne olivat viimeisiä. Miina Äkkijyrkkä pelasti ne teurastukselta. Miinan karja on ollut Helsingin Uutelassa Skatan tilalla vuodesta 1997. Kaupunki ilmoitti häädöstä lokakuussa 2007. Kaupunki ei toiminut vuokranantajana velvoitteidensa mukaisesti. Äkkijyrkkä on tehnyt tilalla mittavia kunnostustöitä.

Asia on ollut Helsingin käräjäoikeudessa. Kaupunki on yrittänyt saada häädön aikaan rakennus- ja kiinteistöviraston virkamiespäätöksin. Häätö merkitsisi, että

kaupungin demokraattisesti valitut päättäjät eivät voisi päättää Uutelan tulevaisuudesta tältä osin.

Pekka Tiainen teki asiassa kunnallisaloihteen rakentavan ratkaisun saamiseksi. Hän myös laati sopimusehdotuksen, jolla sovittaisiin oikeudenkäynnin. Sopimusehdotuksen mukaan Sopimus jatkuu tämän jälkeen toistaiseksi. Sitten kun Skatan perinnetilaa koskeva *hankesuunnitelma* on valmistunut, noudatetaan suunnitelman määräyksiä vuokrasopimusten voimaosaloista. Sopimusehdotuksen mukaan kaupunki suorittaa tarpeelliset vesikattojen korjauksen, siirtää kaavan mukaisesti koirapuiston ja kieltää muun moottoriajoneuvoliikenteen kuin tonteille ajon Uutelan eteläkärkeen alueen virkistyskäytön edistämiseksi. Nämä toimenpiteet suoritetaan viivytyksettä. Kaupunki myöskin käynnistää hankesuunnitelman Skatan perinnetilaa kehittämiseksi siten, että suunnitelma sisältää eri vaihtoehtoja kaavan mahdollistamissa rajoissa.

Osapuolet suorittavat kohteessa 31.10.2008 mennessä katselmuksen, jossa arvioidaan tilan kehittämiseen tehdyt investoinnit ja kunto sekä välttämättömät hoitotarpeet.

ñVisiiri auki Eurooppaan!ò EU-liittovaltion tuskainen tie

EU:n vastustajat ovat edelleen enemmistönä maassamme.

EU takaisin tuskien tielle, EU yrittää pelastaa Lissabonin sopimusta, Sormi suussa unionissa, EU painii pahan ongelman kanssa, EU ontuu eteenpäin sopimuskuirista huolimatta, EU jäi kanveesiin huippukokouksen jälkeen, EU hämmennyksen tilassa, EU-johtajat ohittivat vaieten irlantilaisten hätämerkin, EU-johtajat sormi suussa, EU rämpäi kriisistä kriisiin, EU:n suunta taas kerran hakuksessa, EU:n riesana ylimielisyys, Puola pilasi Ranskan tunnelmaa, EU painostaa

Yllä muutama otsikko Suomen päivälehtien pääkirjoituksista, jotka kommentoivat Irlannin kesäkuussa EU:n perustuslakikansanäänestysten tulosta ja juhannuksena pidetyn EU:n huippukokouksen umpikuja. Sekasotku, hämmennys, epätoivo, apinan raivo i EU-eliitin huijaus- ja valehteluoperaation myttyynmeno herättää monia tunteita. EU:n jäsenmaiden kansat tuntevat suurta huojennusta ja kiitollisuutta irlantilaisia kohtaan. Heillä on parempi herraonni kuin

monilla muilla kansoilla.

Perustuslaki hylättiin 2005

Vuonna 2005 perustuslaista järjestää kansanäänestys aiotiin äänestää niissä maissa, joissa läpimeno on varmaa ja lisäksi Englannissa, Tanskassa ja mahdollisesti Ruotsissa, joissa kansallinen lainsäädäntö sitä vaati ja äänestys oli kansalle luvattu. Äänestys toteutettiin neljässä maassa: sopimus hyväksyttiin Espanjan ja Luxemburgin, mutta hylättiin Ranskan ja Hollannin kansanäänestyksissä. Oli melko varmaa, että myös Irlannin, Puolan, Tanskan, Portugalin, Tšekin tasavallan ja Britannian kansanäänestyksissä ei-äännet voitvaisivat. Niinpä kansanäänestyskierros keskeytettiin ja jäsenmaille annettiin kieltö viedä sopimusta kansalaisten arvioitavaksi. Runsaan 2-3 vuoden tuumaustauon jälkeen perustuslain läpivirtausta jatkettiin i sille keksittiin uusi nimikin: Lissabonin sopimus.

Perustuslaki hylättiin 2008

Viime kesän aikana tilanne ei ole liittovaltion asianajajien kannalta tullut yhtään valoisammaksi. Irlannin äänestys mitätöi kaikki voimaponnistukset, joiden tarkoituksena on ollut Euroopan yhdenytymisen ñlaillinenò tunnustaminen. Se on synnyttänyt voimakasta ihmettelyä ja liittovaltiokehityksen fiaskona. Sopimuksen saattamiseksi voimaan se pitää olla EU:n kaikkien jäsenmaiden ratifioima.

Yhtenä mahdollisuutena olisi saatava Irlanti pakotettua järjestämään uudelleen kansanäänestys. Jos uusintäänestyksessäkin Lissabonin sopimus torjutaan, niin Euroopan yhdenytymisprosessia on rukattava: arkistoista pitäisi kaivaa jo unohtettu idea ñkahden nopeuden Euroopasta.

Vanha kaava - irlantilaisille tarjotaan erillisratkaisua, jonka perusteella heidän ei tarvitse sitoutua yhteiseen ulkopoliittikaan ja muihin kansan karsastamiin pelisääntöihin i ei enää käy. Jos sopimusta tumpuloidaan, se voi aiheuttaa dominoefektin, jolloin myös vaikkapa euroskeptiset britit, puolalaiset, tshekit jne. alkavat vaatia heitä varten räätälöityä sopimusta.

Toinen vaihtoehto on, että komissio ja jäsenmaat voisivat painostaa Irlannin hallitusta unohtamaan tulos. Tämä olisi kuolinisku kansalliselle päätöksenteolle Euroopassa. Ainutkertainen rikos demokratiaa vastaan se ei olisi i Ranskan ja Hollannin parlamentit ratifioivat sopimuksen kansanäänestyksestä huolimatta.

Kolmas vaihtoehto on hyväksyä Lissabonin sopimus sen hylkymisestä huolimatta ja samalla syrjäyttää Irlanti.

Maanittelu, juonittelu, painostus, pakottaminen

Komission pj **José Manuel Barroso**n mielestä muiden maiden on jatkettava ratifiointiprosessia. Suomikin on kannattanut tätä suunnitelmaa. Jos kaikki muut 26 maata ovat hyväksyneet sopimuksen, Irlantiin kohdistuu suuri paine liittyä mukaan. Sen kanssa voidaan sopia jonkinlaisesta - kosmeettisesta - erityisjärjestelystä, joka sitten hyväksyttäisiin uudessa kansanäänestyksessä. Tässä suunnitelmassa on kaksi heikkoa kohtaa.

Äänestäminen taas farssi - eikä räätälöityään Lissabonin sopimus menisikö läpi enää Irlannissa.

Sopimusta ei hyväksyttäisi kaikissa 8 maassa, joissa ratifiointi on vielä kesken. Eniten on epäilty Puolan ja Tšekin tilannetta, mutta ennen kaikkea Ison-Britannian kääntymisen sopimusta vastaan sotkisi tämän suunnitelman. Ison-Britannian pääministeri **Gordon Brown** on johdonmukaisesti puolustanut sopimuksen ratifiointia. Sitä vastustavat euroskeptitkoit saivat kuitenkin Irlannin äänestystuloksesta lisää vauhtia eikä sopimuksen läpimeno Britanniassa olekaan täysin varmaa. Niinpä ulkoministeri **David Miliband** ehätti jo ehdottamaan sopimuksen kuoppaamista. - Ei ole oikein muodostaa Eurooppaa, jossa Irlanti jäisi eri raitteille kuin muut.

Sopimusta on nyt yritetty saada aikaan yli viiden vuoden ajan erilaisin keppelikonstein. Jos taas uusi sopimus tehdään, niin se neuvotellaan muutamien avainmaiden kuten Saksan ja Ranskan kesken. Siihen voivat sitten liittyä ne, jotka liittyvät, mutta EU-sopimuksia ei hyväksytetä enää kansanäänestyksissä muuten kuin korkeintaan yhdessä koko EU:n laajuisessa kansanäänestyksessä. Jos tälle tielle mennään, Irlannin kansanäänestyksen päivämäärä 12.6.08 ei tule merkittämään pel-

kästään Lissabonin sopimuksen vaan koko vanhamuotoisen EU:n loppua.

Eliitin raivo

Eliitti on nyt kiukkuinen ja valittaa, että alle kaksi miljoonaa irlantilaista polkee miltei puolen miljardin ihmisen tahtoa. Sopimuksesta on äänestetty viidessä maassa: se hylättiin kolmessa maassa ja hyväksyttiin kahdessa i Espanjassa ja kääpiö-Luxemburgissa.

Eliitti valehtelee, että sopimus hylättiin kolmessa maassa siksi, ettei sen sisältöä tunnettu. Totuus on toinen: heti kun saatu jotain tietoa sen sisällöstä, vastustajien määrä on kasvanut enemmistöksi.

Samana iltana, kun tulos selvisi, eliitti alkoi punoa uusia juonia. Jotkut muistivat v 2001 kansanäänestyksen ja päättelivät, että äänestys pitäisi toistuvasti uusia kunnes olisi saatu myönteinen tulos. Toisen skenaarion mukaan on laadittava väljempi sopimus, suunnitelma C ja sitten D, Eé niin kauan kun aakkosia riittää.

Lisää tummia pilviä liittovaltion taivaalle

Uudistusopimuksen ongelmat paisuvat kuin pannukakku. Puolan presidentti **Lech Kaczynski** ei nimittäin aio Irlannin kantaan vedoten vielä allekirjoittaa sopimusta. Myös Saksan ja Tšekin presidentit odottavat perustuslakituomioistuinten päätöksiä ennen ratifiointia. Englannissa **Gordon Brown**in suosio on pohjamudissa ja britit muistavat Tony Blairin kansanäänestyslupauksen, joten ratifiointi tuskin onnistuisi.

Juhani Tanski

Touhulan tarinoita

Poliittinen kenttä polarisoituu

Demarien murskatappioon päätyneistä vaaleista puolueen piti tehdä itsekritiikkiä. Tuomioja sanoi syyksi puolueen noudattaman pääomaa suosivan ja eriarvoisuutta lisäävän politiikan. SDP:n tuore puheenjohtaja **Jutta Urpilainen** hylkää arvion toteamalla, että mahdollinen pääministeriehdokas voi olla **Paavo Lipponen**. SDP:ssä tehtiin sukupolvi- ja sukupuolivaihto. Puolueen linjasta ei keskusteltu eikä sitä muuteta. Se tarkoittaa, että demarit ovat pahassa pulassa. Urpilainen julisti poliittisessa neitsytpuheessaan kesäkuussa, että ñSDP on ainut keskustapuolueò. Jos arvio pitää paikkansa i ja miksei pitäisi i Suomi on polarisoitumassa. Oli myönteistä kehitystä, jos SDP siirtyisi poliittisesta oikeistosta keskustaan.

Varapuheenjohtajaehdokas **Kimmo Kiljunen** esittää rajun syytöksen (uusisuomi.fi): ñpuoluekokouksen varapuheenjohtajan vaalitullos oli manipuloitu, valinnat jyrättiin pikkuporukan luomalla junttalistalla. ..menetely on kuolettavaa ja demokratian halventamistaé

Niin vain junta kuitenkin jyräsi ylitse.ò En ollut paikalla, mutta minä uskon Kimmoa tässä asiassa.

Vanhasen sekundahallitus (2-laatu)

Kolmen liikemiehen ryhmä onnistui ostamaan suurella rahalla maahan mieluisan hallituksen ja ostopoliittikkojen toimista myös kunnissa tippuu uusia näyttöjä.

ñKaikki ostaa ja kaikki on myytävänäò i hengessä Kepu ja kokomusta toteuttivat **Suomen Toivo**-kampanjaa. Kepu sai haaviin **Toivo Sukarin**. Kokoomus sai liike-elämästä ilmaista mainosta: erään vesisängyn käyttöoppaassa seikkaili eräs Topi ja kaupassa myytiin Topin töpöiset -raketteja. Kampanja on tuottanut jo useita satoja tuhansia euroja.

Ideaparkille on etsitty maakuntasuomen kielioipin mukaista vastinetta. On ehdotettu mm. nimeä **Ideaparka**. Joutavaa! Kaikki ymmärtävät, että kaaoksessa ideat ovat parkissa.

Matti Vanhanen on teflonpolitiikko, jonka pinta ei naarmuta mikään yksityis- tai työasioihin liittyvä skandaali. Vaalirahaskandaali vain vei uskottavuuden i kenen

silmissä sitä aiemmin oli. Vanhanen ja **Jyrki Katainen** saavat valehdella politiikan kysymyksistä; **Ilkka Kanerva** ei edes omista tekstiviesteistään.

Polisi ei sakota kerjäläisiä, mikä on hyvä uutinen Matti Vanhaselle. Hän olisi voinut saada sakot vaalirahan kerjäämisestä Merikukalle. Kaikki polvistuneet kerjäläiset eivät ole romanilaisia eivätkä köyhiä. Kaduilla on monia Sampo Pankin asiakkaita, jotka eivät saaneet revittyä rahaa seinästä ja pankkien mielestä käteisasiakkaat tuovat hiekkaa konttorin. Säästövinkki: viekkä rahanne Tanskan Pankkiin i heräte- ym. osokset jäävät väliin!

Korvat hörössä - Toivoa ja Unelmia täynnä kuntiin

Taloudellish-poliittisen eliittimme johtomiehet tietävät, että hyvin hoidettu korruptio kannattaa aina, mutta huonosti hoidettu ei koskaan. Pitää tietää ketä lahjoo ja osata lahjoa sivistyneesti. Nokian ex-suuhdotointajohtaja **Harry Mild**hin ohje oli, että korruptio pitää aloittaa hyvissä ajoin ennen kuin palveluksia tarvitaan. Pitkään jatkuva korruptio turuttaa vastaanottajan uskomaan, ettei kyseessä

ole korruptio, vaan ystävyys. Ehdokkaat saavat verovapaasti ottaa vastaan kuinka suuria summia tahansa i niitä ei tarvitse käyttää vaalityöhön. En moiti näitä liike-elämän sukareita, suhareita ja pukareita. Heidän tehtävänsä on sijoittaa rahat niin, että katetuotto maksimoituu. Kun kelmille poliitikolle antaa rahaa, tämä maksaa takaisin 2-10-kertaisesti. Kuten eduskunnassa sanottaa: paha saa aina palkkansa i ja usein bonukset päälle.

Demarien Unelma todeksi i kampanja on kopio Kokoomuksen Suomen toivo -kampanjasta! On ehdotettu, että kepu aloittaisi Mielimme-kampanjan, Vasemmistoliiito Haluamme-kampanjan ja ristilliset Haave-kampanjan.

Lipponen poliittinen testamentti: Jäähvyäiset terveelle järjelle!

Jaana Airaksinen kirjoitti Savon Sanomien 20.8.08 Lipponen toiminnasta venäläis-saksalaisen maakaasuyhtiö Nord Streamin ñneuvonantajanaò otsikolla **Poliittisen kulttuurin rappio**. ñLipponen ajaa siis erityisesti Itämeren kaasuputken ympäristölupien käsittelyä Suomessa. Nord Stream haluaa rakentaa Itämeren pohjaa pitkin ison

kaasuputken Viipurista Greifswaldiin... **Kaikkein ongelmallista** on kuitenkin valtion kustantama työhuone eduskunnassa. Kukaan ei ole kyennyt vielä perustelemaan, miksi entisellä pm ja nykyisellä kaasuputki- ja ydinvoimalobbarilla pitäisi olla ilmainen työhuone poliittisen päätöksenteon ytimessä. Lipponen on päässyt lobbarin tilaavaan ja vielä ilmaiseksi: hänellä on jatkuva pääsy öpättäjienò puheille.ò Lehden pääkirjoitus 19.8.08 **ñKenen leipää syöt, sen lauluja laulatò** käsittelee samaa aihetta.

Lipponen repi pelihousunsa kirjoitusten johdosta. ñTämän jälkeen jätän kaikki kotimaiset julkiset luottamustehtäväni veteraanityötä lukuun ottamatta.ò

Lipponen testamenttiin voisi lisätä, että hänen tulisi harkita myös ulkomaisten luottamustoimensa lopettamista, koska ulkomailta tullut kritiikki on monin verroin rajumpaa kuin hänen ja hänen yhtiönsä kohdistettu kotimainen arvostelu.

Kahdeksan riittää

Mikä mies on USA:n demokraattien presidenttiehdokkaaksi valittu Barack Obama? Voiko hän olla todella jonkinlainen vaihtoehto USA:n nykypolitiikalle? Hänestä on ollut varsin vähän tietoa Suomessa, korkeintaan on korostettu hänen avujaan hyvänä puhujana. Tähän tiedonpuutteen saatiin merkittävää täydennystä kun hän 28.8. piti poliittisen linjapuheensa Demokraattien puoluekokouksessa Denverissä Coloradossa. Kokous oli mahtavaa spektakkelia stadionilla, jossa paikalla oli 80.000 Obaman kannattajaa ja jossa kaikki tärkeimmät demokraattien nimet Al Coresta Clintoneihin kävivät ensin kehumassa Obamaa, ennen kuin hän pääpuhujana saapui paikalle.

Puheensa hän aloitti oman historiansa esittelyllä, kuinka hän omilta vanhemmiltaan omaksui amerikkalaisen lupausen, jossa jokainen yhdysvaltalainen saa toteuttaa omaa unelmaansa, kunhan ei loukkaa ja vahingoita muita pyrkimästä omiin unelmiinsa. Hän haluaa siirtää saman lupauksen myös jälkipolville. Juuri siksi hän on ryhtynyt presidenttiehdokkaaksi.

Obama suomi ankarasti USA:n nykytilaa ja selvittää, kuinka huonoon kuntoon USA:n asiat ovat menneet Bushin hallinnon aikana. John McCainin valinta presidentiksi vain jatkaisi Bushin hallinnon linjoilla. Sellaista mahdollisuutta republikaaneille ei saa antaa. Nyt yhä useammalla ameri-

Barack Obama vaalikiertuellaan Michiganissa kannattajiensa keskellä.

kkalaisella ei ole työtä, tai niillä joilla on, tekevät sitä kovempaa kuin koskaan. Työpaikkojen on annettu mennä Kiinaan. Yhä useammat ovat menettäneet asuntonsa tai niiden arvo on pudonnut. nMonilla meistä on auto, mutta ei ole varaa ajaa sillä, monilla meistä on luottokortti, mutta ei ole varaa käyttää sitä, myöskään kunnolliseen koulutukseen meillä ei ole varaa. nTänään minä sanon Amerikan kansalle, demokraateille ja republikaaneille sekä puolueettomille läpi koko maan: Näissä vaaleissa meillä on mahdollisuus pitää amerikkalainen lupaus elossa 21. vuosisadalla. Me olemme täällä, koska rakastamme liikaa tätä maata antaaksemme entisen menon jatkua vielä neljä vuotta. Kahdeksan on liikaa.

Republikaanien presidenttiehdokka John McCainilla ei ole mitään uutta annettavaa Ame-

rikalle. Hän on 90-prosenttisesti tukenut Bushin päätöksiä. Niitä, jotka nyt arvostelevat Bushin politiikkaa hän nimitelee nkitisi-jöiksi. Obama sanoo, ettei McCain tunne ollenkaan sitä todellisuutta missä suurin osa amerikkalaisista nyt elää. nMe emme mittaa taloutemme vahvuutta miljardöörien määrällä tai 500 rikkaaiman varallisuudella, vaan sillä, kuinka monella on varaa ja uskallusta aloittaa uusi liikeyritys tai onko tarjolla jolla, joka saa palkkansa juomarahosta varaa ottaa vapaapäivä sairaan lapsensa hoitamiseksi i me arvostamme taloutta, joka kunnioittaa ihmisten työtä.

nMeidän hallituksemme tulisi toimia meidän hyväksemme, ei meitä vastaan. Sen tulisi auttaa meitä, ei vahingoittaa meitä. Haluan varmistaa tilaisuuden - en niille, joilla on eniten rahaa, vaan jokai-

selle amerikkalaiselle, joka haluaa tehdä työtä.

Puheessaan Obama antoi myös lupauksia. Hän lupasi muuttaa USA:n energiatalouden. Riippuvuus Lähi-Idän öljystä tulee lopettaa kymmenessä vuodessa. Uusiutuvien energialähteiden käyttämiseen ja tutkimiseen hän lupasi 150 miljardia dollaria. Se loisi viisi miljoonaa uutta hyvää työpaikkaa ja kannattaisi itse itsensä.

USA:n terveydenhoitoon ja koulutukseen hän lupasi perinpohjaisia parannuksia. Sitä hän ei kuitenkaan kertonut, tapahtuuko se yksityisesti vai julkisen sektorin kautta. USA:n konkurssilainsäädäntöä on korjattava, niin että eläkeläisten rahat turvataan.

Millä tämä kaikki sitten rahoitetaan? Se tapahtuisi verouudistuksella, jossa tukittaisiin yritysten porsaanreikiä kiertää veroja ja siirtää voittojaan veroparatiiseihin. Samoin valtion hallinnon uudistamisessa saataisiin paljon säästöjä. nEmme voi ottaa vastaan 21. vuosisadan haasteita viime vuosisadan byrokratialla. Näillä uudistuksilla Obama lupasi verohelpotuksia suurimmalle osalle amerikkalaisista.

Joukot vedettäisiin hallitusti pois Irakista ja Afganistanista. Terrorismin vastaista sotaa ei käytäisi suurilla sotavoimilla, vaan tehokkaammilla. nMcCain sanoo seuraavansa Osama bin Ladenia vaikka helvettiin i mutta hän ei edes halua mennä siihen luolaan, jossa bin Laden asustaa.

Obama vaatii uudistuksia amerikkalaisten aseiden käyttöön. Metsästäjät pitäköön aseensa, mutta mitä tekemistä niillä on kaupunkien kaduilla, hän kysyy.

Muutoksia USA:n politiikkaan on tulvata, mutta nuo nmuutokset eivät lähde Washingtonista vaan niiden on mentävä Washingtoniin.

Tässä vain muutamia poimintoja Barcack Obaman pitkästä linjapuheesta. Hän ei ole mikään sosialisti, eikä vanno minkäänlaisten aatteiden perään. Hän vaatii demokraattisia uudistuksia USA:han, paluuta nykyisestä uusliberalismista takaisin säädeltyyn keynesiläiseen kapitalismiin. Tässä mielessä hänestä löytyy paljonkin vasemmistolaisuutta. Marraskuussa pidettävät presidentinvaalit näyttävät, onko USA:lla halua muutokseen. Ja jos Obama voittaa, presidentinvaalien jälkeen nähdään, onko USA:lla kykyä siihen.

Nyt Obama näkee muutosten perustana olevan nThe Spirit of America i Amerikan hengen. Nähtäväksi jää, riittääkö tuollainen pullosta päästetty henki muutokseen ja kuinka suureen muutokseen, vai tarvitaanko siihen jotain konkreettisempaa. Obaman ohjelma kuitenkin ajaa demokraattista kumousta USA:n politiikkaan.

Suurpääoman taskuilla on käytävä. Onnistuuko se, sen me näemme lähitulevaisuudessa. Jos se onnistuu, silloin maailma voi muuttua paljonkin parempaan suuntaan.

Reijo Katajaranta

Matti se maailmalle lähti puhumaan ihmisoikeuksista!

Pekingin kisat ovat nyt takanapäin. Kisoihin matkustanut pääministeri Matti Vanhanen kertoi julkisuuteen ennen matkansa, että hän tulee keskustelemaan Kiinan ihmisoikeuksista matkansa aikana. Enhkä hän päätti olla rohkeampi kuin Coca-Colalandian päämies joka pulputti ihmisoikeuksista Kiinan naapurimaassa matkalla Pekingin kisoihin.

En tiedä mistä ihmisoikeuksista tuo Matti Vanhanen Kiinassa puhui. Tai parempi on sanoa, että luulin tietävän mistä ihmisoikeuksista hän puhui. Hän puhui ihmisoikeuksista joita eivät häiritse Guantanamon vankila, omassa maassaan tapahtuva ihmisten kiduttaminen kuulusteluissa, yritykset Kiinassa vallitsevan yhteiskunnallisen järjestelmän kaataminen maailman laajuisen suurpääomalle sekasortoiseksi haaskaksi, sekä revitty leikkauksella rakennettava kapitalistisen järjestelmän vasalli eli nukkevaltio.

Miksi ei Matti Vanhasen politiikka sitten kotimaassamme, täällä EU itsenäisessä kotimaassamme näe noita ihmisoikeuksien välttämättömyyttä.

Niin miksi? Onhan Suomen Tasavalta, silloin se oli täysin itsenäinen tasavalta eli ei EU tai vastaava liittolainen allekirjoittanut YK:n eli Yhdistyneiden Kansakuntien 10.12.1948 yleiskokouksessaan hyväksymän Ihmisoikeusjulistuksen. Tietääkseni Suomi on edelleenkin YK:n täysivaltainen jäsen. Tosin maamme toimintaa YK:ssa on harmonisoitu eli yhdenmukaistettu Brysselin mieleiseksi.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 1. artiklassa määritellään, että nkaikki ihmiset syntyvät vapaina ja tasavertaisina arvoltaan ja oikeuksiltaan. Heille on annettu järki ja omatunto, ja heidän on toimittava toisiaan kohtaan veljeyden hengessä.

Kun me kerta ensimmäisen artiklan mukaan olemme vapaita ja järjellisiä olentoja jotka on varustettu omalla tunnolla, niin miksi maamme pääministeri etunenässä oli estämässä EU:n perustuslaista suoritettavaa kansanäänestystä?

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 3. artiklassa määritellään, että nkullakin yksilöllä on oikeus elämään, vapauteen ja henkilökohtaiseen turvallisuuteen. nMiten on mahdollista, että maassamme voi, jopa sellaiset yhtiöt joissa

valtio on osakkaana, tehdä koko kylästä työttömä? Taikka kiristää rationalisoinnin verukkeella määrärahoja budjetissa, jotka liittyvät turvallisuuteen? En tarkoita sotamäärärahoja. Tarkoitin määrärahoja, jotka pakottavat huonontamaan sairausauton saatavuutta, poliisin saatavuutta jne.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 11. artiklan 1. kohdassa määritellään, että nJokaisen rikollisesta teosta syytettävä olevan henkilön edellytetään olevan syytön siihen asti kunnes hänen syyllisyytensä on laillisesti todistettu julkisessa oikeudenkäynnissä, jossa hänelle turvataan kaikki hänen puolustustaan varten tarpeelliset takeet.

Miten on mahdollista, että maamme hallitus on pääministerime johdolla ollut antamassa eduskunnan hyväksyttäväksi lakiesityksiä joissa sallitaan käytännössä esteetön, kaikkien maassa olevien, puhelinluottelu? Miten voi maassamme toimia julkisesti täysin toimintansa salaava Valtiolin poliisi eli SUPO, joka voi kerätä kenestä mitä tietoa tahansa. Tietojen keruu voi perustua myös maksettujen vasikoiden käyttöön. Näiden koottujen seipustusarkistojen perusteella voi SUPO antaa lausuntoja työnantajille jne. Laki ei

anna mahdollisuutta kenenkään itse, henkilökohtaisesti, tarkastaa arkistossa olevia tietoja.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 12. artiklassa määritellään, että nÄlköön mielivaltaisesti puututtako kenenkään yksityiselämään, perheeseen, kotiin tai kirjeenvaihtoon älköönkää loukattako kenenkään kunniaa ja mainetta. Jokaisella on oikeus lain suojaan sellaista puuttumista tai loukkausta vastaan.

Vertaa edelliseen kohtaan eli artikla 11. 1. kohtaan.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 23. artiklassa määritellään kohdassa 1, että nJokaisella on oikeus työhön, työpaikan vapaaseen valintaan, oikeudenmukaisiin ja tyydyttäviin työehtoihin sekä suojaan työttömyyttä vastaan.

Saman artiklan 2. kohdassa määritellään, että nJokaisella on oikeus ilman minkäänlaista syrjintää samaan palkkaan samasta työstä.

Edelleen saman artiklan 3. kohdassa määritellään, että jokaisella työtä tekevänä on oikeus kohtuulliseen ja riittävään palkkaan, joka turvaa hänelle ja hänen perheelleen ihmisarvon mukaisen toimeen-

tulon ja jota tarpeen vaatiessa täydentävät muut sosiaalisen suojelun keinot.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen 25. artiklan 1. kohdassa määritellään, että nJokaisella on oikeus elintasoon, joka on riittävä turvaamaan hänen perheensä terveyden ja hyvinvoinnin, ravinnon, vaatetuksen, asunnon, lääkintähuollon ja välttämättömän yhteiskunnan huollon osalta. Jokaisella on myös oikeus turvaan työttömyyden, sairauden, tapaturman, leskeyden tai vanhuuden sekä muun hänen tahdostaan riippumatta tapahtuneen toimeentulon menetyksen varalta.

Saman artiklan 2. kohdassa määritellään, että nÄideillä ja lapsilla on oikeus erityiseen huoltoon ja apuun. Kaikkien lasten, riippumatta siitä, ovatko he syntyneet avioliitossa tai sen ulkopuolella, tulee nauttia samaa yhteiskunnan suojaa.

Saapas näkeä koska meidän Matti alkaa keskustella suomalaisten valtionpäättäjien kanssa ihmisoikeuksista?

Timo Kangasmaa
SFT

Suomen sota 1808-1809 ja Yrjö Maunu Sprengtporten- osa 2

Porvoossa tapahtui merkittäviä asioita 200 vuotta sitten ja tapahtuu myös tänään. Vuonna 1809 siellä pidettiin valtiopäivät, joka oli hyvin tärkeä askel maamme itsenäistymisen tiellä. Silloin maamme sai autonomian. Siitä alkoi maamme voimakas taloudellinen ja sivistyksellinen kasvu, joka johti itsenäisyyteen. Oma lainsäädäntö oli välttämätön elämiseen soveltuvien olosuhteiden luomiseksi tällä Suomi- nimisellä alueella. Mutta itsenäisyyden ja elinolosuhteiden puolesta käymme kamppailua edelleen. Porvoossa kaupungin taloudellista rihvää veli järjestelmää vastaan on muodostettu kuntalaisten yhteisistä Porvoo2009, joka jatkaa Porvoon historiallista vastuuta ja perinnettä.

Kuvassa Porvoon Hamari Gammelbacken alue nykyisessä asussaan. Lähellä nykyistä pienvenelaituria kuvan keskellä lieene ollut se laituri, josta Yrjö Maunu Sprengtporten v. 1786 seurueineen astui alukseen, joka purjehti Pietariin. Yrjö Maunusta tuli merkittävä itsenäisyyssmies, jonka suunnitelmien perusteella Suomi sai laajan autonomiaa kannattava käydä tutustumassa. Sinne on pystytetty mm. Albert Edelfeldtin taulu, joka kuvaa satamaa Edelfeldtin aikaisessa asussaan.

Pekka Tiainen

Yrjö Maunu Sprengtporten Suomen autonomian jaitseänsä arkkitehtina

Suomen sodan loputtua Porvoon valtiopäivien virallisissa avajaisissa 28.3.1809 puhui keisari Aleksanteri I ranskaksi. Puheen tulkitsi ruotsiksi Yrjö Maunu Sprengtporten. Aleksanteri oli nimittänyt tämän Suomen kenraalikuvernööriksi. Hän oli ainoa suomalainen tässä tehtävässä koko Venäjän vallan aikana. Aleksanterin puhe kuten koko autonomia perustuivat Sprengtportenin kirjoituksiin ja ajatuksiin. Tämän ajatuksissa autonomia oli kuitenkin vain välikäsi Suomen täyteen itsenäisyyteen.

Hamariin laiturilta Pietariin
23 vuotta aiemmin syyskuun 19. päivänä vuonna 1786 saapui Hamariin laiturille Porvoon Gammelbackaan pieni seurue. Paikka on Porvoon keskustasta lounaaseen puolivälissä matkalla Haikkoon, jossa on Albert Edelfeldtin ateljee. Seurue nousi alukseen, joka suuntautui Pietariin. Paluuta ei ollut. Hamari on paikka, jossa asuu Porvoon seudulla ja laajemminkin hyvin tunnettu Kalevi Wahrman.

Seurueeseen kuuluivat Yrjö Maunu Sprengtporten, hänen naisystävänsä neiti Hederskjöld, teinikäinen poikansa Magnus Wilhelm ja Johan Albrekt Ehrenström. Yrjö

Maunu oli tullut Tukholmasta ja hoitanut Gammelbackassa olleen syntymälänsä perintöasiat, koska vanhempi velipuoli Jaakko Maunu oli kuollut. Yrjö Maunu oli tunnettu ja ihailtu henkilö Suomessa, mutta häntä nyt nähneet eivät tieneet, mistä tarkkaan ottaen oli kyse.

Nuorelle Ehrenströmille Yrjö Maunu oli esikuva. Hän oli se henkilö, joka muutti vuonna 1811 Helsinkiin johtamaan uuden pääkaupungin rakentamista ja muutakin elämää ja johti 10 vuotta mm. Helsingin köyhäinhuolto.

Helsingin muuttamisen pääkaupungiksi Aleksanterille esitelty ja tämän uusi luottohenkilö autonomian ajan alussa, Kustaa Mauri Armfeldt, puolestaan hänkin oli ollut Sprengtportenin koulutettavana tämän isän Yrjö Maunulle esittämän pyynnön takia. Isä oli Yrjö Maunun ystävä ja Ruotsin Suomen joukkojen komentaja, joka kääntyi Anjalan liiton kannalle. Kustaa Mauri oli kuitenkin Yrjö Maunun itsenäisyys- ja autonomia-ajatuksen vastustaja. Hän siirtyi Suomeen ja Aleksanterin palvelukseen vasta kun Suomi oli autonominen osa Venäjää, koska suvun tilat olivat Halikon Joensuussa. Kustaa Mauri toimi tämän jälkeen autonomian hyväksi, mutta Yrjö Maunun tekemän työn pohjalta.

Yrjö Maunun matkatavaroissa oli tärkeitä papereita, jotka koskivat Suomen itsenäisyyttä ja olivat

lähtökohta Aleksanterin hyväksymykselle ja Porvoon valtiopäivien päätökselle Suomen autonomiasta. Aleksanterin lausumat ajatukset ja autonomian perusteet olivat kirjoitettuina papereissa.

Ruotsin vallan näkökulmasta Sprengtportenia on leimattu maanpetturiksi, koska tämä halusi vapauttaa Suomen vuosisatoja kestäneessä Ruotsin vallasta. Asenteellisuus häntä vastaan tulee esille Suomessakin eri tavoin. Esimerkiksi Otavan laajassa Suomen historiasarjassa Yrjö Blomstedt kirjoittaa Anjalan liiton kytkemisen itsenäisyyshankkeisiin olevan osoitus nSprengtportenin pyrkimyksestä toteuttaa vanhaa päähänpintymäänsä.

Itsenäisyysajattelun herääminen ja tasavallaisen Suomen valtiosääntö ensimmäisen kerran

Vuosien 1741-1742 sodan yhteydessä Venäjän keisarina Elisabeth oli esittänyt, että jos suomalaiset näsättävät yhden oman ja wapan Hallituxeo ja perustavat valtakunnat, jolla on fixxi raja Wänäjän ja Ruzin waldacunnan wällillä, jolloin he vapautuisivat kaikesta levottomuudesta ja wavasta, mitä Ruotsin valtakunta heille aiheuttaa, niin keisarinna tahtoo omalta puoleltaan kaikkein armollisimmalla lupauk-

sella taata heille uskollisen avun. Jos he päinvastoin menettelisivät eivätkä tätä hyväntahtoista tarjousta ottaisi vastaan, niin silloin keisarinna olisi pakko, vastoin kaikkea armollista aikomustaan, hävittää tämä ruhtinaskunta nTulen ja Mieckanterän kautta. Tämä oli lupaus itsenäisyydestä ja osaltaan osoitus siitä, että joku Suomesta oli tällaista ajatusta tarjonnut jo silloin. Ruotsin vallan vastustusta oli Suomessa ollut eri muodoissaan aina.

Yrjö Maunu Sprengtporten oli syntynyt vuonna 1740. Hän oli Tukholmassa 16-vuotiaana kadettikoulussa. Siitä jäi myönteisiä mutta myös kielteisiä muistoja. Hän kertoo häntä kutsutun murteenä takia nfinntampiksi eli suomalais-tomppeliksi. Tämä sai hänet opiskelemaan. Hän sanoi elämänsä lopulla, että henkilöt, jotka eivät olleet meitä lainkaan etevämpiä, yrittivät meitä suomalaisia kohtaan käyttää pilkallista äänensävyä ja käyttäytyä sillä ylimielisellä tavalla, joka erottaa isännän orjasta. nJo tuolloin minussa heräsi toive, että jonakin päivänä voisimme karistaa päältäme skandinaavisen ikenö. Hän koki myös kuninkaan vastaisen opposition teloituksen joukossa yksi hänen opettajistaan. Kadetti oli sijoitettu niin, että veri roiskui päälle, jotta he eivät vastaisuudessa nousisi esivaltaansa vastaan.

Valtiosääntö itsenäiselle Suomelle

Tältä hän siirtyi Suomen linnan linnoitustöihin myöhemmin Kustaa III:ta vastaan asettuneen Augustin Ehrensvaldin palvelukseen ja oppi tältä asioita. Sitten hän sai tehtäväkseen kartoittaa rajaseudun Ahvenkoskelta Savonlinnaan ja oppi tuntemaan paikallisväestön. ruotsinkielisestä taustastaan huolimatta hän puhui myös suomea. Hänen

tukeman ja hänen veljensä suunnitteleman Kustaa III:n vuoden 1772 vallankaappauksen jälkeen hän sai tehtäväkseen johtaa rajapuolustusta ja sijoitti Ristiinan Brahen linnaan, joka oli tärkeä rajapiste. Toisella puolella rajaa karjalaistaustainen ja suomea puhuva kenraali Suvorov johti linnoitustöitä.

Brahen linnaan Yrjö Maunu perusti upseerikoulun omilla varoillaan ja käynnisti Rantasalmen Haapaniemen kadettikoulun, joka toimi siellä 30 vuotta. Hänen tarkoituksensa on kehittää armeijaa koko Suomea varten. Kustaa III piti rahanyörejä tiukalla ja tämä vahvisti epäilyä Ruotsin kyyttömyydestä puolustaa Suomea. Kustaa III puolestaan epäili Suomen erotautumisyrittämiä. Yrjö Maunu sai kuitenkin vahvan kannatuksen Suomessa sekä savolaisen ja hämäläisen talonpoikaiston että tilallisten piirissä.

Hän lähti sitten Kustaa Mauri Armfeldt tämän isän pyynnöstä avustajanaan Pietariin ja Saksan kautta Ranskaan. Matkallaan hän omaksui Yhdysvaltain esikuvan mukaisen itsenäisyyssajatuksen. Palattuun hän asui vuosien 1782 - 84 paikkeilla Seestan kartanossa 10 kilometriä Lahdesta Heinolan suuntaan. Kartanosta tuli suomalaisten upseerien, tilallisten ja muiden kohtaamispaikka, jossa linjattiin Suomen tulevaisuutta.

Hän matkusti sitten Hollantiin, jossa hän talven ja kevään aikana vuonna 1786 tiivistä kirjallisen ehdotuksensa Venäjän ja Ruotsin väliin perustettavasta uudesta valtiosta nimeltä Suomi. Hän muotoili itsenäisen Suomen tasavallaisen perustuslain. Sprengtportenin mallissa Suomi olisi maakuntien sopimuksella liittotasavalta, kuten Yhdysvallat 13 osavaltion

STP lähtee avoimin kortein kunnallisvaaleihin

Suomen Työväenpuolueen mielestä meidän tulee kaikilla tavoilla kehittää yhteistä toimintaa ja liittää nykyistä politiikan alennustilaa vastaan. STP itsessään on yhteistoimintaliike, joka koostuu erilaista työkansaa edustavista voimista, jotka toimivat yhteisen päämäärän puolesta. Tämä ei kuitenkaan nykyisessä tilanteessa riitä. Joudumme toimimaan sadoissa kunnissa mitä erilaisimmissa tilanteissa. Siksi käymme neuvotteluja samat päämäärät omaavien puolueiden kanssa kuntakohtaisista vaaliliitoista. Porvoossa kaupungin taloudellista rihvää veli järjestelmää vastaan on muodostettu kansalaisten yhteisistä Porvoo 2009 ja STP edustajat osallistuvat tätä kautta Porvoon vaaleihin. Haapajärveltä STP:n varapuheenjohtaja Antti-Siika-aho on mukana vaaleissa paikallisella Vasemmistoliiton listalla. Tärkeintä on, että kuntatasolla löydetään paras muoto, jolla asukkaiden tavoitteet pääsevät näkyviin.

Porvoo 2009 nimesi ehdokkaita kunnallisvaaleihin

Avoimelle Porvoo 2009 listalle nimettiin: Kulttuurituottaja, hum. kand. Sari Glad, Operaattori, ympäristötieteiden opisk. Hannu Ikonen, Huoltopäällikkö, insinööri Teppo T. Lindh, Tutkimusmestari Pirkko Nokkala, Telesentaja, herastuomari Kalevi Wahrman ja Kerho-ohjaaja, puheenjohtaja Joni Villanen.

Porvoo 2009 lähtee vaaleihin noin 1500:n euron budjetilla ja vaaliteemalla: niiminen äänestä ihmistä. Tavoitteeksi asetettiin kolme (3) valtuustopaikkaa ja ännukuvien äänestäjien herättely. Ehdokasrekrytointi jatkuu ja yhteyshetiedot löytyvät osoitteesta www.porvoo2009.com.

Kaikki huomio kunnallisvaaleihin

sopimuksella. Tässä vapaassa valtakunnassa valtiovalta kuului kansakunnalle kokonaisuudessaan. Valtiopäivät olisivat nelisäätiset, mutta yleinen äänioikeus ei ollut silloin vielä esillä muuallakaan. Valtiopäivät päättäisi veroista, sodasta ja rauhasta. Hallitus nimeltään Suomen kongressi tekisi tilää valtiopäiville kolmivuosisuorittain, mutta talonpojilla ei ollut siinä edustusta, vaikkakin aatelittomia edustajia valittaessa äänioikeus.

**Jatkuu seuraavalla sivulla...
... Sprengtporten**

Paason kokous

Kun Kustaa III:n sotaa vastaan oli Liikkalan noutti ja muodostettiin Anjalan liitto kesällä 1788 sodan lopettamiseksi ilman toivottua tulosta, kokoontui vuoden 1788 lopulla tilallisia eteläsuomalaiseen Paason taloon. Se on 20 km Heinolasta Mikkelin suuntaan lämpenässä Heinolaan kuin Mäntyharjun Vihtasalmee, joka on ohikulkijoiden taukopaikka ja jonne silloinen Suomen ja Venäjän välinen raja teki pistokkeen. Paason kokouksessa oli kyse Sprengtportenin tukijan ja työn jatkajan Jan Anders Jägerhornin koollekutsumista valtiopäivistä. Kokous julisti Suomen itsenäiseksi ja valitsi valtion päämieheksi Yrjö Maunu Sprengtportenin sekä kääntyi Venäjän keisarinna puoleen tuen saamiseksi. Se oli päätös itsenäisyydestä kauan ennen kuin itsenäisyys käytännössä toteutui.

Sprengtporten matkusti kiireellisesti keväällä 1786 Hollannista Tukholmaan valtiopäivien takia. Hän tapaa Venäjän suurlihettijään Markovin, joka innostuu hänen ajatuksistaan. Ne on luettavissa Haagiin jääneistä kuusikohteisista vaatimuksista, jotka Sprengtportenin mielestä on jätettävä Venäjän hallitukselle. Vaatimusten pääkohdat ovat lyhyntäen:

1. Venäjä tukee ja auttaa suomalaisten toimenpiteitä päätökseen, joka tyydyttää näitä kahta yhtynyttä kansakuntaa, joko sovittelun kautta tai asevoimin.
2. Kun suomalaiset kykenevät keräämään yhteen joukon, keisarinna apu pyydetään ainoastaan hätätapauksessa.
3. Suomen kansakunta on pakotettu vaatimaan raha-apuvastusta.
4. Hänen keisarillinen majesteettinsa lupaa antaa merellä tukea.
5. Koska suunnitelma ei tähtää ainoastaan suomalaisten vapauttamiseen, vaan lähempään yhdistämiseen, vahvistetaan alustavalla asiakirjalla tärkeimmät kohdat sopimuksessa, jonka on vastaisuudessa määrä säännellä suhteita Venäjän ja uuden hahmon saaneen Suomen kansakunnan välillä.
6. Keisarinna sitoutuu takaamaan valtiosäännön, jonka suomalaiset päätyvät antamaan itselleen niin kuin heidän kansallisenheensä ja tavoittelemansa itsenäisyyteen parhaiten sopii.

Suunnitelmassa oli siten itsenäisyys, mutta samalla valtioliitto, koska Sprengtporten näki, että se oli keino saada tukea Venäjältä, mutta ehdot turvaisivat kuitenkin Suomen itsenäisen aseman. Myöhemmissä vaiheissa valtioliiton sijaan on ollut kyse rajoitetun autonomiasta, mutta se on

johtanut ajatukseen autonomista välivaiheena täyteen itsenäisyyteen. Markov joka tapauksessa innostui Sprengtportenin ajatuksista.

Sprengtporten lähestyi kuitenkin yhä edelleen tuloksetta Kustaa III:ta itsenäisyyden vahvistamisajatuksineen osana Ruotsia. Kustaa III oli kutsunut kevääksi 1786 valtiopäivät, jossa nousi oppositio kuningasta vastaan. Kustaa Mauri Armfeldt oli kuninkaan puolella. Venäjän Ruotsin suurlihettijälle Markoville Kustaa Mauri Armfeldtin kerrotaan ylimieliseen ja halveksivaan tapaan sanoneen, että valtiopäivät olivat päättymässä ja kuningas päästäisi elukat laitumelle. Armfeldt sai nyt niskoilleen osan ihelukoiden, valtiopäiväedustajien, kuninkaaaseen kohdistamasta vihasta.

Kustaa Mauri Armfeldtista ja Yrjö Maunu Sprengtportenista elämäkerrat kirjoittanut ruotsalainen Stig Ramel kirjoittaa Armfeldt-elämäkerrassa, että Armfeldt oli oikeassa ja että valtiopäiville oli saapunut myös tuo kohtalokas Yrjö Maunu Sprengtporten, joka nyt ryhtyy maanpetturiksi ja alkaa toimia Suomen irrottamiseksi Ruotsista ja jälkimmäisessä hän käyttä samantaisia sanamuotoja. Ramelilla on paljon kiinnostavaa tietoa, mutta asenteellisuus haittaa objektiivisuutta. Hänen sanamuotonsa paljastaa samalla kesän 1786 asenteet ja syyt, joiden takia Sprengtportenin oli valittava vangitseminen tai maanpako. Siitä oli kyse Hamarin laiturilla Porvoon Gammelbackassa. Häntä ei voi siksi tuomita siirtymisestä Venäjälle eikä myöskään siksi, että hän työskenteli Suomen vapauttamiseksi Ruotsista ja Armfeldtinkin saadesaan mainetta autonomian alussa asteli todellisuudessa vastustamansa Sprengtportenin jalanjälkiä ja nojasi tämän työhön.

Markov kirjoittaa, että joska Sprengtporten ottaa esikuvakseen kenraali Washingtonin, voimme seurata Ranskan esimerkkiä suhteissa entisiin Englannin siirtomaihin. On sanottu, että Sprengtportenia ei voi verrata Washingtoniin, koska tällä ei ollut kansan tukea. Hänellä kumminkin oli kansan tuki. Ongelma syntyi siitä, että Katariina ei noudattanut Markovin ohjetta. Ranskahan nimittäin tuki Yhdysvaltain itsenäisyyttä, kun taas Katariina suuri ei tukenut Suomen itsenäisyyttä eikä edes valtioliittoa eikä antanut mitään sitoumuksia. Hän antoi Sprengtportenille kyllä virka-aseman, mutta kohteli muuten kaltoin. Sprengtporten sai matkata Katariinan seurueessa Krimille sen valtuuksen jälkeen, mutta Suomen asioita ei keisarinna alkanut järjestää. Yrjö Maunu yritti saada asiaansa eteenpäin pyytämällä Venäjää tukemaan suomalaista säätikokousta, joka loisi rajoitetun autonomian Suomelle yhtenäisenä säilyvän Ruotsin puitteissa. Vasta paljon myöhemmin keisarinna alkoi ottaa huomioon Sprengtportenin ehdotuksia, mutta liian myöhään ja silloinkin sitoutumatta.

Jatkuu seuraavassa numerossa

Turun torilla sateisena lauantaina on vilkasta, vaikka se ei kuvassa näy. Torimyyjien teltat sijaitsevat kuvaajan selän takana. Taustalla torin kulmassa kahta historiallisesti arvokasta rakennusta kaupungin demari- ja porvarijohto haluaa purettaviksi liikerakentamisen tieltä. Tarpeetonta toriparkkia suunnitellaan torin alle.

**Kunnallisvaalit pidetään va-
jaa kahden kuukauden kulut-
tua. Olemme tehneet työtä
sellaisen yhteisrintaman puo-
lesta, joka ottaisi tehtäväk-
seen politiikan suunnan muut-
tamisen. Tätä varten olemme
viime vuosien aikana kehittä-
neet rintamapuolueen, Suo-
men Työväenpuolue STP ry:n,
joka esiintyi itsenäisesti jo
edellisissä eduskuntavaaleis-
sa sekä HOK- Elannon vaal-
eissa pääkunnalliseudulla. Nä-
issä kunnallisvaaleissa
tehtävämme on luoda painetta
kovan politiikan muuttami-
seksi.**

STP:n työ lähtee ruohonjuuritasolta

Tänään kaikki eduskuntapuolueet puhuvat peruspalveluiden puolesta. Nämä puolueet ovat kuitenkin lähes yksituumaisesti nykyisen kovan politiikan takana. Maamme työpaikat ja pääomat siirtyvät ulkomaille, kuntien palvelut yksityistetään ja kunnilla leikataan taloudelliset mahdollisuudet hoitaa lakisääteisetkin peruspalvelut. Aidosti peruspalveluiden ja oikeudenmukaisen tulojaon puolesta esityksensä ne joutuisivat törmäyskurssille EU:n päättäjien kanssa, ja sitä riskiä he eivät uskalla ottaa. Siksi heillä ei ole mahdollisuuksia harjoittamansa politiikan raameissa toteuttaa katteettomia lupauksiaan. STP:n mukaan varoja palveluiden ja sitä kautta työllisyyden hoitamiseen on, mutta nämä varat ohjataan

suuryritysten taskuihin. tavoitteemme on toteuttaa oikeudenmukaisempaa tulonjakoa ja siirtää varoja suuryrityksiltä kunnille. Näin kehitämme palveluja sekä muita yhteisiä asioita ja luomme uusia työpaikkoja. STP:n työ lähtee täysin ruohonjuuritasolta Nykyisen politiikan kaatuessa meillä ei ole mitään menetettävää.

Terveysasemia ja joukkoliikennettä kehitettävä Helsingissä

Helsingin kunnallisvaaliohjelma esitämme, että tulaa panna piste palveluiden yksityistämislle: **1** Palveluiden yksityistämisen johtaa eriarvoisuuteen ja hintojen nousuun. Julkisen sektorin palvelut takaavat tasa-arvoiset ja hyvät palvelut, kunhan näille annetaan nykyistä paremmat taloudelliset edellytykset. Vaadimme, että kunnallisten palveluiden tietoinen heikentäminen ja alasajo estetään. Edelleen samassa ohjelmassa todetaan: **2** Vaadimme, että jokaista 10000 asukasta kohti järjestetään hyvin varustettu terveysasema. Yritysten voitoista tulee huomattavasti nykyistä suurempi osa ohjata palvelemaan julkisia toimintoja.

Liikenteestä esitetään: **3** Asetamme julkisen liikenteen, etenkin raideliikenteen kehittämisen etusijalle ja edellyttämme matkailupujan hinnan alentamista. Rakentamalla yksityisautoille pysäköintialueita kaupungin rajalle ja parantamalla joukkoliikennettä paremmin toimivaksi torjumme ruuhkia ja saasteita.

Vastustamme jyrkästi matkailupuhin kaavailuja korotuksia.

Turussa puolustetaan palvelujen säilyttämistä ja keskusta-alueen suo- jelua

Turun vaalitavoitteissa todetaan, että kunnallisten palveluiden ja toimintojen yksityistäminen tulee jyrkästi kieltää, koska se heikentää välittömästi asukkaiden toimeentuloa. Tästä esimerkkinä se, miten Turun kaupunki myi tuottavimman laitoksensa, oman puhelintaloksen, joka tuotti kaupungille vuosittain voittoja. Samalla tavalla Turun kaupunki myi kaikki kotihoidon palvelut yksityisille firmoille. **4** Lupaamalla ulos palveluja on sekä työllisyyttä ja palveluja heikennetty. Kotihoidon palvelut tulee ottaa takaisin kaupungin hoitettaviksi.

Turussa vaaditaan myös keskusta-alueen suojelua: **5** Kauppatorin alle suunniteltu parkkialue ei tule täysin tarpeettomana rakentaa. Entiset parkkialueet ovat tuottaneet tappiota. Torin alle suunniteltu halli lisää velkaa ja tuottaa kaupungille tappiota. Lisäksi se saastuttaa entisestään Turun keskustan ilmaa. Turussa vaaditaan myös entisen Cafenoinin ja Kauppiaskadun puutalon säilyttämistä, jotka myös Museoviraston arvion mukaan ovat historiallisesti ja rakennustaiteellisesti hyvin merkittäviä. Näiden tilalle oikeisto ja SDP suunnittelevat monikerroksisia liike- ja asuintaloja. Tämä tulee estää.

Lähiviikkojen tehtävät

Keskeisin tehtävä on nyt hakea ehdokkaita STP:n listoille. Ehdokaslistat tulee jättää keskusvaalilautakunnille 16.9.08 klo 16.00 mennessä. STP:n piirissä turvaamme perusmateriaalin vaalityön tueksi. Vaalijulisteen saamme lähipäivinä. Sitä toimitamme eri alueille tarpeen mukaan. Sen liimaaminen tauluihin on aloitettava välittömästi. Vaalijulistetoteutetaan perinteiseen tapaan. Ensimmäinen taulupohjaan ison julisteen. Ehdokkaiden numerot saatuaamme painamme erilliset ehdokaiden esitteet, jotka liimaamme nopeasti julisteesta sille varattuun paikkaan. Numerot saamme 20.9.2008. Vaalityön välineeksi tuotamme Kansan äänen seuraavan numeron (5/08). Se painetaan lokakuun ensimmäisellä viikolla. Siinä julkaisemme ehdokkaidemme artikkeleita, sekä kukaalliset esitteet. Tätä Kansan äänen numeroa voivat ehdokkaat ja järjestöt varata vaalityönsä välineiksi mm. päätoimittajalta, Reijo Katajarannalta (r.katajaranta@kolumbus.fi). Vaalitalut asetetaan vaaliteliniisiin kunnasta riippuen lokakuun ensimmäisellä viikolla. Siinä meidän tulee toimia nopeasti. Järjestömme toimii minibudjetilla. Siksi olisi toivottavaa, että järjestöt ja ehdokkaat voisivat itse kustantaa omaa vaalityötään sen lisäksi mitä järjestömme kykenee toimittamaan. Kaikkea ehdokasasetteluun ja muuhun vaalityöhön liittyvää tietoa voitte kysyä mm. seuraavilta tovereilta: Juhani Tanski 040-7641163, Heikki Männikkö, 050-5941312 ja Reijo Katajaranta 040-5643205.

**STP:n hallitus
Kansan äänen toimitus**

Oheisessa kirjoituksessaan Heikki Typpö käsittelee tärkeitä yhteiskuntapolitiikan kysymyksiä, jotka yhä uudelleen nousevat keskusteluissa pinnalle. Hän päätyy arvioihin, jotka meistä monista Kansan äänen lukijoista vaikuttavat aika oudoilla. Typpö on kuitenkin pitkään vaikuttanut työväenliikkeessä ja lähestyy osaltaan näitä kysymyksiä marxilaisesta näkökulmasta. Suuren rahan vastaista työtä joudumme tekemään oloissa, jossa emme aina ole samaa mieltä kaikista asioista, mutta yhdistämme voimamme demokraattisen muutoksen puolesta. Tässä toteutuu STP:n toimintaidea. Asia eivät etene, elleimme uskaltaudu niistä keskustelemaan. Liian moni asia on auki, että kykenisimme määrittelemään lähiajan toimintalinjan oikein. Voi myös olla niin, että pitkäaikainen käytäntö ja työ vasta ratkaisevat lopullisen totuuden. Olemme peräänkuuluttaneet keskustelun tarkkeyttä. Lähдемme siitä, että tulee keskustella työväen lähtökohdista vaikeistakin asioista, mutta samalla tulee voida tehdä työtä yhteisen päämäärän puolesta. Tämä vaatii meitä omaksumaan sellaisen keskustelukulttuurin, jossa emme loukkaa toisiamme ja hyväksymme sen, että esiintyy myös erilaisia mielipiteitä. Typön kirjoitus on selkeästi keskustelupuheenvuoro ja julkaisemme sen parin kommentin saattelemana.

Itsesäälistä itsekritiikkiin

fiKun on kyse vasemmistosta, kaiken a ja o on marxilainen analyysi ja luokkanäkökulma ympäröivään todellisuuteen, sen ristiriitoihin, fedustukselliseen demokraatiaan ja sen hallitsemismekanismeihin sekä politiikan olemukseen. Poliittikka ei ole nyhteisten asioiden ajamasta i niin kauniilta kuin tuo kulunut klisee kuulostaakin i vaan luokkataistelua. Ja luokkataistelussa tärkeintä ovat ihmiset, heidän etunsa ja oikeutensa, heidän tietoisuutensa kasvu ja heidän kannustamisensa yhteiseen toimintaan.ö

Näin kirjoittaa Erkki Susi (Tiedonantajassa 9.5.2008.) arvioidessaan jotain pamflettia. Susi pahoittelee, että pamfleissa ei ole huomioitu sitä yttä ja ainoata puoluetta joka on yksin vastustanut uusliberalismia Suomen kamaralla.

Itsesääli on avuttomuuden merkki. Viis pamfletteista, mutta jos toimintaa ei ole noteerattu joukkojen keskuudessa, silloin on syytä kääntä katse omaan itseensä. Uusliberalismi on niin abstrakti ja käsite, että sitä ei juuri kannata mainita ellei erittellä sen sisältöä omaan maan historiallisiin luokkakehityksen näkökulmasta. Uusliberalismi edustaa tämän päivän luokkayhteiskuntaa. Sen erittelyssä todella tarvitaan luovaa marxilaista ajattelua. Hyvän esimerkin luokkaanalyysin soveltamisen puutteista tarjoaa se pohdiskelu, jota viime aikoina on käyty vuoden 1918 luokkasodan olemuksesta.

Mielenkiintoista kyllä Suomen porvaristolla ja nyky-kommunistilla (mm Sudella) on tuosta sodasta yhtäläisiä epämarxilainen näkemyksiä. Porvaristo, joka halusi juhlaa 90-vuotissodan muistoa Voitonpäivän läheisyydessä pitää sotaa valittettavana, mutta välttämättömänä, siis tarpeellisenä, sotana, joka toi Suomelle vapauden, demokration ja itsenäisyyden. Ilman tuota sotaa Suomi olisi ottanut sosialistisen suunnan, sanovat juhlapuhujat Rihtniemi ja Niinistö.

Nyky-kommunistit (Susi heidän mukanaan) katsovat, että kysymyksessä oli luokkasota, jossa työväenluokka taisteli porvaristoa vastaan tavoitteenaan sosialistinen yhteiskunta. Tämä näkemys tekee itse asiassa porvariston näkemyksestä oikeutetun.

Marxilainen luokkanäkemys kuitenkin kiistää nuo molemmat näkemykset. Luokkasodasta siinä tietenkin oli kysymys, mutta ei työväenluokan ja porvariston välisestä sodasta, vaan aateliston ja porvariston sodasta, jossa työväenluokka toimi porvarillisen yhteiskunnan esitajelijana. Vuoden 1918 sota oli Suomen porvarillisen vallankumous. Tämä ei vähennä punakaartin uljan ja uhratun taistelun merkitystä, eikä himennä sodan historiallista arvoa. Nyky-päivänä työväenluokan ja ennen kaikkea työväenliikkeen tulee olla ylpeä heidän saavutuksistaan. Punakaarti näet saavutti lähes kaikki ne yhteiskunnalliset tavoitteet, jotka olivat

kirjoitettuna Kansanvaltuuskunnan laatimaan perustuslakiin: maareformi eli torpparien vapautus, 8-tunnin työaikalaki, kunnallinen demokratia, uskonnon sapaus jne. Perustuslakiluonnos sisälsi myös valtiosäännön, joka olisi ollut huomattavasti nykyisiä demokraattisempi, mutta se ei toteutunut. Kansanvaltuuskunnan ohjelma ei sisältänyt sosialistisen yhteiskunnan tavoitetta eikä muitakaan erityisiä sosialistisia tavoitteita. Historioitsija Heikki Ylikangas totesi TV2:n kyseistä sotaa käsittelevässä paneelissa, että punakaartin tavoitteet eivät olleet sosialistisia, vaan ultrademokraattisia. Ultrademokraattisen yhteiskunnan tavoite sortui Ylikankaan mukaan punakaartilaisen terroriin.(?)

Millä puolella olivat tuonaikaiset rihtniemet ja niinistöt? Mitä puolusti valkokaarti, joka nyt juhlii voittoa punakaartista? He olivat feodalismin ja aateliston vallan puolella, ja siksi he vastustivat punakaartin tavoitteita. Ne vastustivat porvarillisen vallankumousta niin verisellä tavalla, että Suomen 1918 sodalle ei ole raakuudessaan vertailukohtaa maailman historiassa. Vaikka valkokaarti tsaarin kenraalin johdolla voitti punakaartin ja kosti sen verisesti, niin sen oli pakko toteuttaa punakaartin tavoitteet, jotka jälkikäteen arvioiden muodostivat Suomen porvarillisen vallankumouksen sisällön. Täsmällisiä olaksemme, vuoden 1918 sota vei Suomen porvarillisen vallankumouksen päätökseen. Se alkoi jo vuoden 1905 suurlakolla, jossa jo työväenluokalla oli keskeinen osuus. Vuonna 1907 aateliston poliittinen valta, eli Säätövaltiopäivät, vaihtuivat Eduskunnaksi. Ne puutteet, jotka porvarilliseen valtajärjestelmään jäivät, poistettiin vuoden 1918 aseellisessa sodassa.

Jo Ranskan vallankumouksessa proletariaanin aines toimi keskeisellä tavalla porvarillisen vallankumouksen toteuttajana. Erityisesti tämä näkyi Venäjän vallankumouksissa alkaen vuodesta 1905, ja jatkuen helmikuun ja lokakuun vallankumouksissa. Venäjän vallankumouksen päävoima oli 100- miljoonainen, vasta maaorjudesta vapautunut talonpoikaisto ja maaton proletariaatti. Teollisuustyöväen osuus käsitti noin 7 miljoonaa proletariaata. Venäjän porvarillinen vallankumous organisoi lopulta Neuvostoliitoksi, jonka olemassaolo kesti yhtä kauan kuin Ranskan porvarillinen vallankumous Bastiljin valtaukselta Pariisiin kommuunin kukistumiseen.

Olen varma, että enempiä porvaristo kuin nyky-kommunistitkaan (Susi heidän mukanaan) eivät hyväksy tätä marxilaista luokka-analyysiä vuoden 1918 sodasta. Kysynkin nyt heiltä, milloin ja miten porvarillinen vallankumous on tapahtunut Suomessa, jos vuoden 1918 sota ei sitä ollut? Vallankumous voidaan teoreettisesti määritellä luontosuhdetta välittävien pääomien uusjaksoksi. Siinä taloudellinen pääoma (tuotantovälineet), kulttuuripääoma (kulttuuriperintö, sivistys), ja sosiaalinen

pääoma (poliittinen valta) siirtyvät uudelle luokalle. Porvarillisessa vallankumouksessa ne siirtyvät aatelistolta porvaristolle. Milloin tämä tapahtui Suomessa, toveri Susi?

Lahkolaisuus vaivaa myös nyky-kommunistien (Susi heidän mukanaan) luokkateoriaa. Kai Kontturi on pelkistänyt luokkateorian aritmeettiseen muotoon: 3000 euroa kuussa: työväenluokka < 3000 euroa; porvaristo > 3000 euroa.

Susi kirjoittaa, että luokkataistelussa ovat ihmiset tärkeintä, heidän etunsa ja oikeutensa. Kontturi tietää paljonko se on euroissa. Suden mukaan luokkataistelussa on tärkeää myös ihmisten tietoisuuden kasvu ja heidän kannustamisensa yhteiseen toimintaan. Mutta maisteri Susi (ja muut nyky-kommunistit hänen keraallaan) eivät pidä tarpeellisenä maisterinkoulutuksen avaamista koko työväenluokalle poistamalla nykytuotteen koulurvostelu peruskoulusta. Sehän ei ole etujoukkoteorian kahleissa olevalla nyky-kommunistille tärkeää tai tarpeellista. Se ei tulevaisuudessakaan saa kuulua luokkataistelun tavoitelisalle. Mitä siitä nyt tulisi, jos työväenluokka koostuisi tasa-arvoisen koulutusohjelman tuottamista ihmisistä? Kuinka sellaisia voisi kannustaa yhteiseen toimintaan kommunistien johdolla? Kuinka heidän tietoisuuttaan voitaisiin kasvattaa, kun he tietävät yhtä paljon kuin kasvattajansa?

Nyky-kommunisteilta (Susi heidän mukanaan) puuttuu tuo Suden esittämä a ja o: **marxilainen luokkanäkemys**. Luokkanäkemys sisältää uusliberalismin kaudella taloudellisten pääomien lisäksi kulttuuripääoman ja sosiaalisen pääoman. Raha, koulutus ja valtaroolit näkyvät myös välineet, joilla sosiaalista vuorovaikutusta käydään. Ne, joilta nuo välineet puuttuvat, joutuvat alistumaan niin pienryhmissä, puolueissa kuin koko yhteiskunnassakin.

Vallankumous on sosiaalisen vuorovaikutuksen erityistapaus. Siinä yhteenliittymisen muodostaa taisteluvälineen, joukkovoiman. Raha, koulutus ja valtaroolit näkyvät myös vallankumousvälineen sisällä, kuten valkokaarti ja punakaarti osoittavat.

Valkokaartilainen joukkovoima koostui maista omistavasta pikkuporvaristosta, alemmasta sivistyneistöstä, lukilaisista jne. Sitä johti kulttuuripääoman ja taloudellisen pääoman haltija/omistaja suomalainen ja ulkomaalainen aatelisto.

Punakaartilaisen joukkovoiman muodosti vapaudennälkainen torparisto (tuleva pikkuporvaristo), maaseudun maaton proletariaatti sekä ammatitöyväki maaseudulla ja kaupungissa. Punakaartia johti koulutetuin, järjestäytynein ja taloudellisesti arvostetuin proletariaatin osa. Punakaarti toteutti porvarillisen vallankumouksen Suomessa v 1918. Milloin Punakaarti saa ansaitsemansa kunnian?

Uusliberalismin olemus tämän päivän Suomessa liittyy

sivistyneistön luokka-asemaan. Silmien sulkeminen sivistyneistön luokka-asemalta sen vuoksi, että sivistyneistön jäseniä kuuluu myös työväenluokkaan, sekoittaa varsinaisen työväenluokan luokkavaiston ja estää luokkatietoisuuden syntymisen. Työmies ei hevin samaistu herraan. Luokkayhteiskunnassa sivistyneistö on porvariston, myös globaalin porvariston apuluokka, kapitalismin etujoukko ja työväenluokan tajunnan sekoittaja. Kun osa sivistyneistöstä haluaa samaistua työväenluokkaan, heidän arviohinsa, niin ei se voi merkitä sitä, että työväenluokka samaistetaan sivistyneistöön. Työväenluokan ja sivistyneistön yhteen sulautuminen voi tapahtua vain yhtenäisen koulujärjestelmän avulla.

Jos ja kun nyky-kommunistit ja vasemmistoliittolaiset (Susi ja Kontturi heidän mukanaan) samaistavat luokkateoriassa työväenluokan ja sivistyneistön jo nyt, ilman koulureformia, heistä ei ole vaaraa, eikä edes harmia, enempiä uusliberalismille kuin globaaliille kapitalismillekaan. Itsesääli jää silloin ainoaksi sielun ravinnoksi.

Heikki Typpö
Pertteli

Ei Aritmetiikkaa....

Typ্পo kirjoittaa, että fiKai Kontturi on pelkistänyt luokkateorian aritmeettiseen muotoon: 3000 euroa kuussa: työväenluokka <3000 euroa; porvaristo >3000 euroa.ö. Aritmeettista muotoa on pakko käyttää, kun geometria ei siihen sovellu. Työväenluokkana voi pitää alle 3000 euroa kuussa ansaitsevia siksi, että se suurin piirtein vastaa kapitalistisen omistuksen jakautumista. Kautta aikojen on tiedetty, että luokkajako määräytyy ihmisen tahdosta riippumatta siitä, omistaako vai eikö omista tuotantopääomaa.

Suomessa tuotantopääomasta 14,8 prosenttia on julkista omaisuutta. Suomalaisen kapitalismin kova ydin on 4,9 prosenttia väestöstä. Se omistaa 82,7 prosenttia yksityisistä tuotantovälineistä. Lisäksi 12,7 prosenttia väestöstä (korkeat yritysjohtajat, virkamiehet, osa sivistyneistöä, pienyrityttäjä, talonpoikia jne.) omistaa 2,4 prosenttia pääomista. Yhdessä tämä 17,6 prosenttia muodostaa **kapitalistien luokan!**

Pääomista 0,1 prosenttia on (osakkeina ja/tai rahasto-osuuksina) tuotannossa merkityksetön. Sillä ei ole sananvaltaa. Sen omistavat loput väestöstä, jonka on elääkseen pakko myydä työvoimansa. Siksi tämä 82,4 prosenttia on työläisiä ja muodostavat, halusivat tai ei, monin tavoin riistetyt **työväenluokan** koulutuksesta, asemasta ja ammatista riippumatta.

Tulot ovat sidoksissa omistukseen, joten ei ole sattuma, että yli neljä viidesosa väestöstä saa tuloja vähemmän kuin 3000 euroa, keskimäärin 1290 euroa kuussa. Palkansaajista 76,2 prosenttia sai enintään 3000 euroa, keskimäärin 1353 euroa kuussa. Palkansaajista 17,0 prosenttia sai enintään 4500 euroa, keskimäärin 3207 euroa kuussa. Heistä kukaan ei tiedä koska palkantulo loppuu. He ovat kokonaan kapitalistien armoilla. Asian ydin onkin työväenluokan aritmeettinen eli laskettavissa oleva **suuruusluokka**, joka kapitalistien ja työläisten välissä olevasta rajapinnasta huolimatta on yli neljä viidesosa väestöstä.

...Eikä mekaniikkaa

Kirjoituksissaan jo aiemmin Typpö on ottanut kannan, että se mitä olemme sanoneet Lokakuun sosialistiseksi vallankumoukseksi, olikin oikeastaan porvarillinen vallankumous, koska se pidemmällä tähtäimellä johti porvariston valtaan. Vähän samanlaisen kannan Typpö ottaa tässä kirjoituksessa Suomen 1918 tapahtumiin. Hän kritisoi marxilaisen luokka-ajattelun puutteista niitä, jotka katsovat, että kansalaissodassa kyse oli luokkasodasta, jossa työväenluokka

Sivistyneistönkin on elääkseen pakko myydä kaiken eläitonsa, taitonsa ja mielikuvituksensa. Usein heidän on pakko myydä työvoimaansa **työmarkkinoilla**. Nyky-aikana sivistyneistöä suuri joukko on palkkatyöläisiä tai heihin suoraan rinnastettavia. Vain harva sopii kapitalistien pöytään. Sivistyneistöä monet ovat jo välittömästi työväenluokkaa.

Ja vielä. Pääoma, tuotantovälineet, ovat pelkkää työtä. Jos niistä poistetaan kaikki työ, jää jäljelle vain aineet sellaisena kuin ne tavataan luonnossa (Marx). Siksi kaikki voitotkin ovat pelkkää työtä, työn arvon ja palkan erotusta. Kasvattaakseen voittojaan pääoman omistajat, kapitalistit, pyrkivät alentamaan työn kustannuksia, työläisten palkkoja. Se on kapitalistien ja palkkatyöläisten välinen **sovitamaton** ristiriita.

Typön kuningasajatus, että ilman koulureformia työväenluokasta ei ole mitään vaaraa kapitalismille, on absurdi, mahdoton. Kapitalismissa ei voi tehdä sellaista koulureformia, joka kasvattaisi työläisten **luokkatietoisuutta**, päinvastoin. Siksi luokkatietoisuus on palkkatyöläisten oma asia ja siksi työläisten monenkirjavan joukon on itse koulutettava itsensä. Siihen se tarvitsee, ja tarvitsee kipeästi, myös sivistyneistöä, sellaista sivistyneistöä, joka haluaa ja kykenee auttamaan palkkatyöläisiä, työväenluokkaa, muuttamaan riistetyistä luokasta luokaksi itseään varten!

Kai Kontturi

taisteli porvaristoa vastaan tavoitteenaan sosialistinen yhteiskunta.ö.

Hänen mielestään kansalaissodassa kyse oli enemmänkin aateliston ja porvariston välisestä sodasta, jossa työväenluokka toimi porvarillisen yhteiskuntaluokan esitajelijana. Tässä mielessä Suomen kansalaissota muistuttaisi ensin Euroopan 1700-1800 lukujen porvarillis-demokraattisia vallankumouksia.

Mielestäni Typön näkemys on hieman nimekaninen. Tuskin meistä kukaan on väittänyt vuoden 1918 tapahtumia tavoitteiltaan sosialistiseksi. Mutta kyse oli kyllä työväen vallankumouksesta, jossa työväki yhdessä torppareiden kanssa sai väliaikaisesti vallan käsiinsä. Vaikka sen seuraukset johtivatkin feodalismin jäänteiden mitätöimiseen, niin kyse ei voinut olla feodaalien ja porvarien sodasta, koska suurviljelijät ja porvarit olivat samalla puolella työväkeä vastaan. Porvariston valta meillä oli vahvistunut jo paljon aiemmin kartanoiden realisoimassa omaisuuttaan porvarilliseen tuotantoon ja tässä suhteessa 1918 tapahtumat eivät muodostaneet ratkaisevaa käännettä.

Typistö kysyy, että koska sitten Suomessa tapahtui porvarillinen vallankumous, jos ei tällöin? Mielestäni feodalismin ja kapitalismin välillä ei aina ole selvää rajaa. Molemmat perustuvat tuotantovälineiden yksityisomistukseen. Meillä se tapahtui vaiheittain. Sosialistisen vallankumouksen katsomme olevan prosessi, joka kehittyi porvarillis- demokraattisen vaiheen kautta, ja tässä prosessissa työväki voi taistella myös oman etunsa puolesta aivan itsenäisesti, kuten tapahtui Venäjällä ja Suomessa. Venäjällä vallankumous kyettiin muuttamaan tavoitteiltaan sosialistiseksi.

Neuvostoliitto oli ehdottomasti sosialistinen, eikä sitä muuta se, että monestakin syystä sosialismi joutui antamaan periksi. Kuten totesin, yhteiskuntakehitys on prosessi, jossa esiintyy ähyppäyksiä. Vaikka sosialismi Euroopassa ottikin askeleen taaksepäin, tilanne ei palannut kapitalismin kannalta ennalleen. Sosialismia kehitetään edelleen monissa maissa ja entisten Euroopan sosialistimaiden kokemuksia ja esimerkki (myönteinen ja kielteinen) on käytössä.

Typistö kritisoi myös Kontturia Sutta heidän luokkateoriastaan. Hän toteaa, että Kontturi on pelkistänyt luokkateorian aritmeettiseen muotoon 3000 euroa kuussa ja Suti pitää tärkeänä luokkataistelussa ihmisen tietoisuuden kasvua ja kannustamista yhteiseen toimintaan. Teimme 90-luvun alkupuolella asiakirjan nTyöväenluokka tänään, jossa tutkimme työväenluokan rakennetta ja osuutta yhteiskunnassa. Tässä tutkimme työväenluokan osuutta yhteiskunnassa erilaisten kriteerien perusteella. Yksi kriteeri oli tulojen ja omistuksen määrä. Mutta meille oli selvää, että tämä ei ole läheskään ainoa kriteeri. Myös enemmänkin ansaitsevat voidaan katsoa kuuluvaksi työväenluokkaan.

Kyllä meille oli selvää, että työväenluokan ainoa kriteeri tänäänkin on, että se ei omista itse tuotantovälineitä, tuottaa työllään lisä-arvon ja on näin kapitalistien riiston kohteena. Mutta työväenluokan konkreettisen erittelyyn tarvitsee tutkia erilaisia tunnusmerkkejä mm. tulojen suuruus. Silloin päädyimme arvioon, että puhtaasti työväenluokkaan tänään kuuluu noin 80 % kansasta.

Jatkuu sivulla 15...

Marxilainen maailmankuva ja kosmos

Työväenluokan luokkataistelussa filosofialla on aina keskeinen merkitys. Filosofialla on luokkaluonne, sillä se antaa maailmankatsomuksellisen ja teoreettisen perustelun min-kä tahansa yhteiskuntaluokan tavoitteille ja pyrkimyksille. Riistajäluokat ovat aina anti-kista saakka hakeneet oikeutusta toimilleen epätieteellisesti idealistisesta ja uskonnollisesta maailmankatsomuksesta.

Työväenluokan yhteiskunnalliset tavoitteet ovat perustuneet tieteelliseen dialektiseen ja historialliseen materialismin filosofiaan.

Luokatan yhteiskunta utopiasta tieteksi

Työväenluokka astui esiin historian näyttämölle yhteiskunnallisen voimana vasta, kun Marx ja Engels 1840-luvulla löysivät tieteellisen maailmankatsomuksen, dialektisen ja historiallisen materialismin. Voidaan perustellusti väittää, että ilman sitä työväenluokan nousu ei olisi ollut mahdollista Luonnollisesti tämä yhteiskuntakehityksen vaihe osuu samaan ajankohtaan suurten uuden ajan tieteellisten löytöjen ja koneellisen suurteollisuuden syntyminen kanssa. Näkemys luokattomasta yhteiskunnasta muuttui utopiasta tieteksi ja yhdisti työväestöä porvaristonvastaaiseen luokkataisteluun.

Työväenluokan maailmankatsomuksen seurattava tieteen kehitystä

Kehitys ei kuitenkaan ole suora- viivaista. Marx ja Engels löysivät yhteiskuntakehityksen ja tieteellisen maailmankuvan peruslait. Yhteiskunnassa tieteen ja tuotantovoimien kehitys kuitenkin jatkui taukoamatta Otteen säilyminen luokkataistelussa merkitsee, että tulee nähdä tieteen uusien löytöjen merkitys dialektisen ja historiallisen materialismin näkökulmasta. Samanaikaisesti tieteen kehityksen kanssa tulee kyetä laajentamaan tieteellistä maailmankuvaa ja ulottamaan yhä kauemmas tulevaisuuteen näkemys yhteiskuntakehityksen suuntaviivoista. Monistakin syistä johtuen Marxilainen filosofia ja maailmankatsomus eivät ole kenneet aina pysymään mukana tieteen kehityksessä reaaliaikaisesti (Miksi).

Ideologian heikkoudet heijastuvat heti politiikassa

Yksi esimerkki tästä oli tilanne viime vuosisadan alussa heti Venäjän ensimmäisen epäonnistuneen porvarillis-demokraattisen vallankumouksen jälkeen. Silloin työväenliike joutui perääntymään jopa nimaan alle. Samaan aikaan fysiikan piirissä oli tehty uusia löytöjä. Onnistuttiin hajottamaan atomi, löydettiin elektroni ja alettiin ymmärtää atomien rakennetta. Monille marxilaisille ja materialisteille tämä synnytti kriisin. Aiempi käsitys materiaasta hajosi, koska se oli sidottu atomiin. Katsottiin atomien olevan aineen pienin osa, jota ei voida hajottaa. Silloin vaikeassa yhteiskunnallisen taistelun perääntymisvaiheessa levisivät jopa marxilaisten keskuuteen mystiset materialismin vastaiset opit. Vaikea tilanne ideologian alueella alkoi ratkaisevasti jarruttaa työtä politiikan alueella.

Leninin johtopäätös: nMateria on loputon

Tässä vaiheessa Lenin kirjoitti kirjansa nMaterialismi ja empirio-kritisismi. Siinä hän painotti, että on kyettävä yleistämään filosofisesti

tieteellisen, dialektis-materialistisen maailmankatsomuksen asenteista uusimman luonnontieteen saavutukset. Hän osoitti niille, jotka uusien löytöjen perusteella tekivät johtopäätöksen materian häviämisestä, että nMateria ei katoa, vaan katoaa se raja, johon saakka olemme materian tunteneet. Hän totesi: nMeilen tietojemme rajana oli atomi, tänään elektroni ja huomenna tämäkin raja katoaa. Edelleen hän totesi, että nElektroni on yhtä ehtymätön kuin atomikin, luonto on loputon...ö

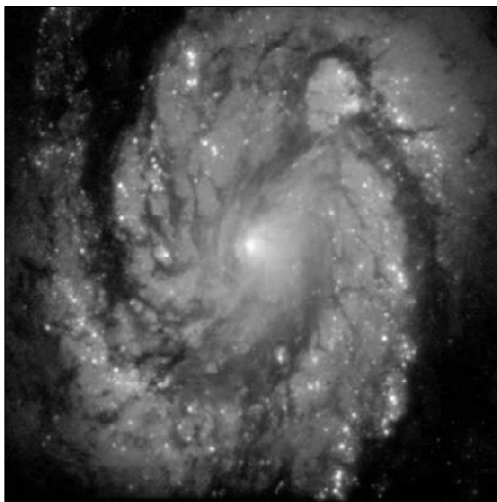
Neuvostofilosofit eivät osanneet tulkita kosmosen laajenemisen teoriaa

Silloin 1900-luvun alkuvuosina dialektinen materialismi selvisi kriisistään, mutta ongelmia syntyi myöhemmin. Suomen kielellä ilmes-tyi 1960-luvun alussa INSTL:n tiedeakatemia filosofian instituutin toimittama nMarxilaisen filosofian perusteet. Tämä oli hyvin merkit- tävä teos. Kuitenkin tässä torjuttin taantumuksellisenä ajatus maailman- kaikkeuden laajenemisesta sekä ns. nalkuräjähdyksestä. Nykyisen

avaruudessa syntyy uusia tähtiä toisten sammumissa ja näin kosmosen rakenne säilyy samanlaisena. Ei nähty sitä, että uusien tähtien syntyessä materiaa, joka hajoaa avaruuteen vanhojen tähtien tuhoutuessa, muodostuvat tähtien uudet sukupolvet yhä raskaammista alkuai- neista. Dialektisestikin ajatellen tällainen määrällinen kehitys ei voi olla ikuinen, koska alkuaineiden määrää fysiikan lakien perusteella on rajallinen Dialektisesti ajatellen tällaisessa tilanteessa kehitys voi jatkua vain laadullisen hyppäyksen kautta. Tieteen löytöjä ei kuitenkaan osattu Leninin 1908 esittämällä tavalla yleistää dialektis-mate- rialistiselta perustalta. Se yksinker- taisesti vain torjuttiin taantu- muksellisenä.

nAlkuräjähdyksenö dialektinen tulkinta

Laajalti hyväksytty teoria nykyisen maailmankaikkeuden raken- teesta ja synnystä sopii täydellesti dialektiseen ajatteluun. Alkuräjähdy- s tulee nähdä materian ja maail- mankaikkeuden kehityksessä vai- heena, missä alkeishiukkasten keski-

Tämä ajokoirien tähdistössä sijaitseva kierteisumu (galaksi) koostuu sadoista miljardoista tähdistä. Tämä on hyvin tyypillinen galaksi, jollainen myös oma linnunratamme on.

käsityksen mukaan maailman- kaikkeuden aine oli n. 13,7 miljardia vuotta sitten yhdessä pisteessä nalkishiukkaskaspuurona. Tästä se lähti laajenemaan. Alkeishiukkaset järjestäytyivät atomeiksi ja myö- hemmin tähiksi, tähtijärjestelmiksi ja tähtien planeetoiksi, joilla kehittyi biologinen elämä ja ihmisyhteis- kunta. Kehityksen tuloksena syntyi nykyisen kaltainen maailman- kaikkeus, joka jatkaa edelleen laajenemistaan. Tämän teorian paikkansapitävyys on osoitettu aivan kiistattomasti ja perusteet sen ymmärtämiselle olivat selkeät jo 1960-luvulla. Myöhemminään tätä teoriaa ei neuvostofilosofien toi- mesta suostuttu hyväksymään.

Ei ymmärretty maailman rakenteen muutosta

Tämä tuntuu hyvin ristiriitaiselta, jota monien oli vaikea ymmärtää jo silloin 1960-luvulla. Toisaalta nämä em. teokset painottivat aivan oikein esim: Engelsin löytämien materian liikunnan muotojen merkitystä sekä materian, ajan, avaruuden ja liikkeen kiinteää yhteyttä toisiinsa ja käsi- tystä siitä, että maailmankaikkeus on yksi kokonaisuus yms. Mutta maail- mankaikkeuden rakenne esitettiin niissä staattisena. Sen mukaisesti

kaikkeus (kosmos). Alkeishiukkasia rakentuvan maailmankaikkeuden sisäinen kehitys saavutti silloin määrällisen huippunsa. Alkoivat muodostua atomit. Atomin rakenne vaatii laajemman avaruudellisen tilan. Sen tuloksena avaruus alkoi laajentua ja muuttua läpinäkyväksi, jossa säteily (valo) pääsi kulkemaan. Alkoi uudentyyppinen kehitys. Atomit alkoivat gravitaation vaiku- tuksesta järjestäytyä makrokappa- leiksi: mm. tähdistä, tähtijärjestel- miksi ja tähtien planeetoiksi Nykyi- nen meille nähtävä kosmosen rakenne perustuu atomeista koostu- van makroaineen (tähdet, tähtijär- jestelmät, sumut, tähden välinen aine yms) vuorovaikutukseen, jota ohjaa- vat materian alkeishiukkastason lainalaisuudet, gravitaatio, sähköiset kentät, säteily yms. Alkuräjäh- dyksessä muodostuivat yksinkertai- simmat atomit (vety, helium). Ensimmäisen vaiheen tähtien ydin- reaktioissa näistä alkuaineista muos- dostui raskaampia alkuaineita, jotka tähtien sammumissa leviävät avara- ruuteen. Tästä materiaa tiivistyvät tähtien uudet sukupolvet tuottavat yhä raskaampia alkuaineita, joista voi muodostua tähtien kiertolaisia ja mm. maapallon kaltaisia kivipla- neettoja. Maailmankaikkeuden fysiikallinen rakenne muuttuu ja kehittyi koko ajan. Nykyinen tähtitiede ja kosmologia saavuttavat koko ajan tuloksia tämän tutki- muksen alueella. Ja tämän tutkimuk- sen tulokset tulee meidän kyetä yleistämään dialektisen ja histo- riallisen materialismin filosofiaan.

Näköala sivilisaation asemaan maailmankaikkeuden kehityksessä

Engelsin aikaan ei osattu hajottaa atomia, eikä tiedetty avaruuden laajenemisesta. Engels kuitenkin ensimmäisenä kykeni erottamaan laadullisesti toisistaan materian fysiikallisen, kemiallisen, biologisen ja yhteiskunnallisen liikemuodon. Tämä luokittelu sisältää sen periaat- teen, että materia (ja samalla maailmankaikkeus) kehittyvät histo- riallisesti dialektiikan kehityslakien mukaan. Materian liikemuodot ovat tässä kehityksessä laadullisia askel- mia. Leninin aikana tietomme aske- lena materian syvyyssuunnassa oli atomi ja sen yksi rakennuspalikka elek- troni. Tämän jälkeen kvanttifysiikka on tutkinut materian rakennetta ja löytänyt lukuisia alkeishiukkasia ja selvittänyt niiden keskinäistä vuoro- vaikutusta. tähtitiede ja kosmologia ovat selvittäneet maailman mak- rotasen rakennetta. Mutta miksi me marxilaiset olemme kiinnostuneet tällaisista asioista? Aivan samoin, kuin Marx ja Engels kykenivät selvittämään työväenluokan aseman ulottamalla dialektiikan historiaan, tulee meidän kyetä näkemään kau- emmaksi ja selvittää yhteiskunnan (sivilisaation) asema luonnon kehi- tyksessä. Sillä tiedolla on ja tulee olemaan yhtä valtaisa merkitys kapitalisminvastaaisessa luokka- taistelussa.

Heikki Männikkö

Maailmankaikkeuden kehityksen dialektikasta

Alkuräjähdyksestä alkoi muo- dostua nykyisenkaltainen maailman-

Jared Diamond ei pitkälle puusta pääse

Maailmalla on eräänlaiseksi muotifilosofiksi noussut yhdysvaltalainen fysiologian ja maantieteen professori Jared Diamond. Hänen työpaikkansa on Los Angelesissa sijaitseva University of California. Myös Suomen tiedemaailman Diamond on hurmannut niin, että presidentti Tarja Halonen nimitti hänet muutama vuosi sitten Suomen Akatemiaan ulkomaiseksi akateemikoksi.

Hän on kirjoittanut neljä suomenennettua kirjaa: *ÖMiksi seksi on hauskaa?*, *Ölykit, taudit ja teräso*, *Öromahdus* ja *ÖKolmas simpanssi*. Lulun kesän aikana hänen teoksensa *ÖKolmas simpanssi*, joka kirjan takakannen mukaan tutkii simpanssin ja ihmisen geneettistä eroa: *ÖVaikka ihmisen geneeistä 98 prosenttia on samoja kuin simpanssilla, lajimme on kehittynyt täysin ainutlaatuisiksi*.

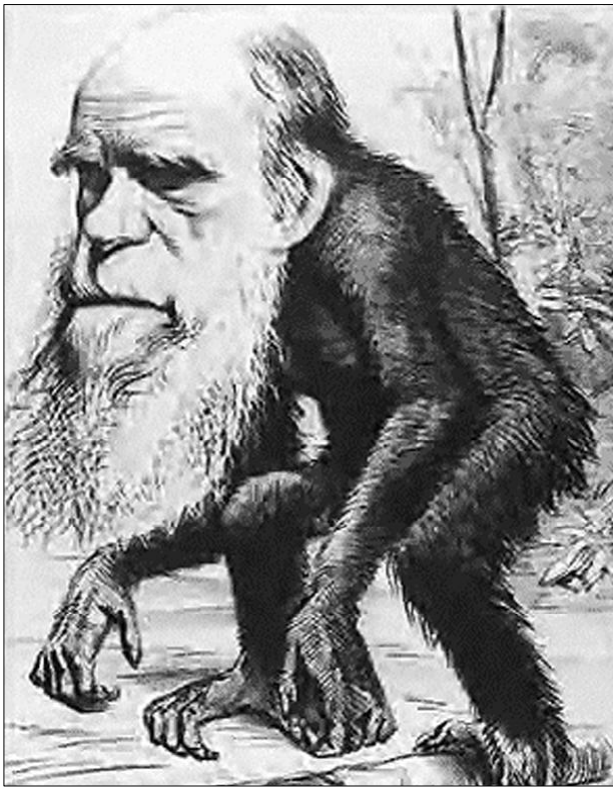
Jos tutkija nimetään jäseneksi Suomen Akatemiaan, niin olettaisi, että hänellä olisi myös riittäviä ansioita tähän nimitykseen. Kirja *ÖKolmas simpanssi* antaa ymmärtää, että Diamond saa irti jotain perustavanlaatuaista uutta esiin ihmisen kehityksestä apinasta ihmiseksi. Juuri tätä Diamond ei kuitenkaan tee. Hän on kyllä tutkinut apinoita ja lintuja etenkin Uudessa Guineassa ja myös perustanut luonnonsuojelualueita sinne. Hän on tutkinut myös kansojen kieliä ja toteaa, että yksinomaan Uudessa Guineassa on yli tuhat kieltä; kieli voi vaihtua toiseksi jopa 20 kilometrin välein. Jos hänellä joitakin tieteellisiä ansioita on, niin ne olisivat juuri luonnon tai kielten tutkijana. Sen sijaan ihmisen kehityksen tutkijana hän ei pääse puusta pitkään.

Geenien vertailulla ei kaikkia eroja ratkaista

Diamondin kirja *ÖKolmas apina* sisältää yli 400 sivua, joista alkuaan i melkein puolet koko kirjasta selvittää ihmisten ja eläinten sukupuolisen käyttäytymisen vertailua. Eikä hän vertaile vain apinoita ja ihmisiä, vaan vertailuun tulee myös koko lintumaailma. Hän yrittää geenien muunnosten kautta selvittää, kuinka ihminen erosi 6 miljoonaa vuotta sitten simpanssin kehityslinjasta. Lukija saa kyllä tästä sellaisen käsityksen, että geenimuunnokset tapahtuivat ensin ja se johti lopulta ihmiseen. Diamondilta jää selvittämättä, miksi näin tapahtui.

Diamondin virhe on, että hän tutkii ihmisen kehitystä pelkästään geenien kautta

Sitä paitsi Diamond ei tunne ihmisen evoluutiogenetiikkaan TODELLISIA tuloksia, kuten sialiniimutaatiota. Uusimpien tutkimusten mukaan suurimman eron ihmisen ja simpanssin keskushermostojen välille aiheuttaa se, että solupintojen sokerit poikkeavat melko jyrkästi lajien välillä. Simpanssin ja muiden lähempien nisäkkäiden sialiniimi puuttuu ihmislä (Mm. Ajit Varki, New Scientist 26.10.2002: The Sugar Rush: Did sugars make us smart?). Kokeet osoittavat, että sellaisilla eläimillä kuten hiiressä ja apinoilla sialiniimitas

Tässä pilakuvassa Charles Darwin on juuri hypännyt puusta alas. Darwinin sukukunta kyllä pärjäs. Diamondin sukukunnalle olisi käynyt pahemmin.

on aivoissa paljon matalampi kuin muissa kudoksissa, mutta vain ihmisellä kyseinen aine puuttuu kokonaan, ja se puuttui myös neanderthalin ihmiseltä. (Tämän on osoittanut ruotsinvirolainen Svante Pääbo saksalaisesta Max Planck i instituutista.) Toisaalta sialiniimutaatio heikentää lihavoimaa ja luiden lujuttua jopa neljänneksen entisest, joten noiden menetysten vastapainoksi siitä on täytynyt olla hyötyä, esimerkiksi oppimiselle. Tähän viittaa se, että sen määrä on aivoissa muillakin nisäkkäillä pienempi kuin muualla. Ja on pitänyt olla yhteiskunta, joka suojaa myös heikompiomaisia ja löytää näille oikeita tehtäviä, kehityksenkin geneettisenä edellytyksenä, eikä niijarrunaa. Aivan varmasti vastaavanlaisia sialiniimutaatioita on tapahtunut muillakin nisäkkäillä kymmenien vuosimiljoonien saatossa, mutta ne ovat karsiutuneet vahingollisina ennen sopivanlaista yhteisöä/yhteiskuntaa!

Ihmisen kehitystä on ohjannut sen yhteiskunnallinen luonne

Pseudoluonnontieteellisenä tutkijana Diamond poistaa kokonaan sen, mitä ihmisen toiminnan yhteiskunnallinen luonne on kehitykselle merkinnyt. Näin hän hyökkää mm. Ivan Petrovits Pavlovin (1849 - 1936) äneuvostoteorioita vastaan. Pavlovan osoittaa ehdollisten refleksien teoriassaan, että mitä korkeammalle kehittyneestä eläimestä on kysymys, sitä vähemmän sen käyttäytyminen perustuu suoraan geeneihin. Korkealle kehittynyt eläin oppii vuorovaikutuksessa ympäristöönsä ja lajikumppaneihinsa, ihmisen kyseessä

ollessa myös kulttuuriinsa, kun taas esim. hyönteiset toimivat täysin ehdottomien refleksiensä mukaan, jotka ovat ohjelmoituina niiden geeneihin. Diamondin pitäisi tutustua Pavlovin teokseen *ÖEhdolliset refleksit* ja Vygotskin teokseen *ÖAjattelu ja kieliö* sekä Engelsing kahteen merkittävään kirjoitukseen, v.1876 kirjoitettuun *ÖTyön osuus apinan kehityksessä ihmiseksiö* sekä *ÖPerheen, yksityisomaisuuden ja valtion alkuperäö*, kirjoitettu välillä maaliskuuta i toukokuuta 1884. Vaikka nämä Engelsing teokset ovatkin 1800-luvulta ja vaikka kaikki luonnontieteiläiset ovat kehittyneet valtavasti sen jälkeen (mm. geeneistä i DNA:sta Engels ei tiennyt mitään), näillä Engelsing kirjoituksilla on kuitenkin erittäin perustavanlaatuisen merkitys. Jos Diamondilla on varaa liittää kirjaansa parisataa lähdetootta, miksi hänellä on varaa pudottaa lähteistään nämä teokset pois? Kun hän näin tekee, hän on perusteellisesti pihalla koko aihepiiristään.

Työstä tuli ihmisen kehitystä ohjaava tekijä

Engelsing mukaan juuri työ loi ihmisen. Työstä tuli ihmisen kehitystä ohjaava tekijä. Laskeuduttuaan puusta alas, ihmisen oli vapautettava kätensä erilaisten aseiden ja työkalujen käyttöön. Se vaati pystykäyntiä, joka taas vaati ennen kuulumatonta aivokapasiteettia. Yksittäisenä eläimenä ihminen oli hyvin haavoittuva petoja, kuten hyeenoja ja leijonia vastaan, ihminen kykeni puolustautumaan ja saalistamaan vain tiiviinä ryhmänä, se puolestaan vaati kommunikaation kehitystä, josta lopulta seurasi kielen syntyminen.

Tässä yhteydessä voidaan kysyä, mikä merkitys geeneillä oli tässä kehityksessä. Toden näköisesti ihmisen työtoiminta, käyttäytyminen ja geneettiset muutokset tukivat toisiaan, edellinen muodosti sosiaalisesti periytyvänä vaatimukset jälkimmäiselle työn takia paljon enemmän kuin aikaisemmin. Kun pystykäyntiin oli parannuttava, sellaiset geneettiset muutokset pääsivät voitolle, jotka paransivat ihmisen pystykäyntiä. Kun ihmisten tarve viestittämiseen tuli tärkeäksi, sellaiset geneettiset muutokset pääsivät voitolle, jotka edistivät ihmisen äänen tuottamista ja puhetoimintoja kuten kurkunpään lasku alaspäin. Ja kun tämä kaikki vaati parempia ja suurempia aivoja, geenimuutokset tekivät senkin mahdolliseksi.

Ihmisen kehityksen myötä eteen tuli vaihe, että ihmisen yhteiskunnallinen kehitys ohitti nopeudessaan valtavasti geeneissä tapahtuvan kehityksen.

Yhteiskunnallinen kehitys siis lähes poisti geeneihin perustuvan kehityksen merkityksen. Lisäksi se teki joistakin ennen negatiivista mutaatioista positiivisia, sellaista joissa vain katoaa jokin geneettinen käyttäytymismalli asioissa, josta yhteiskunta selviytyy paremmin kuin iluontoö. Geneettinen kehitys on vallinnut maailmassa miljardeja vuosia. Se on olennainen osa elämää. Geneettinen kehitys jopa tapahtuu tietyllä nopeudella, josta voidaan päätellä, kuinka kauan sitten lajit ovat erkaantuneet toisistaan. Ihmisen osalta tämä ei merkitse sitä, että geenimuutokset merkitsisivät ihmisen muutosta ihmisenä, koska työ ja kulttuurivaikutukset edelleenkin ovat ihmisen osalta olennainen ja määräävä tekijä.

Sokea kanakin saattaa löytää jyvän

Joitakin hyviä huomioita kirja kuitenkin sisältää i sokea kanakin löytää joskus jyvän. Hänen maantiedettä ja ihmisen kulttuurikehitystä koskevat huomionsa kyllä toimivat. Esim. hän kiinnittää huomionsa Euraasian ja Amerikan erilaisuuteen; Eurooppa ja Aasia ovat äivakasuorassaö, itä-länsisuunnassa. Sensijaan Pohjois- ja Etelä-Amerikka ovat äpystysuorassaö, pohjois-etelä-suunnassa. Kaikki kasvilajikkeet levittäytyvät helposti samojen leveysasteiden puitteissa idästä länteen ja päinvastoin. Sensijaan pituuspiirien mukaan etelästä pohjoiseen ja päinvastoin levittäytymien vaatii aina uusien lajikkeiden syntymistä. Lisäksi hän toteaa aivan oikein, että suurten vetojhtien kesyttäminen

Euroopan ja Aasian alueilla paransi maanviljelyksen mahdollisuuksia ja siten ihmisen kulttuurikehitystä. Uudessa Guineassa taas ei ollut isoja eläimiä kesytettäväksi ja siksi kehitys Uudessa Guineassa jäi Euroopasta jälkeen.

Kun Diamond yrittää selvittää ihmisen puhekielen syntymistä, hänen järkeilynsä jää valovuosien päähän parhaista marxilaisista teorioista. Hän ei pääse käsitteiden syntymiseen saakka ollenkaan. Hän olettaa Noam Chomskya mukaillen, että ainakin kieliooppi on ihmisessä geneettisesti määrättyä. Hän ei ymmärrä lähteä siitä, että kieli on objektiivisen todellisuuden heijastumaa ja että jokaisella kielen käsitteellä on lähtökohtansa objektiivisessa todellisuudessa. Ei myöskään kieliooppia pidä etsiä geenien kautta, se syntyy luonnostaan ihmisen sosiaalisessa vuorovaikutuksessa. Diamond perustelee käsityksiään ihmislapsen nopealla kehityksellä. Hän pitää ihmeenä, kuinka 5-vuotias englantilainen lapsi osaa paremmin englantia, kuin mitä moni ei-englantilainen 20 vuoden opiskelun jälkeen. Ihmislapsi syntyy avuttomana, mutta siitä syystä sen onkin kehityttävä nopeasti, eikä tällä ole mitään tekemistä kieliooppien kanssa. Vaikka ihminen kehittyikin nopeasti, kehitys vie kuitenkin kauan i vielä parikymppisinä suuri osa ihmisistä on vielä täysin raakileita.

USA-lainen elämäntapakoko osa ihmisen perusuuntuotoä ?

Diamondin kirjan loppupäätös viimeistään osoittaa, ettei hän ole päässyt puusta pitkään. Hän erittelee ihmisen peruspäitiksi - perusuunteeseen kuuluviksi - ihmisen kyvyn käyttää työkaluja, ja ihmisen puhekielen, mitkä varmasti ovatkin ihmisen oleellisia tunteimerkkejä. Sen lisäksi hän liittää ihmisen perusuunteeseen taipumuksen huumaiden käyttöön ja taipumuksen massamurhiin.

Marxilaisuus kieltää koko käsityksen ihmisen perusuunteesta ja selittää käyttäytymisen ihmisen yhteiskunnallisten vuorovaikutussuhteiden kautta. Ihminen ei ole ihminen ellei hän ole kasvanut yhteiskunnassa, vaan harvinaisen avuton ämonivammainen simpanssi. Diamondin osalta näyttää siltä, että hän on liittänyt ihmisen perusuunteeseen koko sen amerikalaisen maailman, minkä hän näkee ympärillään. Ihme, ettei hän liitä ihmisen perusuunteeseen kuuluvaksi myös hampurilaisen syömistä McDonaldsin pikaruokalassa.

Diamondin kirja kannattaa kuitenkin lukea ja siivellöidä siitä käytettävissä oleva aines omaan käyttöön kuten juuri tuo maantieteen vaikutus ihmisen kulttuurikehitykseen.

Reijo Katajaranta
Risto Koivula

Ajattelun biokemiallinen mekanismi on selviämässä

Risto Koivula

Kansan ääni on seurannut nykyajan muotitieteen aivotutkimuksen etenemistä painottaen niin tieteen tekemiseen kuin siitä vedettyihin johtopäätöksiinkin aina liittyviä ideologioita ja filosofisia puolia. Sellaiset ovat mm. välttämättömiä todellisuutta koskevien mahdollisimman adekvaattien hypoteesien esittämiseksi testattavaksi. Ja kaikki tieteenalat vuorovaikuttavat keskenään tieteenfilosofian kautta mm. ns. yleiskäsitteiden määritelmiä koskien.

Esimerkki filosofisesta ongelmasta, jota voi kannattaa pohtia tätä juttua lukiessa, on, että aivot mieleenpalautettavissa oleva ajatus olemassa aivoissa silloinkin, kun sitä ei ajattele? Ja vastaus tähän vaikuttaa siihen, miten käsite "ajatus" pitäisi määritellä: mitä se on, ja mitä se taas ei ole! Kaikista, oikeista ja väärästä tutkimustuloksista vedetään myös aina esimerkiksi teknologisia sovelluksia ja politiikkaa koskevia johtopäätöksiä. Vaikka tiede onkin objektiivisten faktojen ja teorioiden muodostamista todellisuudesta, ideologien ja filosofien puolen olemassaolon kiistäminen olisi huijausta. On siis parempi, että ideologia on julkilausuttu, kuin että se olisi näkäläinen ja siten erittäin vaikeasti tieteellisesti kritisoidavissa. Ideologian myötä tietoon liittyy myös luokaluonne, aivan erityisesti ihmis- ja yhteiskuntatieteissä. Olemme epäilleet yksinkertaistettuja johtopäätöksiä uusista havainnoista, ja osoittaneet, miten aina välillä jossakin yritetään hinohtaa esimerkiksi sadan vuoden aikaisemmat, vähintään yhtä objektiiviset havainnot vain joitakin uusia tulkittavaksi.¹

Aivot koostuvat vahvasti yksinkertaisten kolmenlaisista soluista: neuroneista² (jotka on usein harhaanjohtavasti suomennettu vain näivosoluiksi) yhdistävine signaalien viejä- ja tuojaharakkeineen eli aksoneineen ja dendrititeineen, ns. **gliasoluista³** (jotka niin ikään harhaanjohtavasti suomennetaan tavallisesti ääsväsoluiksi, ikään ne taas eivät lainkaan olisi aivosoluja) sekä **sidekudossoluista** (jotka muodostavat tukirakenteita ja korjaavat vaurioita).

Gliasolut muodostavat neuronien haarakkeiden aksonein ja dendriittien ympärille ns. hermotupen, jota nimitetään sen pääasiallisen materiaalin mukaan myös myeliinitupeksi. Myeliinipupet osoittautuvat olevan kerroksellisia siten, että kunkin myeliinikerroksen äärellä on glykosaminoglykaani-sokereista muodostuva hermotuppi-verkko (perineuronal net).⁵ Myeliinikerros antaa sen peittämälle neuroninmäselle luonteomaisen vaaleanharmaan värin (white matter), kun se ilman tätä päällystystä on tummanharmaa (grey). Tämä päällyste muodostuu esimerkiksi ajattelusta vastaavilla aivokuoren alueilla vasta- ja nimenomaan oppimisen myötä, kuten USA:aisen Institute of Child Health and Human Development -tutkimuslaitoksen Nervous System Development and

Plasticity -osaston johtajan R. Douglas Fieldsin¹⁰ artikkeli **White Matter Matters⁶** Scientific American 3/2008-tiedelehdessä todistaa. Fieldsin tulokset perustuvat uudelle magneettiresonanssiperustaiselle aivokuvausmenetelmälle **diffuusiointensiteetikuvausmenetelmälle** (diffusion tensor imaging, DTI), jolla pystytään ensi kertaa kuvaamaan myös neuronien välistä toimintaa. Nämä menetelmät ovat nyt osoittaneet aivoharhaanaineen aktiivisen roolin ns. korkeammissa hermotuiminoissa.

Informaation talletusmekanismin perustana oleva fysikaalinen ilmiö on, että myeliinitupen paksuus (kerrosluku) määrää aksonein tai dendriittien sähköimpulssienjohtavuuden. Se voi olla tupeutamaan synapsiin nähden satakertainen optimipaksuudella, jolloin synapsi/aksoni on 60% koko ilangan halkaisijasta. Vaihtoehtoisista reiteistä sähköimpulssi nälitsee, sen jonka johtavuus on paras. Ja koska aivosolut reagoivat noihin impulsseihin, nopein impulssi myös vaikuttaa parhaiten. Jos yhä lisätään eristerokkoja ohi optimin, niin taas impulssin kulku hidastuu, ja impulssi nälitsee helpommin jonkin muun tien. Myeliinikaava muodostavat **oligodendrosyytti-gliasolut³** reagoivat tässä toiminnassaan vain aksonein/synapsin läpisevien sähköimpulssien määrään, sekä jo olevien kerrosten määrään, ilmeisen riippumatta siitä, millä aivokuoren alueella ollaan, tai (varsinkin!) mitä signaalit nälitäävat, eli millaiset aistimukset tai muut mieleenpalautukset niitä ovat aiheuttaneet. Tietysti myös jokin laajempi aivoalueen tila (esimerkiksi uni/valve) voi periaatteessa myös vaikuttaa asiaan. Tällaiseen ehdollistumiseen sisältyy **aktiivisen poisoppimisen mahdollisuus** paksuntamalla edelleen myeliinituppea ohi optimin (esimerkiksi nälitämällä ongelmaa mielessään sen nälittämiseksi!).

Enetuudestaan tiedetään, että niin kauan kuin synapseilla ja aksoneilla ei ole riittävän paksua myeliinituppea, ne pyrkivät muodostamaan satunnaisesti muodostuvien okaiden (spine) kautta uusia yhteyksiä muihin neuroneihin ja sitä kautta periaatteessa kaikkialle aivoihin.⁷ Nuo yhteydet kuitenkin myös katoavat, jos niitä ei käytetä. Tällä tavalla alueet spesialisoituvat, ärtäpeettomat alueet nälitsivät käyttöö, mihin jo tapahtunut aivoharhaantuminen vaikuttaa estävästi. Vahvasti myelinisoituneet yhteydet voivat kuitenkin taantua, jos niitä ei käytetä. Tätäkin on joskus pidetty sellaisenaan ehdollistumismekanismina, mutta tämä on yhteyskseen sähköjohtavuusien muutoksille perustuvan mekanismin kattavuuden ja moitteettoman toiminnan edellytys. Tähän asti on usein aksiomaattisesti oletettu ilman todellisia perusteita, että gliasoluilla ei olisi aktiivista roolia neuraalisten informaatioprosessien muodostumisessa. Tuo perusteeton taustaoletus on ollut erityisen ilmeinen äpeilisuolohölmöilyjen⁸ yhteydessä. Tuota oletusta vastaanikin on kuitenkin kertynyt evidenssiä jo aikaisemminkin:

1. On tiedetty aivoaineen harmaantumisen yhteys oppimiseen. Jos jostakin erityisestä syystä esimerkiksi otsalohkon alueella ei oppimista tapahdu (vaikka varsinainen vika ei olisi siinä), ei tapahtu neuronien yhteyksien harmaantumistakaan. Ei vain ole tiedetty, onko se passiivinen seuraus vai mekanismin osa.

2. On ollut tunnettua, että jos glykosaminoglykaanit hajotetaan kemiallisesti aivoalueella, niin siihen liittyy oppitu informaatio katoaa.⁴ Ja mikä vieläkin kummallisempaa: kudos ei kuitenkaan vaurioidu pysyvästi, vaan kadonneen informaation tilalle voidaan oppia uutta vaikka kyseessä olisi tavanomaisen kehityksen ns. oppimisikkunansa ajat sitten ohittanut käyttäytymisjärjestelmän rakenteellisenkin tieto. Kun glykosaminoglykaanit hajotetaan, niin ilmeisesti myeliinikerrokset sekoittuvat, ja on ikään kuin yksi kerros, vaikka se olisi tavallista paksempi. Eli glykosaminoglykaaniverkko näyttäisi todellakin olevan eriste, kuten Bruce

Caterson otaksuu⁴ eikä äisilöite, kuten myös on otaksuttu.

3. Kokonaan uusien yhteyksien muodostuminen ei ole palautuva oppimismuoto, kuten pavlovilainen ehdollistuminen vaatii, niin klassinen (oppitu ärsyke synnyttävään reaktioon) kuin perustärkeä **intrumentaalinenkin ehdollistuminen⁹, jossa sekä laukaiseva aistinärsyke että elimistön toiminnallinen reaktio ovat kokonaisuudessaan oppittuja.** Juuri instrumentaalisten ehdollisten refleksien olemassaolo itessään on kuitenkin todiste ihmisen ja eläinten ns. korkeampien eli **ehdollistumishermotoimintojen sidonaisuutta vastaan ja neuronien ja muuhunkaan geneettiseen rakenteeseen sisällöllisesti.** Näihin ei liity luontaista fysiologista palkintoa (esimerkiksi positiivista emotioita, eikä myöskään sellaista rangastusta) kuten yleensä klassisiin ehdollisiin refleksihin, vaan refleksin palkitsevuus muodostuu täysin välillisesti siihen koodatun toiminnan ulkoisen tuloksen mahdollisuutena palvelua jota-

kin tarpeentyydytystä.

Ihmisen korkeimmat psyykkiset toiminnot (ajattelu, tahto, tietoisuus) rakentuvat konventionaalisten merkkijärjestelmien kuten erityisesti kielen välityksellä olemuksellisesti instrumentaalisille eivätkä klassisille ehdollisille refleksille, joilla jälkimmäisillä olisi geneettinen kytkentä reaktio-osaltaan. Konventionaaliset äsovitut merkit eivät ole meidän geneesissämme, ne eivät tule sieltä, eivätkä ne myöskään mene sinne millään keinolla, darwinilaisella eivätkä nylsenkolaisella.⁹

Sellaisen hieman (äharmitto)massaa mielessä¹⁰ ähuuhaa-aivotutkimuksen puolustukseksi on vielä todettava, että yhtenä uuteen aivokuoren toimintateoriaan johtaneista vinkeistä oli havainto Albert Einsteinin aivojen ainoasta erikoisuudesta ätavallisiin¹¹ verraten: ärasvasolujen¹² poikkeuksellisen suuresta konsentraatiosta tietyllä ajattelualueella¹¹

Viitteet

- <http://www.euvkr.com/5-2004.html>
- <http://fi.wikipedia.org/wiki/Neuron>
- <http://fi.wikipedia.org/wiki/Gliasolu>
- <http://www.vapaa-ajattelijat.fi/keskustelu/read.php?5,14549,22353#msg-22353>
- <http://www.sciam.com/article.cfm?id=white-matter-matters>
- Artikkelin tekstiosaa ohi lehden nettisivujen salasanojen löytyy lähteestä <http://www.tiede.fi/keskustelu/viewtopic.php?f=12&t=13269&start=940>
- http://en.wikipedia.org/wiki/Dendritic_spine
- <http://www.vapaa-ajattelijat.fi/keskustelu/read.php?5,14549,14549#msg-14549>
- <http://www.nichd.nih.gov/>
- http://neuroscience.nih.gov/Lab.asp?Org_ID=274
- <http://www.tiede.fi/keskustelu/viewtopic.php?f=12&t=13269&st=0&sk=t&sd=a&start=946>

Vieraita Korean Demokraattisesta tasavallasta

Kuvassa vieraat, keellä rouva Hong Song Ok, vasemmalla Ryu Sung Rim ja oikealla tulkina toiminut Jong Un A.

Korean Demokraattisen Kansantasavallan Ulkomaan Kulttuurisuhteiden komitean valtuuskunta vieraili Helsingissä 23. - 25. elokuuta Suomi-Korea-seuran vieraina.

Kolmihenkinen valtuuskuntaa johti Korea-Suomi-Seuran varapuheenjohtaja ja maan Korkeimman

Kansankokouksen jäsen rouva **Hong Song Ok**. Mukana olivat myös Ulkomaan kulttuurisuhteiden komitean Euroopan osaston päällikkö **Ryu Sung Rim** ja komitean virkailija neiti **Jong Un A**.

Valtuuskunta osallistui 23. elokuuta Helsingissä Hermannin ker-

holla Suomi-Korea-seuran järjestämään seminaariin KDKT:n perustamisen 60. vuosipäivän kunniaksi ja tapasi suomalaisia Korean ystäviä.

Vieraat saivat vastata useisiin yleisökysymyksiin koskien KDKT:n maatalouden ja teollisuuden kehitystä, USA:n ja KDKT:n suhteiden tämänhetkistä tilaa sekä Koreoiden jälleenyhdistymisprosessia.

Vierailun aikana he myös kävivät keskustelua Suomi-Korea-seuran, Kommunistien Liiton, Suomen Työväenpuolueen, Kominformin ja Suomen Juche-aatteen opintoyhdistyksen edustajien kanssa.

Suomesta valtuuskunta jatkoi matkaansa Ruotsiin, jossa he osallistuivat Pohjoismaiseen Korea-seminariin sekä Tanskaan, jossa he tapasivat paikallisia Korean ystäviä.

KÄ/AS

Eikä mekaniikkaa

...jatkoa sivulta 13

Typpö puhuu paljon sivistyneistöstä ja erottaa sen työväenluokasta. Minun mielestäni tällaista jakoa tänään ei voi tehdä. Lisä-arvoa tuottavan ja tuotantovälineitä omistamattoman palkkatyöläisen tulee omata tänään korkeat tiedot, voidakseen myydä työvoimaansa. Kapitalisti tarvitsee korkeasti koulutettua työläistä. Koulutuksen määrä ei ole se, joka millään tavalla määrää ihmisen luokkaa-asemaa. Sen määrää edelleenkin ihmisen suhde

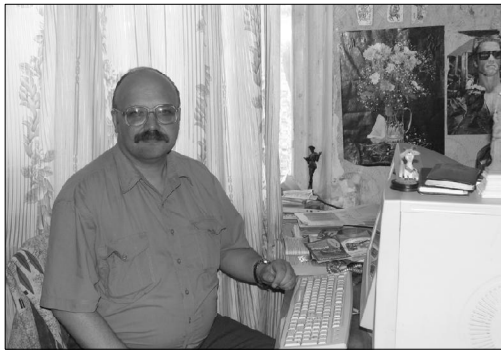
tuotantovälineisiin ja koulututtunut ihminen kuuluu tänään pääsääntöisesti työväenluokkaan. Sivistyksen taso tulee korkeintaan esiin siinä, että suurituloiset kapitalistiluokkaan kuuluvat ihmiset voivat ehkä hankkia korkeampaa koulutusta, mutta suhde tuotantovälineisiin määrää heidänkin luokka-asemansa kapitalisteina, ei heidän sivistyksensä.

Luokkataistelussa tietoisuuden kasvu on aivan välttämätön. Koululaitos ei kuitenkaan anna hetkään

kaikkea sitä tietoa, mitä me luokkataistelussa tarvitsemme. Sen tiedon voi antaa vain itse työväenluokka ja sen organisaatiot. Mutta yhteiskunta antaa kyllä sen perustiedon, jolla me kykenemme omaksumaan sen luokkatiedon, jota kapitalistisen yhteiskunnan koululaitos meille ei koskaan anna. Tässä mielessä voimme vain tukea Typön esittämää koulureformia.

Heikki Männikkö

Viiden päivän sota

Sergey Skvortsov työpyötyksensä ääressä Moskovassa asunnossaan.

Olympiakisojen avajaispäivänä Georgian armeijan joukot tekivät hyökkäyksen yöllä Tshinvaliin Etelä-Ossetian pääkaupunkiin. Vain muutamia tunteja ennen hyökkäystä i luultavasti vihollisen valpouden häiritsemiseksi i Saakashvili oli julkisesti julistanut yksipuolisen tulitauon ja kaikenlaisen voimankäytön lopettamisen.

Hyökkäyksen alussa operaatio johti joihinkin menestyksiin i georgialaiset onnistuvat valtaamaan osan Tshinvalia i mutta kahdessa päivässä Venäjän vakituiset joukot tulivat kaupunkiin ja tämä muutti dramaattisesti tilanteen, kun enemmän tai vähemmän suorituskykyiset georgian joukot tulivat tuhoiksi. Georgian suuresti ylistetyt joukot pakenevat takaisin Georgian jättäen aseensa ja kaikki varusteensa venäläisille. Ilman mitään vastarintaa Venäjän joukot etenivät muutamien kymmenien kilometrien päähän Georgian pääkaupungista Tbilisistä. Virallisesti heidän tehtävänä oli tuhota Georgian sotilastukikohdat, epävirallisesti heidän tehtävänä luultavasti oli osoittaa Georgian hallinnolle ja kansalle, että Georgia oli hävinnyt sodan. Georgian presidentti Saakashviliin soteaseikkailu oli perusteellisesti epäonnistunut ja sen seuraukset olivat hyvin vakavat, ei vain hänen itsensä osalta.

Mihin sitten Georgian jouhto luotti? Tosiasissa USA ei ollut antanut hyväksyntää hyökkäykselle eikä Saakashvili voinut luottaa pääliittolaisensa apuun. Realististen voimasuhteiden mukaan tällainen hyökkäys normaalissa järjestyksessä oli tuomittu jo alusta lähtien epäonnistumaan. Enintään Tbilisi saattoi kuvitella Tshinvalin väliaikaista valtausta, josta kuitenkin olisi sissisodan jälkeen jouduttu luopumaan. Kuitenkin tämä olisi riittänyt Saakashviliille i hänen olisi vain täytyntä pitää hallussaan Tshinvali joulukuuhun asti, jolloin Georgian Nato-jäsenyys olisi selvinnyt.

Tosiasissa Georgian presidentti ylläri pahasti Georgian armeijan taistelukyvyyn. Ilmeisesti Saakashvili luuloteli naiivisti, että kun yhdysvaltalaiset kouluttajat (heidän mielestään maailman voimakkaimman armeijan edustajat) olivat kouluttaneet Georgian joukkoja myös he tulisivat käytännössä voittamattomiksi. Georgian jouhto ei kuitenkaan ottanut huomioon, että Venäjän armeijalla oli laaja

sotakokemus Tshetsheniasta eikä Georgialla ollut vastaavaa kokemusta ollenkaan. Se merkitsi tappioita sekä Abhasiassa että Etelä-Ossetiassa. Tuloksena oli, ettei Georgian armeija pystynyt puolustautumaan montaakaan tuntia, eikä se ollut saanut edes miehittyä kaupunkia, joita puolusti vain kourallinen rauhan- turvaajia ja osseetialaisia joukkoja.

Saakashvili teki vielä yhden virhearvion. Hän luuli i samoin kuin monet lännessä - , että Putin on edelleenkin numero yksi Venäjällä. Hän kuvitteli mielessään, että kun muutamia vuosia sitten Moskova antoi periksi hänelle antaessaan hänelle Adsharianin autonomian hallinnan, Venäjän armeija tuskin tulisi puuttumaan konfliktiin. Tässä hän laski väärin.

Puutteistaan ja heikkouksistaan huolimatta Venäjän armeija osoitti, että se edelleenkin osaa asiansa. Tshetshenian sotaa kritisoidessaan läntiset tarkkailijat eivät huomaa, että sodan molemmat osapuolet oli koulutettu Neuvostoliiton armeijassa, jonka taistelukyky oli monin verroin parempi kuin yhdenkään Nato-armeijan. Nyt tässä konfliktissa, jossa Naton kouluttajat olivat opastaneet Georgian armeijaa jo useita vuosia, tulos oli täysin erilainen i muutamassa tunnissa georgialaiset luikkivat tiensä. Varmastikaan nämä kouluttajat eivät ole ihmeiden tekijöitä. He työskentelevät niiden sotilaiden parissa, mitä heillä on käytettävissään. Päinvastoin paljastuu, etteivät nämä kovasti mainostetut Nato-standardit olekaan kummoisia.

Kuitenkaan Venäjän armeija ei tarvitse lisää voittoja, sitä ei tarvitse vertailla vakavasti otettaviin vastustajiin, vaikka Jeltsinin ja Putinin aikakaudella Venäjän armeija heikentyikin merkittävästi.

Voittaminen sodassa on kuitenkin vasta puoli voittoa, sotilaalliset saavutukset on osattava muuttaa poliittisiksi ja strategisiksi menestyksiksi. Vaikka tilanne elää ja muuttuu jatkuvasti, eikä vähiten Venäjän johdon vähemmän onnistuneista ratkaisuista johtuen, jo nyt on mahdollista tuoda esiin joitakin tuloksia.

Aivan ensimmäiseksi on tarpeellista kertoa, mitä Georgian kansa on saavuttanut. Tällä presidentti Saakashviliin operaatiolla tulee olemaan hyvin syvät vaikut

tukset maan johtoon. Vaikka tämä väkivaltainen nMishaõ onkin länsivaltojen tukema, hänen poliittinen uransa tulee loppumaan nopeasti i Washington ei tule antamaan anteeksi tällaista luvutonta käyttäytymistä. Ulko- ja puolustuspolitiikan alueella hallitus on todella heikoilla. Venäjän tunnustus Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyydelle on poistanut vuosikymmeniksi kysymyksen niiden integroimisesta Georgian. Sotilaallisin keinoin ei saavuteta mitään eikä kukaan näiden alueiden asukkaista hyväksy Georgian toimia. Lisäksi Georgia on menettänyt alueet, joita se on kontrolloinut tähän asti.

Myös Georgia on nyt käytännössä ilman armeijaa, armeijan henkilöstön moraalii on perusteellisesti romahtanut, enemmän tai vähemmän tehokkaat armeijan yksiköt on tuhottu, suurin osa sotakalustosta on tuhottu tai se on Venäjän armeijan valtaamaa.

Venäjän tunnustus Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyydelle on aiheuttanut ankaria reaktioita lännessä. Monet (jopa aivan vilpittömät ihmiset) ovat nähneet sen Georgian alueiden valtauksena tai tällaisen valtauksen valmisteluna, vaikka esim. Abhasia ei halua olla osa Venäjää. Georgian autonomioiden tunnustaminen tapahtui liian hätäisesti. (Esim. USA:n valmistelemaa Kosovon tunnustamista valmisteltiin pitkään ja hakien tunnustukselle itäjoukkoja.) Kaikista huolimatta tunnustukselle oli riittävästi päteviä syitä.

Tosiasia on, että Abhasia ja Etelä-Ossetia eivät ole mitään separatistisia alueita. Kun Georgia erosi Neuvostoliitosta, voimassa oleva lainsäädäntö jätti tuolloin näille oikeuden erota Georgiasta, jos ne eivät halua jäädä osaksi sitä. Ne eivät käyttäneet tätä oikeutta. Vielä toinen merkittävä huomio i 90-luvun alussa Georgia poisti kaikki Neuvostoliiton lait, myös ne lait vuodelta 1921, kun neuvostovalta oli perustettu Georgian. Tällä tavoin Georgia on myös poistanut Abhasian ja Etelä-Ossetian liittämisen Georgian, joka tapahtui aikanaan Neuvostoliiton lakien mukaan. Niinpä tässä ei ole mitään suoraa yhteyttä Kosovon tilanteeseen, eikä ole mahdollista puhua mistään alueellisesta louk

kauksesta i Abhasia ja Etelä-Ossetia eivät ole koskaan olleetkaan osa itsenäistä Georgiaa.

Vaikka Baltian maat ja Puola ovat julkilausumissaan syyttäneet Venäjää imperialistisesta politiikasta, käytännössä juuri Georgia on harjoittanut ämini-imperialismia Abhasiaa ja Etelä-Ossetiaa kohtaan uhkaamalla niitä asevoimilla. Eikä Georgia ole vain uhkaillut. Miksi venäläiset rauhan- turvaajat olivat Etelä-Ossetiassa? Siksi, että 1990-luvulla Georgia hyökkäsi Etelä-Ossetiaan ja alkoi järjestää siellä massamittaisia etisiä puhdistuksia. Hyökkäykset on menestyksellisesti torjuttu ja konfliktin osapuolien erottamiseksi venäläiset rauhan- turvaajat tulivat paikalle. Sillä hetkellä ne enemminkin palvelivat Georgian etuja. Rauhan- turvaajat jopa pelastivat Georgian silloisen presidentin Edward Shevardnadzen abhaasi- joukkojen käsistä. Saakashviliin tultua valtaan kaikki muuttui, rauhan- turvaajien tehtäväksi tuli hänen toimiansa ehkäiseminen. Heti alusta alkaen nMishaõ alkoi etsiä sotilaallista ratkaisua asiaan kasvat- taen armeijansa varustelua ennätys- sellisellä tavalla kymmenker- taistamalla ne lyhyessä ajassa. Oikeastaan nyt tehty hyökkäystä Ossetiaan oli suunniteltu jo kah- desti aikaisemmin, mutta silloin Georgian johto oli hillinnyt e - USA, joka ilmeisesti ymmärsi, mihin tällainen seikkailu johtaa. Tällä kertaa Saakashvili ei totellut ja mitä seurasi? Georgian armeija on jälleen kunnostautunut ikohtuut- tomalla voimankäytöllä, josta länsi nyt syyttää Venäjää. Erityisesti Georgian armeija tulitti Tshinvalia Stalinin uruilla i ja tämä asehan ei erityisesti valikoi kohdettuaan. Viralliset luvut hyökkäyksen uhri- luvusta ovat luultavasti ylimitoi- tettu, mutta joka tapauksessa kyse on sadoista uhreista, rauhan- omaisista asukkaista, joka tekee lähes prosentin pienen maan koko asukasluvusta. Ja nämä uhrit vain kahdessa päivässä! Georgian ar- meija teki todellisia hirmutöitä asukkaille, ihmisiä ammuttiin, ajettiin tankeilla yli jne.

Mitä sitten tulee tähän ter- miin ikohtuuton voimankäyt- töö, mistä länsi syyttää Venäjää. Länsipropaganda pitää i seipin- taisesti kiinni syytteestä, että Venäjä hyökkäsi Georgian ja että

Venäjä oli miehittämässä Georgiaa. Tiedotusvälineet ovat kenties unohtaneet kuka hyökkäsi kenenkin kimppuun. Mutta se selkää, että Georgia oli koko sodan alkuun- panija, tunnustetaan USA:ssakin. Myös se tunnustetaan, että venäläis- sillä rauhan- turvaajilla oli oikeus olla Etelä-Ossetiassa. Myös länsi- propaganda sanoo, että Ossetian rajojen sisällä Venäjän joukoilla oli lupa taistella, mutta ei Georgian puolella rajaa. Kuitenkaan sodissa ei yksinkertaisesti noin vain tapah- du. Historiassa ei ole esimerkkejä, että sotatilanteessa ei olisi menty vihollisen alueelle, kun tehtävän toteuttaminen ja oma turvallisuus sitä vaatii.

USA:n osalta väite on erityi- sen tekopyhä, kun ottaa huo- mioon heidän käyttöksensä eri konflikteissa, esim. Kosovon tapauksessa he pommittivat Bel- gradia, joka sijaitsee satojen kilo- metrien päässä konfliktin alueelta.

On liian aikaista puhua mis- tään uudesta kylmästä sodas- ta ja muista lännen sanktioista i Eurooppa ei ole niistä kiinnostunut. Bushin aikakaudelle on tulossa loppu ja hänen mielipiteensä painavat vähemmän ja vähemmän. Jos McCain tulee valtaan, kova vastakkainasettelu Venäjää vastaan tapahtuu Georgiasta huolimatta.

Niinpä jo entisen Neuvosto- liiton varjo saattoi olla riittävä torjumaan ikuumppaneitameö kävelemästä Venäjän yli. Kuitenkin pitkällä tähtäyksellä Venäjän ulko- poliittisen aseman elpyminen riippuu kaikissa suhteissa talouden kehityksestä ja maan puolus- tusvoimista, joiden tila nyt on surkea. Jos on mahdollista sanoa, niin nyt Venäjä on noussut polvi- taan ylös puolittaiseen pysty- asentoon.

Kuitenkin, on mahdollista sanoa, että USA:n ehdottoman yksinvaltainen rooli maailman politiikassa on viimeinkin ohi. Kuten Ranskan presidentti äsket- täin totesi: nykisinapaista maailmaa ei enää ole. Tähän arvioon on helppo yhtyä.

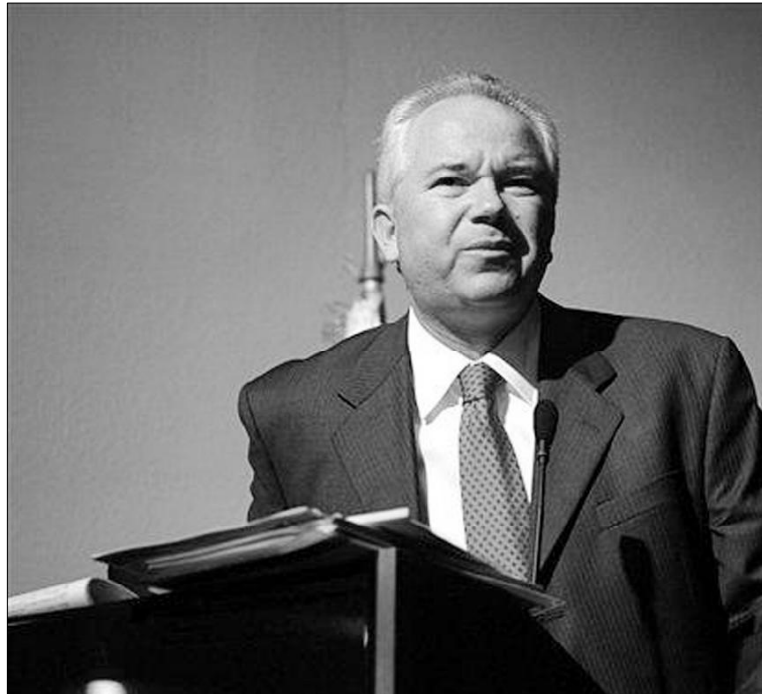
Sergey Skvortsov
NKP:n keskuskomitean
ensimmäinen sihteeri

Käännös englannista Reijo
Katajaranta

Tässä Venäjän ja Georgian (ent. Gruusian) rajalla sijaitsevala pioneerileirillä luki vielä 15 vuotta sitten nNeuvostoliitto Rauhan ja sosialismin tukio. Sodan aikana näiltä Kaukasian rinteiltä ajettiin voimalla ulos saksalaiset armeijoinen. Nyt sinne mielivät uudet valloittajat, Nato- ja sen liittolaiset.

Venezuelan öljy- ja energiaministeri Rafael Ramirez Correo socialismista Venezuelassa

Rafael Ramirez Correo tunnetaan Venezuelassa kunnioitettuna, pitkälänjan vallankumouksellisenä, joka osallistui jo 1960-luvulla Venezuelan vallankumouksellisen puolueen (PRV) riveissä aseelliseen sissitoimintaan maassaan. Hän on toiminut myöhemmin useamman radikaalin vasemmistopuolueen johtotehtävissä. Viime vuonna hänet valittiin yhdeksi Venezuelan yhdistyneen sosialistipuolueen (PSUV) varapuheenjohtajaksi. Hän on koulutukseltaan insinööri.

SOSIALISMI VENEZUELOSSA

Maassamme kysymys socialismista on hyvin monimutkainen. Siitä on keskusteltu paljon menneisyydessä ja nykyisin siitä keskustellaan vielä paljon enemmän, koska se on todella mahdollista. Meille on ollut aina selvää, ettei ole olemassa käsikirjoja tai pamfletteja, joita voitaisiin soveltaa omassa sosialistisessa projektissamme kohtauksemme lukuisiin teoreettisiin ja käytännön ongelmiin. Ei ole olemassa myöskään malleja tai vallankumouksia, jotka olisivat identtisiä toisilleen. Jokainen on oma ainutlaatuinen prosessi, jonka jokainen kansa kohtaa rakentaessaan sosialismia.

Venezuelan tilanne on todennäköisesti jopa mutkikkaampi kuin muualla, koska öljyteollisuus on synnyttänyt valtavan epämuodostuman talouden, yhteiskunnan ja kulttuurin piiriin. Porvariston ja imperialismin nappaamat öljytulot ovat meille suurempi ongelma kuin porvariston työlläisiltä varastama lisäarvo.

Kysymys öljytuloista on valtava ongelma, koska se lakaisee altaan yhteiskuntaluokkien muodostumisen. Venezuelassa ei ole olemassa minkään tyyppistä kansallista porvaristoa. Meillä elää rajallinen sektori ihmisiä, jotka hyötyvät öljytuloista. He kasvattavat sen myötä vaurauttaan ja valtaansa. He ovat kaapanneet öljytulot pankkien ja keinotellen avulla, mutta he eivät tuota yhtään mitään. Toisaalta meillä ei ole myöskään työväen-

luokkaa, josta voisimme tehdä johtavan yhteiskuntaluokan ja joka suorittaisi vallankumouksen.

Vanhoillinen työväenluokka

Che Guevaran esittämä ajatus siitä, kuinka muut yhteiskuntaluokat ottavat haltuunsa proletariatin ideologian, soveltuu meidän todellisuuteemme, koska me emme voi laskea kriittisen työväenluokan varaan. Paljolti päinvastoin. Venezuelan työväenluokka on käyttäytynyt useaan otteeseen hyvin taantumuksellisesti, koska se nauttii koko joukosta etuoikeuksia, joiden säilyttämiseksi se myös taistelee. Vallitsevassa tuotantomuodossa öljytuotteiden jättitulot eivät ole työläisten työn tai jalostamoiden ansiota, vaan ne johtuvat paremminkin luonnonvaroista ja öljyn maailmanmarkkinahinnasta. Jos raakaöljyn hinta kohoaa yli 130 dollariin barrelilta, se tuo maahamme varoja noin 11 miljardia dollaria.

Yhteenvetona voidaan todeta, että maassamme ei ole työläisiä eikä kansallista porvaristoa i ei yhtään mitään. Meillä on vain joukko ihmisiä, jotka elävät öljytuloilla. Heitä vastassaan on miljoonia miehiä ja naisia, jotka ovat syrjäytyneet tästä sektorista, ei ainoastaan taloudellisesti, vaan myös kulttuurillisesti ja kaikin tavoin. Meillä on vakava poissulkemisen ongelma. Mistä poissuljettu? Heidät on syrjäytetty öljyvarojen käytöstä! Tämän vuoksi puhuessamme vakavasti socialismista, meidän on välttämätöntä vahvistaa valtion asemaa. Valtio on kokonaisuus, joka voi kapasiteetillaan taata sen, että huikeille öljytuloilla on kontrolloitu ja yhteiskunnallisesti hyödyllinen

kohtalo.

Öljyvarojen toinen kohtalo

Lähimenneisyydessä Venezuela oli kapitalistinen valtio, joka oli suuntautunut käyttämään öljytulojaan voimistaakseen kansallista harvinaisuutta ja ylikansallisten yhtiöiden etuja. Tänäpä me olemme vallankumouksellinen valtio ja meidän hommamme on varmistaa, että öljytulomme kohdistuvat ensimmäiseksi yhteiskunnan hyväksi, koska meillä on jättäminen velka kansallemme. Öljytulojen täytyy auttaa meitä myös luomaan sellaisia taloudellisia ja tuotantollisia rakenteita, jotka myötävaikuttavat osaltaan vahvan perustan rakentamista sosialismille.

Me terävöitämme siirtymistä kohti valtion hallintaa tärkeimmillä tuotantoaloilla. Meillä on jo hallussamme raakaöljy, mikä on kaikkein tärkeintä. Öljytuloista 96 % jää maahan. Me olemme suorittaneet valtavia yhteiskunnallisia investointeja. Ihmiset eivät osanneet lukea ja kirjoittaa. He kuolivat köyhyyteen. Meillä on vielä paljon tehtävää sosiaalisella kentällä, mutta me etenemme taatusti.

Tällä hetkellä tähtäimessämme on laajentaa tuotantokapasiteettiamme. Me uskomme, että perustavanlaatuiset toimet Venezuelan talouden kehittämiseksi perusteluudessa, öljynjalostuksessa, teollisuuskapasiteetin luomisessa ja taloudellisen toiminnan aktivoimisessa jne. e. on oltava valtion kontrollissa, jotta todella voitaisiin alkaa rakentaa sosialismia. Vielä nyt tämä ei ole mahdollista, koska

tuotantovälineet ovat yksityisessä omistuksessa. Tarkoittaako tämä sitä, että me haluamme hallita koko tuotantoketjua. Ei! On olemassa myös toisarvoisia tehtäviä ja palveluita, joista emme ole kiinnostuneita. Meidän tavoitteemme on valtion johtoasema perusteluudessa, jotta voimme suunnitella taloutta. Saavutettuaamme tämän voisimme päättää, mitä tiettyjä tuotteita ja tavaroita tuotettaisiin kullekin erityiselle kohderyhmälle, jotta taattaisiin väestömme perustarpeista huolehtiminen.

Ei ole olemassa avarasydämiä oligarkkeja

Tällä hetkellä esimerkiksi, jos hallitus haluaa rakentaa asuntoja, sen on käytävä kauppaa sementin myyntiä kontrolloivien ylikansallisten yhtiöiden kanssa. Heillä on oma strategiansa, joka on päinvastainen kuin meillä. Jos me haluamme rakentaa sosialismia ja suoda väestöllemme asuntoja, meidän on omistettava sementtitehtaita, jonka vuoksi ne on kansallistettava. Jos Venezuelalla ei ole riittävästi talonrakennuksessa, vesijohtoverkoissa ja öljyteollisuudessa tarvittavaa terästä, koska ylikansalliset yhtiöt tuovat sitä meille, meidän on taattava, että saamme teräksemme. Jos haluamme turvata väestöllemme riittävän ravinnon, miten menettelemme, jos sen jakeluketju on Venezuelan oligarkkien käsissä. Kapitalistit ovat kapitalisteja. Jos he havaitsevat globaalin ravinnonlakeinotellun mahdolliseksi, he ovat kärkeäitä nappaamaan Venezuelan lapsilta maidon keinotellakseen sen hinnalla tai maissin tuottaakseen siitä biodieselä.

Venezuela tuo 90 % elintarvikkeistaan

Tällä hetkellä pyrimme saamaan hallintaamme ravintotuotannon tärkeimmät ja suurimmat perustekijät voidaksemme suunnitella taloudellista kehitystämme omien tarpeidemme mukaisesti. Tätä ei suoriteta globaalin kapitalismin logiikan mukaisesti. Useilla talouden lohkoilla kansallista porvaristoa ei ole edes olemassa. Tuomme esim. ulkoa 90 % elintarvikkeistamme. Suurtilojen hallussa on iso osa viljelysmaistamme. Maaparonit elävät öljytuloilla satojen tuhansien hehtaarien suurtiloillaan, joita he käyttävät lähinnä lomailuun, kalastukseen ja metsästykseen.

Kuten ymmärrätte, socialismin ongelma Venezuelassa kulkee käsi kädessä kansallisen kysymyksen i maan itsenäisyyden i kanssa. Me tarvitsemme perussuunnitelman, jonka mukaisesti luomme reunaehtot socialismin rakentamiselle. Jos öljyteollisuus, luonnonvarat ja niistä saatavat tulot eivät ole meidän käsissämme, vaikka meillä olisi käytössämme maailman kaikki hyvät ideat, me emme voisi edes yrittää rakentaa sosialismia. Mutta ne ovat nyt hallussamme.

Ihmisten kanssa, jotka elävät heikoissa olosuhteissa ilman koulutusta ja terveydenhuoltoa, emme voi edes ajatella rakentavamme sosialismia. Joudumme pohtimaan

myös socialistista jakelu- ja tuotantjärjestelmää sekä poliittisia rajoituksia. Nämä ovat hyvin tärkeitä kysymyksiä, koska socialismista on kosolti sekaannusta, ei ainoastaan meillä vaan myös muuallakin maailmassa. Monet vasemmistolaiset ovat jopa kieltäneet socialismin rakentamisen mahdollisuuden. Esittämämme socialismin tunnus poliittisena päämääränä, on suuri ohjelmallinen edistysaskel kaikista puutteistaan huolimatta. Edistysellinen ajattelu on jälleen kerran saanut alkunsa i nyt 21. vuosisadan socialismina.

Uudesta socialistisesta ajattelusta

Poliittista ajattelua ei voi rakentaa tyhjän päälle, se on pystytettävä muiden kokemusten i olivatpa ne onnistuneita tai vähemmän onnistuneita i luomalle perustalle. Tältä perustalta meidänkin on koottava uusi socialistinen ajattelumme.

Venezuelassa me käymme ratkaisevaa ja perustavaa taistelua pelastaaksemme itsenäisyytemme ja luonnonvaramme kansan käyttöön. Tähän taisteluun liittyy Venezuelan kansan oikeus päättää kohtalostaan ja tavoitteestaan siirtyä kohti sosialismia. Me olemme edenneet jo askeleita taloudessa.

On olennaista, että me luomme kestävästä taloudellisen perustan, joka pohjautuu kansan antamalle tuelle presidentti Chávezin tekemiä socialistisia esityksiä kohtaan. Jos emme ole huolellisia, voimme päätyä rakentamaan sosialismia kapitalismin sisälle. Yhteiskunnan rakenteet, jotka olivat jo olemassa ennen chavismia valtaantuloa, ovat yhä olemassa i useat kosmetiset toimet. Meidän pääasiallinen ongelmamme on ollut, kuinka hajotamme nämä rakenteet ja uudistamme niitä sekä joissain tapauksessa, kuinka pääsemme niistä eroon ja luomme niiden tilalle uutta.

Kamppailu socialismista kapitalismin sisällä on hyvin vaikeaa, koska kapitalistiset arvot ja suhteet ovat yhä voimassa. Ne painostavat meitä ja vaikuttavat meihin. Jos me teemme virheitä, ne jatkavat eloaan. Keskustelussa socialismista on huomioitava, että prosessi on vasta alussa ja siinä on oltava tiiviisti mukana.

Meille on kertynyt tärkeitä saavutuksia, mutta me olemme syyllistyneet myös useampaan kuin muutamaan virheeseen. Meidän vallankumouksemme täytyy olla kriittinen itseään kohtaan. Sen täytyy keskustella lojalluudesta yhteisissä toimissa, havaita ja analysoida, kuinka edetään paremmin ja nopeammin yhteistyössä tämän prosessin johtajan, presidentti Chávezin kanssa.ö

Rafael Ramirez, 21.6.2008
Punto Final
Lähde:
www.venezuelanalysis.com

Toimittanut: Matti Laitinen

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

AY-LIIKKEENALENNUSTILASTA

Muutamia vuosia sitten toistettiin usein mantraa -miljoonajäseninen SAK on työläisten tuki ja turva pahassa maailmassa. Tällä hetkellä SAK on kuitenkin pelkkä paperitikeri vailla voimaa ja mikä pahinta edes halua voiman käyttöön ei ole. SAK:n korruptoitunut johto on vain huolissaan, ettei vaan jouduta hakaukseen porvarihallituksen tai työnantajien kanssa.

SAK:n ja muutamien ammattiliittojen toimetomuuksien ovat jäsenet alkaneet tympääntyä. Metalliliitto teki vuosien ajan sopimuskausien huonoimmat sopimukset päänavajana tarkoituksena ilmeisesti painostaa muut liittot myös ala-arvoisten sopimusten tekijöiksi.

Jäsenistö Metalliliitossa kyllästyi lopuksi Vuoremaan sooloiluun ja antoi hänelle lopputilin.

Tänä vuonna Paperiliitto teki vielä Metalliaikin huonomman sopimuksen. Ilmeisesti paperipatruunat ennakoivat oikein vuoden 2005 työsulun tulokset. Paperintekijöistä tuli nöyriä poikia ja tyttöjä.

Paperin ammattiosastoissa on suuria eroja edunvalvonnessa.

Tämä on todettu nykyisen irtisanomisbuumin aikana. Kun Summan tehdas lopetettiin siellä porukan valtasi heti apatia. Minkäänlaista taistelutahtoa ei ilmennyt. Toisin kävi Kemijärvellä. Siellä väki taistelee työpaikkojensa puolesta kaikin käytettävissä olevin keinoin ja he ovat myös saaneet kansalaisten enemmistön sympatiat puolelleen.

Jos SAK:n johto olisi halunnut ei Summaa eikä Kemijärveä olisi lopetettu. Olisi vain tarvinnut ilmoittaa Suomen olevan viikon yleislakossa, jos tehtaata lopetetaan.

Yleislakko on sananakin kahistus erälle ay-pampuille, vaikka vain sillä saataisiin jotain tuloksia aikaan työläisten puolustustais-telussa.

Meille eläkeläisille ei ay-liike ole koskaan mitään luvannutkaan, ei maksamattomilla jäsenillä ole oikeuksia.

**Reino Welling
Jämsänkoski**

YLE päästeli olympiakisojen varjolla kiinanvastaista propagandaa

Aamulla 10.08 YLE:n Radio Suomen toimittajat (kaksi miestä) paapattivat Maon mausoleumilla 70 miljoonasta Maon tappamasta kiinalaisesta, vaikka kyseessä on SUOMEN TILASTOKESKUKSEN kokooneittämä järjetön uutissankka.

En Suomen tilastokeskus tehtaale omia kansanmurhia. Tilastokeskuksen nkommunismien uhrut ovat nsyntymättä jääneitä kun nkormeiksi otetaan 50-luvun erittäin poikkeuksellisen suuri syntyvyys, 3% vuodessa, ja pienin, erittäin poikkeuksellinen kuolleisuus, 1% vuodessa! 50-luvulla siis Kiinan kansantasavallassa syntyi kolme kertaa niin paljon ihmisiä kuin kuoli. Tuolloin Kiinan kansantasavalta ei noudattanut mitään erityistä nmaolaista politiikkaa, joka alkoi 80-luvusta harppauksesta, ja myös loppui siihen, vaan maa oli sosialististen valtioiden yhteisön jäsen.

En Kun 1949 kommunistinen puolue tuli valtaan, uskottiin Kiinassakin, kuten monissa muissakin maissa, että väestönkasvu kiihdyttää taloudellista toimintaa. Vuonna 1958 aloitettu talouden kohentaminen

Suurella harppauksella tyrehtyi taloudelliseen lamaan, jonka seu-

rauksena Kiinassa koettiin nykyhistorian pahin nälänhätä. Nälähädän seurauksena kuoli noin 30 miljoonaa ihmistä ja on arvioitu, että sama määrä lapsia jäi synty-mättä. Väestökatastrofin jäljet näkyvät vieläkin Kiinan ikäpyramidissa.

Eli ne 70 miljoonaa uhrina koostuivat jokuinkin kokonaan jo älyttömällä nkaskentamenetelmällä saaduista nsYNTYMÄTÄ JÄÄNEISTÄÖ!!

Sis 70 miljoonassa on Suomen

Tilastokeskuksen omatkin tiedot tarkkaan lukien 70 miljoonaa syntymättä jäänyttä. TOKI jonkin aikaa noudatetun yhden lapsen politiikan (jota sovellettiin vain han-kiinalaisiin, ei kansallisiin vähemmistöihin) nimenomainen tarkoituksin oli, että syntyi paljon vähemmän kuin 1950-luvulla... Ko. politiikka ei tietenkään ole tarkoitettu ikuseksi, väestömäärän pysyvyys edellyttää 2.1 lasta per nainen...)

**Risto Koivula, DI,
Tampere**

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15e.

- ☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 e
- ☐ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi	Etu nimi
----------	----------

Lähiosoite	Postinumero ja -paikka
------------	------------------------

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

EU on uhka työläinsäädännölle

Professori Sören Wibe lähti ovet pukkuen Ruotsin Sosiaalidemokraattisesta Puolueesta. Syynä oli, että EU on uhka työläinsäädännölle.

Dagens Nyheter kertoi mielipidepalstalla keväällä, että johtavia demarien EU-kriitikkoja jätti puoluejäsenkirjan tiskiön. Olen henkilökohtaisesti tavannut hänet ja olen vakuuttunut, että hän rehellisesti pyrki kokoamaan EU-vastustajia torjunta-taisteluun EU:ta vastaan. Käänsin tämän artikkelin nProletäristä.

Wibe on ollut noin 25 vuotta SAP:n jäsen. Hän on 10 vuotta johtanut järjestöä ja nyt on sitten mitta täyttynyt. Njätän puheenjohtajuuden ja samalla koko SAP:n.

Wiben mukaan kyseessä ei ollut mikään päähänpistö. nKun pääministeri lokakuussa 1990 lupatti EU:lle hallittuun, niin otin elämäntehtäväkseni EU:n vastustamisen. Olen lukuisissa kokouksissa, artikkeleissa, puoluekokouksissa ja seminaareissa muiden sosiaalidemokraattien kanssa yrittänyt muuttaa puolueen linjaa enemmän EU-kriittiseksi. Tuloksiakin on tullut, joista tärkein oli EMU:n kaataminen kansanäänestyksessä 2003. Mutta puolueen sisällä työ on ollut turhauttavaa. Nykyisellä puoluejohtolla on sama EU-intoiu kuin 18 vuotta sitten.

nKaikella on rajansa. Kuinka kauan voi toimia omaa vakaumustaan vastaan, joka poikkeaa virallisesta puoluelinjasta. Minun mittani täyttynyt, kun EU-tuomioistuin meni työnantajien linjoille Laval-

oikeudenkäynnissä. Ruotsin demarit antoivat monia tyhjiä lupauksia kansanäänestyksessä 1994 EU-jäsenyydestä, mutta kaikkein pyhin asia oli lakko-oikeus ja yleissopimuksen oikeus. Puolueen virallisissa asiakirjoissa ilmoitettiin, että lakko- ja sopimusoikeus säilyy koskemattomana. Sis nkysymykset koskien palkkoja, työtaistelujaa, lakkoja ei tulla ratkaisemaan EU:n tasolla, kirjoitti Ulko-ministeriön sihteeristö EU-informaatio. Ilman sitä klausuulia ei Ruotsin kansa olisi koskaan hyväksynyt EU-sopimusta 14 vuotta sitten.

Wibe jatkaa:öEU-kriittiset sosiaalidemokraatit varoittivat jo heti alussa, että EU-tuomioistuin saattaisi mitätöidä lakko-oikeuden. Siitä saakka minä ja muut EU-kriittiset sosiaalidemokraatit olemme halunneet kirjoituksissa ja vetoauksissa rajoittaa EU:n valtaa. Kun Waxholm-tapaus esiintyi 2004, niin olemme halunneet saada puolueen linjan muutosta eri muodoissa turvatuksemme ruotsalaisen työläinsäädännön sopimusneuvotteluissa.

nMikään ei ole liikahtanut. Ruotsilla ei ollut mitään reuna-huomautuksia Lissabonin-sopimuksen sen loppukäsittelyssä 2007. Siinä ei ollut mitään eroa sosiaalidemokraattisen- ja porvarihallituksen välillä. Ei edes mitään piittänyt EMU- kansanäänestyksen tuloksesta jatkoneuvotteluissa. Kun kerroimme huolemme työläinsäädäntöä kohtaavasta uhkasta, niin väitettiin, että nykyiset sopimukset takaavat työläisten oikeu-

det. Sanottiin meidän vain maalaavan pirtua seinälle, kunnes 18. joulukuuta 2007 kävi toteen meidän epäilyksemme, kun konkreettinen näyttö tuli Laval- tuomion muodossa.

Wibe jatkaa: nKun EU-tuomioistuin oli tehnyt tehtävänsä, niin tapahtui jotakin kummallista ammattijärjestöjen ja puolueen äänenpaineissa. Aikaisemmin oli uhkailtu eroamisella EU:sta, jos lakko-oikeutta rajoitetaan. Kun lakko-oikeus oli menetetty, niin suhtauduttiin asiaan enemmän varauksellisesti. Rakennusliiton puheenjohtaja Hans Tilly totesi, että olemme EU-tuomioistuimessa voittaneet lakko-oikeuden.

Voidaan kysyä, mitä siinä voitettiin? Siinä meni ruotsalaisen ammattiyhdistysliikkeen 100:ssa vuodessa saadut saavutukset. Sata vuotta on taisteltu yleissopimuksen puolesta palkkojen polkemista vastaan. Lundessa 1931 sai monet työläiset uhrata henkensä sopimusoikeuden puolesta. Nyt sitten 2008 meidän pitäisi olla kiitollisia EU-tuomioistuimelle palkkojen polkemisesta. Kuinka pitkälle pitää työläisiä kyykyttää? Korkeassa asemassa olevat sosiaalidemokraatit totesivat, kuten esimerkiksi Arne Kjörsberg, Bo Berhardsson ja Morgan Johansson, että SAP:lla oli tarvittavat voimakeinot mitätöidä Laval- tuomio. SAP olisi voinut ja voisi edelleenkin kieltäytyä hyväksymästä Lissabonin sopimuksen, (tämä tapahtui keväällä 2008) mikäli Ruotsin työsosiaalimallia ei hyväksytty. Se olisi riittänyt. Sen sijaan SAP

liputti Lissabonin sopimukselle ja ilman kansanäänestystä ja väitettiin, että juuri Lissabonin sopimus takaa Ruotsin mallin.

Wibe:öMinun mittani oli täysi. Vuosikaupalla on tolkutettu, että EU ei loukkaa ammatillisia oikeuksia. Kun totuus paljastuu, niin sitä ei myönnetä, vaan kerrotaan, että jos EU saa enemmän valtaa, niin kaikki muuttuu vain paremmaksi. Se on saippuaa kansan silmiin. Lissabonin sopimus päinvastoin vain korostaa, että työvoiman vapaa liikkuminen käy ammatillisten oikeuksien edelle.

Ruotsalaisia puolueita on leimannut teeskentely EU politiikassa alusta saakka. Ensiksi kysymys on suuresta konsensuksesta ja toiseksi pyrkivyydestä, jolla salataan vallansiirron laajuus. Sosiaalidemokraatit mainostavat EU:ta vasemmistoprojektina, jolla kesytetään globaali kapitalismi. Entinen pääministeri keuhki, että nEU:n avulla tehdään Euroopasta punaisempio. Kun Pierre Schori 1999 matkusti Brysseliin, niin hän sanoi taistelevansa iturbokapitalismia vastaan. Oikeisto vasemmistoa vastaan, sossut kokoomusta vastaan, näin on kampanjoita vedetty EU-politiikassa. Tietenkin on eroja eri puolueiden linjauksissa sanoissa.

nMitä vain ei ääneen sanota, että kyseessä on liittovaltion perustaminen. Maanosan itsenäisistä kansallisvaltioista tehdään Suur-Eurooppa. Siksi yritetään saada yhteinen valuutta, yhteinen presidentti, yhteinen ulkoministeri ja

armeija, Komissio ja EU-parlamentti ei luo rintamaa kapitaalia vastaan, vaan luo liittosurvallan. Brysselissä sosiaalidemokraatit ja kokoomus ovat näistä linjauksista yhtä mieltä.

Ruotsissa taas käytetään eri linjauksia. Täällä kaikki on EU-kriittisiä ja vastustetaan liittovaltiota. Yritetään päästä kuin koira veräjältä sanomalla, että epämu-kavat EU päätökset ovat oman hallituksen vika. Selitetään, että se on Mats Odells (kristillisten ministeri) vika kun esitetään markkinavuokria ja samalla tavoin keskusammattijärjestön puheenjohtaja ja palkkasihteerit syyttävät porvarihallitusta Laval- tuomiosta. Se on porvarihallituksen vika, kun epäoikeudenmukaisuuksia ilmenee lehdistötuessa, työaikalainsäädännössä, metsästäjien oikeuksissa, alkoholin tuonnissa, kalastuskinttiöissä ja valtion pelimonopolin tulevaisuudessa. Kaikesta voitetysti syytät hallitusta, mutta totuus on toinen, kun valta on siirretty maan ulkopuolelle. Näistä linjauksista ei ole eroa sosiaalidemokraateilla ja porvarihallituksella sen enempiä eduskunnassa kuin EU:ssa.

nLaval- tuomio on seurausta tästä poliittisesta pelistä. En halua enää olla pelissä mukana. Minun mitta on täysi.

**Sören Wiben artikkelista
käännös Waino Pietikäinen**

Tukea **Kansan** äänelle

Kalevi Wahrman 20,00, Hannu Kautto 60,00 e, Juha Kieksi 30,00 e, Larmo Lehtola 10,00 e, Heikki Männikkö 52,00 e, Hannele Salava 10,00 e, Juho Haavisto 15,00 e, Raika ja Kai Konturi 100,00 e, armeijaton Suomi 100,00 e, Paavo Juntila 50,00 e, Hilkka Kuusinen 30,00 e, Reijo Katajaranta 20e, Esko Auervuolle 15e ja lipaskeräyksestä Wainö Pietikäinen tilittänyt 16,75 e.

OKO 554114-227966

Jaakko Muilu 60 vuotta

kniikan laboratorion tutkimusinsinööriin tehtäviin Otaniemeen. Hän asettui asumaan Helsinkiin ja jatkoi poliittisia harrastuksiaan Helsingin Marxilais-Leniniläisen Seuran piirissä.

Jaakko on ollut alusta lähtien mukana ay-toiminnassa VTT:llä ja ollut henkilöstön edustajana sen hallituksessa neljänä eri vuosikymmenenä. 80- ja 90-lukujen vaihteessa Jaakko siirtyi informaation tehtäviin. Viimeiset 15 vuotta Jaakko on toiminut Pardialaisen Valtion Tutkimusalojen Tekniset Toimihenkilöt VATE:n pääluottamusmiehenä. Jaakko kertoo, että se tehtävä on ollut varsin raskas: Lähes vuosittain toistuvat tuotannollis-taloudelliset YT-neuvottelut ovat usein olleet rankkoja ja tuloksettomia. Lomautukset eivät usein ole toteutuneet. ÆOlen tutustunut työsuhteisiin heikkouksiin ja todennut, että se mahdollistaa kenen tahansa irtisanomisen, kunhan suoritetaan asiaan kuuluvat **rituaalit** - pidetään YT-neuvottelut ja noudatetaan irtisanomisaikojää, Jaakko tuumii. - Suomessa irtisanominen tuotannollis-taloudellisilla syillä on luvattoman helppoa ja kassapäivärahat maksaa viimekädessä veronmaksaja.

Vuonna 1968 Jaakko (Jaska) lähti opiskelemaan Tampereen Teknuun. Maailman asiat ja politiikan kysymykset kiinnostivat nuorta miestä ja hän hakeutui Marximin-leninismien opintokerhoon, joka seuraavana vuonna muutti nimensä Tampereen Marxilais-Leniniläiseksi Seuraksi. Kerhossa perheyttiin marxismin klassikoiden kirjoihin. Marxin, Engelsin, Leninin, Stalinin ja Mao Tse-Tungin vihkoset kuluivat nuoren miehen käsissä. Opintokerhon istunnot olivat useimmiten SKP:n keskustalon kerhohuoneessa. SKP:n piiri antoi runsain mitoin opintoaineistoa järjestön käyttöön. Opintokerhoa ja seuran kokouksia pidettiin usein ravintoloiden kabineteissa mm. Kalevan Kallassa sekä jäsenten kotiloissa.

Mieleenpainuvimpia opinto-tekstejä oli Leninin ÆValtio ja vallankumous sekä Kiinan Kommunistisen Puolueen julkaisu ÆIisä erimielisyyksiä meidän ja toveri Togliattin välillä muistelee Jaakko. TML:n jäsenmäärän kasvaessa Jaakko oli usein Takon, Lokomon ja muiden tehtaiden portilla myymässä Punakaarti- ja Lokakuu i lehtiä sekä jakamassa lentolehtisiä ajankohtaisista teemoista.

Vietnamin sota oli näinä vuosina eskaloitunut ja Jaakko liittyi Tampereen FNL-ryhmään. Hän oli mukana järjestämässä sodan vastaisia mielenosoituksia, myymässä Vietnam Voittaa -lehteä ja keräämässä varoja FNL:n Suomen tiedotustoimistolle. 1970-luvun alussa SKP:n sisäiset ristiriidat kuitenkin kärjistyivät ja niiden seurauksena Jaakko erotettiin Tampereen Opiskelevista Sosialisteista.

Insinööriksi valmistuminen päätti Jaakon lupaavasti alkaneet opinnot, ja hän lähti vuonna 1973 töihin Valtion Teknilliseen Tutkimuskeskuksen (VTT) puute-

Haastatteli Juhani Tanski

SFT toimii

SFT:n jäsenkokous lauantaina 20.9.08 klo 12.00 Vihdissä. Osoite Penttiläntie 57 Vihti. Tervetuloa

SFT:n jäsenkokous Hermannin Kerholla, Hämeentie 67 19.10.08 klo 13.00. Tervetuloa.

SFT:n jäsenkokous lauantaina 29.11.08 klo 13.00 Hermannin kerholla. Tervetuloa.

* * *

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan laajennettu kokous (syyskokous) pidetään torstaina 6.11.2008 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 18.00.

Kokouksessa käsitellään mm. seuraavia asioita: Kunnallisvaaliarvio, joulukuun toimintakirjeen sisältö, uuden vuoden tervehdysten hankkiminen Kansan ääneen, ilmastokampanjan jatkaminen, järjestöväen loppuvuoden yhteiset tilaisuudet mm. itsenäisyyspäivän vietto sekä vuodenvaihteen puorjuhla. Tähän laajennettuun kokoukseen voivat osallistua kaikki järjestömmme jäsenet ja ystävät. Kahvitarjoilu ja pientä ohjelmaa. Tervetuloa

Suosittelimme kotisivuja...

<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vuonet.org/>
<http://www.punaviihrea.info/>

...ja blogeja

<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
 sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
 Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkoyulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blockspot.com/>

EU:n vastainen kansanrintama ry

www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry

<http://kommunistienliitto.tk/>
 S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
 Kytömaantie 174, 32200 L oimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vuonet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
 Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

lkkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityölistoil! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
 p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Tapahtumia

Tervetuloa Hermanniin !

Torstaina, 9.10.2008, alkaen kello 18.00 järjestämme Hermannin Kerholla tilaisuuden, johon olet sydämellisesti tervetullut!

Tilaisuuden painopiste on lähestyviissä kunnallisvaaleissa, mutta luonnollisesti keskustelemme myös muista, ajankohtaisista asioista. Paikalla on myytyä STP:n Helsingin vaaliedokkaita, jotka selvittävät vaalityötämme Helsingin osalta.

Hermannin kerho sijaitsee osoitteessa Hämeentie 67 ja pääset miltei oven eteen kuutosien ratikalla. Tervetuloa!

STP-Helsinki

VALTTERILLE

Kirpputori pidetään myöhemmin syksyllä. Tarkempi aika ei ole vielä tiedossa. Tarvitsemme uutta tavaraa, koska parempikuntoinen tavara on myyty loppuun. Tavarat tulee olla puhdasta, ehjää ja ruostumatonta, jotta sitä voi kirpputorilla myydä. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeitin yms. menevät hyvin kaupaksi.

Tavaralahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuoteeseen p. 040-707 3576 tai tavarat voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta, olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30. Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Kansan ääni

Helsingin Lahiradiossa
100,3 MHz

Keskiviikkona

- 17.9.2008

- 15.10.2008

- 12.11.2008

klo 19.00-19.30

SFT Lahiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona
 klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
 EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-5643205 ja
 050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 e/pmm
 Muut 1e/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:

Karprint Oy

PAND - TAITEILIJAT RAUHAN PUOLESTA

PAND tekee laajaa työtä rauhan ja ympäristön puolesta

Kannanotto:

Georgia hyökkäsi yöllä 7.8.2008 Etelä-Ossetiaan vain kolme tuntia sen jälkeen, kun oli tehnyt aseleposopimuksen osseettien/Venäjän kanssa, murhatten satoja, saatujen tietojen mukaan jopa 1500 ihmistä ja hävittäen Tshinvalin, autonomisen alueen pääkaupungin. Tällaista toimintaa ei voida pitää alueen haltuunottoa/ tilanteen vakauttamisena, kuten Georgian presidentti, Saakashvili, on myöhemmin selittänyt. Tällainen toiminta täyttää sodan tunnusmerkit.

USA:n ja Israelin tuhansia neuvonantajia ja asiantuntijoita työskentelee Georgian, joka on Kaukasuksella USA:n jalansija. Ei liene epäilystä, että USA ja Israel tiesivät Saakashvilin hyökkäyssuunnitelmista.

Sotshin v. 1992 sopimus asetti Venäjän Etelä-Ossetian alueen rauhanturvaajaksi. Levottomuuksien aikana Venäjä varoitti Georgiaa useaan otteeseen ryhtymästä mihinkään rankkoihin kostoihin. toimenpiteisiin osseetteja vastaan. Sodan aloitus olisi näin ollen myös sotaan ryhtymistä Venäjää vastaan.

Venäjä puolustautui Georgian hyökkäystä vastaan voimallisilla sotilaskohteiden ja huoltoreittien pommituksilla sekä maajoukkojen lähettämällä. Venäläiset ajoivat muutamassa päivässä georgialaisjoukot pois Etelä-Ossetian alueeltaan ilmoittanut pitävänsä Venäjän päätöstä poikkeuksellisenä.

tiasta ja pakottivat ne vetäytymään takaisin Tbilisiin. Tietävästi Venäjä pyrki kiitettävällä tavalla välttämään kaikkia siviiliäkohteita, eikä siviiliuhreja tietojen mukaan ole juuri ilmennyt Georgian. Tosin se, joka alkaa sodan epämoraaalisen perustein, on vastuussa kaikesta, mitä siitä seuraa. Hyökkäyssota on aina tuomittava rikos.

Vaikuttaa siltä, että koko kammottavalla, ihmishenkiä häikäilemättä tuhoavalla operatiolla pyrittiin Venäjän poliittiseen mustamaalaamiseen länsimediassa ja tätä hyödyntäen USA:n haluamien ohjuskilpien sijoituslupien Puolassa ja Tšekissä sekä Naton laajentamiseen niin Kaukasuksella kuin Euroopassakin.

Suomen ETYJ-edustaja, ulkoministeri Stubb on kuulaisesti väittänyt Venäjää Georgian kriisin aiheuttajaksi. Hänen mukaansa Suomen olisi pikimmin liityttävä Natoon. Puolustusministeri Häkämies on jo aiemmin esittänyt samoin perustein asebudjettimme kasvatamista 50 lisämiljoonalla. Herrojen ministeriiden argumentit pohjaavat täysin virheelliseen tilanearvioon ja ovat Suomelle totaalisen vääriä ja vahingollista politiikkaa. Katsoimme USA:n tukeman Georgian olevan Kaukasuksen nykyisen kriisin synnyttäjä.

Nato on imperialistisen USA:n työkalu, joka hyökkäsi

Afganistaniin ja Irakiin. Se on sotinut ja tappanut näissä maissa jo vuosikausia viattomia siviilejä. Suomella ei ole mitään tarvetta, eikä mitään uhkaa, jonka takia maamme pitäisi antautua kenenkään käskyksi, etenkin kätensä kynnärpäitä myöten vereen upottaneen, tekopyhän USA:n hallinnon vasalliksi.

Suomen kansa on lukuisia kertoja kaikissa mahdollisissa yhteyksissä ilmaissut mielipiteenään, että se ei halua liittyä Natoon. Kansan tahtoa on kunnioitettava sodan ja rauhan kysymyksissä.

Venäjä on Suomen naapurivaltio. Venäjän ja Suomen pitkä maaraja on maailman rauhallisin ja turvallisin raja. Meidän kaupankäyntimme ja kulttuurivaihtomme ovat vilkkaita. Kansamme ovat ystävällisissä suhteissa keskenään. Johdon mukainen puolueettomuuspolitiikka kansainvälisten myrskyjen keskellä on pienen valtion järkevin ja ainoa kestävästi kannattava linja.

Rauha ja yhteistyö sekä toisten ymmärtäminen ja auttaminen on ainoa tie, jota kulkien saavutamme aitoa kunniaa ja arvontoa maailman valtioiden joukossa.

Näin edellyttämme jatkuvan.

PAND 27.8.08

Mihin on kadonnut suomalainen diplomatia?

Tuoreiden uutistietojen mukaan Ulkoministeri A. Stubb tuomitsee jyrkästi Venäjän Etelä-Ossetialle ja Abhasialle antaman itsenäisyystunnustuksen. Sen ovat tuominneet myös Yhdysvaltain ulkoministeri G. Rice sekä EU-maista mm. Britannia, Saksa ja Ruotsi. Venäjän tuomitsijat toteavat tämän rikkovan tunnustuksellaan kansainvälistä lakia ja ETYJ:n periaatteita. Ranska on ainakin toistaiseksi ollut kannanotossaan diplomaattisempi ilmoittaessaan olevansa Venäjän päätöksestä pohillaan. Pääministeri M. Vanhanen on puolestaan ilmoittanut pitävänsä Venäjän päätöstä poikkeuksellisenä.

Kukaan tuomitsijoista ja paheksujista ei näytä muistavan sitä, että Venäjän menettely on täsmälleen samanlainen ja yhtä epäoikeutettuna kuin Yhdysvaltain ja EU-maiden menettely niiden tunnustaessa aikaisemmin tänä vuonna Kosovon itsenäisyyden. Silloin Venäjä huomautti niiden rikkovan kansainvälistä lakia, mutta huomautus sivuutettiin olan kohautuksella.

Koskovalla ei kuitenkaan ollut lähestulkoonkaan samanlaista puolentoista vuosikymmenen mittaista emämaasta irtautumisen ja vapautustelun perinnettä eikä myöskään samalla tavoin toimivaa omaa itsenäistä hallintoa kuin Etelä-Ossetialla ja Abhasialla. Järkevää ulkopoliittikkaa Suomen kannalta mainitunkaltaisissa suurvaltojen välisissä kiistakysymyksissä olisi puolueettomuus ja pidättäytyminen sekä itsenäisyystunnustuksesta että sen antajien tuomitsemiselta.

Nykyulkopoliittikkansa ja sitä hallitsevan yksilöllisyyden sijasta Suomen valtiojohtoon tulisi pyrkiä hankkimaan maailmelle Sveitsin kaltainen kansainvälisesti tunnustettu puolueettomuusasema.

Ilkka Hakalehto
Poliittisen historian dosentti, Itsenäisyyspuolue
Helsinki

Kominformin uutisia

Korean demokraattisen kansantasavallan ilmatilan loukkaukset jatkuvat

Pjongjang, 1.9. (KCNA) 8 Elokuussa Yhdysvaltain ja Korean tasavallan ilmavoimien suorittamat Korean demokraattisen kansantasavallan ilmatilan loukkaukset jatkuivat entiseen tapaan. Tarkoituksena käytettiin sekä strategisia että taktisia tiedustelukoneita.

Pohjoiskorealaisten sotilaslähteiden mukaan näiden provokaatioiden määrä oli elokuun aikana yli 180. Edelleenkin sen enempää kansainvälinen ilmailujärjestö ICAO kuin niin sanottu kansainvälinen yhteisökin yleensäkin eivät ole kiinnittäneet asiaan vähäisintäkään huomiota.

Korean Central News Agency / KOMINFORM

Pyrkiikö USA tietoisesti luomaan eripuraa Eurooppaan?

Georgian järjettömältä näyttänyt hyökkäys Etelä-Ossetiaan ja erityisesti alueen siviilien tahallinen tappaminen jättää avoimeksi monia kysymyksiä.

Kenen etuja tällainen idioottimaisuus palveli? Georgiaa itseään hyökkäys vain vahingoitti. Sen asevoimat kärsivät musertavan tappion ja samalla sementoitin Etelä-Ossetian ja Abhasian pysyvä irtautuminen Georgiasta, tunnustettinpa nämä tasavallat laajemmin tai ei.

Ei Georgian presidentti Saakashvili voi olla niin typerä, että hän olisi ihan omasta tahdostaan aloittanut tämän absurdin operaation, jonka tulos oli ennalta helposti nähtävissä. Syytösten lienee jossain muualla. Voidaan pitää varmana, että Tbilisi ja Washington olivat yhteydessä keskenään ennen hyökkäystä. Tokkopa Washington nyt oli suoranaista hyökkäyskäskyä antanut, mutta taustavaikuttajana se on aivan varmasti ollut. Mutta miksi?

ñDivide et impera - hajoita ja hallitse, kuuluu vanha sanonta, joka varsin kirjaimellisesti soveltuu imperialistisen valtion menettelytapoihin. Euroopassa EU:n ja Venäjän välillä on kehittynyt taloudellisesti niin voimakas riippuvuus ja monia sellaisia yhteistyön muotoja, että Yhdysvallat on osin jäänyt sivustakatsoksi tässä prosessissa. Harmittaan se semmoinen. Ja vielä enemmän harmittaa Venäjän kiistäminen ja nopea voimistuminen, kun se vielä maailmanlaajuisesti tapahtuu samaan aikaan yhdysvaltalaisen hegemonian pala palalta romuutessa...

Mikäli Yhdysvaltain tavoitteena on aiheuttaa ristiriitoja Euroopan sisällä, se on pyrkimyksissään onnistunut. Kuvioon liittyy myös se, että Yhdysvaltain sotahaukat haluavat presidentiksi kovan linjan republikaanikonservatiivin, mitä tarkoitus nyt aiheutettu sota ja potentiaalinen uuden sodan uhka myös palvelevat. Yhdysvallat tarvitsee vihollisia aggressiivisen ulkopoliittikkansa oikeuttamiseksi. Se tarvitsee myös Uralin ja Kaspian alueen öljyä.

Ennen vanhaan kaikenmoisten kuninkaitten ja keisareitten kunniaa mitattiin valloitusotien menestyksellisytydellä... olisikohan tässä vähän samaa taustaa huolimatta siitä, että Etelä-Ossetian operaatio sinänsä oli fiasko...?

Kominform

Chavez tukee Venäjää Kaukasian konfliktissa

Caracas, 30.8. (AP) 8 Venezuelan presidentti Hugo Chavez on sanonut Venäjän menetelleen täysin oikein Georgian ja siitä de facto eronneiden Etelä-Ossetian ja Abhasian välisessä konfliktissa.

Chavez sanoi antavansa täyden tuen Venäjälle kansainvälisellä poliittisella foorumilla. ñMe olisimme menettelleet aivan samalla tavalla, jos joku olisi uskaltanut kimppuamme hyökätä, totesi Chavez. Hän nimitti tässä yhteydessä Georgian presidentti Miheil Saakashvilia Yhdysvaltain nsätkynukeksi.

Chavez puhui perjantaina Venezuelan televisiossa erikoisohjelmassa ñVenäjä on oikeassa.

Associated Press / KOMINFORM

Vuoristo-Karabah ja Transdnjestr tunnustivat Etelä-Ossetian ja Abhasian

Tiraspol, 31.8. (Reuters) 8 Moldovasta irtautunut Transdnjestr seurasi sunnuntaina Venäjän esimerkkiä ja tunnusti Etelä-Ossetian ja Abhasian tasavaltien itsenäisyyden. Myös Azerbajjanista irtautunut Vuoristo-Karabah on tunnustanut Etelä-Ossetian ja Abhasian.

KOMINFORM

P.O. Box 182
00811 Helsinki - Finland
<http://www.kominf.pp.fi>